

భక్తిరసామృతము.

ప్రతిభాకర్త:

ప్రహర్షశ్రీ అశ్వారీ లక్ష్మీకావీమా సాహిత్యములు
చునుచురాలను

చీమకుర్తి సత్యవతి

ప్రతిభాకర్త:

చీమకుర్తి అనంతయ్యగారు, గుంటూరు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వము వారి ఆదేశముల ప్రకారము

దశమవర్గము

1922

ప్రతిభాకర్త 1-0-0

కీ.మ.

భక్తిరసామృతము.

చీమకుర్తి సత్యవతి ప్రణీతము.

ప్రకటనకర్త:

చీమకుర్తి బసవయ్యగారు, గుంటూరు.

ప్రథమముద్రణము: 1000 ప్రతులు

దేశవాహిత అంధ్రగ్రంథాలయ ముద్రాక్షరశాల (లిమిటెడ్) బీజాపూరు.

క. కోదండరామయ్యచే ముద్రితము. పబ్లిషరు.

సర్వస్వామ్యసంకలితము] 1922

[వెల రు 1.

వీరి క.

నామః జలమలేపాశ్రయమునుండియుఁ బద్మరచనయందాన క్రిమి. నచనకావ్యములకంటె బద్మకావ్యముల బదువుటయెఱుఁగవచ్చును. ఛందోబ్యాకరణాది కావ్యములను, గావ్యములనునభ్యసించకయె, భగవదానుగ్రహాలబ్ధి కించిద్బంధపకన బద్మభావలవముచే భక్తియతం ముగ నీశ్రవకమును వాఱయభ్యసించితిని. ఇదిపూర్వినాంది 10 నం బత్పరములైనను గారణాంతరములచే ముద్రించుట కిచ్చసించవచ్చు. మాబంధువులలోపనేతలు శ్రవకముల్పరలో నచ్చొత్తించిన బాగుగ నందుననియు దీనినిఁబడపుకొనుటకుఁ దమ కథిలావగలదనియుఁ బ్రాంతములలోరుట్టచే నాహ్వాదయేతుననుగ్రహభాగ్యముననేటికముద్రిం పవచ్చు. కావ్యపరిజ్ఞానరాహిత్యనా నాచే బాల్కమునందే వాఱయబ కిత యాహ్వాతమునందుఁ బాఠపాటకుఁ గల్గుదోషములు పెక్కులు

దకమానవు. గుణగర్భిణులగు పండితాభిములు "చైతన్యమను
వంకవాయునమునలేదు" యనునట్లు క్షేపణోపాయులనెంచక గుణము
లనే గ్రహింపవలెద. ఈపుస్తకరచనకుఁ బోత్సహించి నాకుత్సా
హముగలిగించిన మదీయగౌరవాస్పదులగువానికి వందనశతంబులు.
మరియు పుస్తకమువాఁ యదగినంత సామర్థ్యము నాకులేకున్నను నా
హృదయకమలమునందు తానేనిలిచి నాకుశక్తిసామర్థ్యములు గల్పించి
పలువిధముల దోడుపడిన తిమూర్త్యాత్మకుండును సవాక్షాత్సపగోచ
రుండును, భక్తాభివ్యులప్రేమండును నగు పరమేశ్వరుని దివ్యచరణార
విందములకే నీపుస్తకమును సర్వాప్సాధ ప్రమాదణగోరుచు నను
ష్ఠించి కృతకృత్యునైతి.

గుంటూరు,

1-6-1922.

ఇట్లు

నీమకుర్తి నత్యవతి.

కృత్యాది.

క॥ శ్రీగరుడసందివాహుల

భోగీంద్రశ్రయానదివ్య భూషణగిరిజా

సాగరసుత హృదయేశుల

నాగమవందితులగొల్లు ననిశముమదిలోగ్.

సీ॥ దానధర్మములు సత్కర్మములుగావించి

ధన్యుడయ్యెను మత్పితామహుండు

తహశీలుదాక్షిణ్యము సత్కర్మముల్

దానాచరించె మాతామహుండు

వేదవేదాంగ సద్విద్యలందర్యంత

విజయ్యుడై మెప్పుండ పెద్దతండ్రి

భక్తిరసామృతము.

౪

ప్రజలచేదానతి ప్రజ్ఞానవంతుడై

మన్ననవడసె నామాతలుండు

గీ॥ ఘనమూర్తికీర్తి నార్జించి లోకంబుబాసి

మోక్షసామ్యజ్యమునుబొంది ముక్తులై

ప్రజలకుంబునదితు వారలదాదములకు

సర్వరహస్యవాచి నామంబు సంగీర్తితు.

గీ॥ తాతానర్యులపై జన్మలమోక్షేంద్రులై

చిరశ్రేణివనమందు దివిస్థిరభవించి

గీర్తి

సగుణాలవాలయై సులలితమాలకై

సైత్యవృక్షానానైవలించింబుగ

మాయాస్వరూపమై రహస్యముచు

1

భక్తిరసామృతము.

౫

. నేలొడమునులేక యిహపరఁబులనుసా

ధించిమించెను నస్మదీయజనని
గీ॥ వందనశతఁబులర్పించి వారిపాద

పద్మములగొల్తునేపొదు భక్తితోడ
నిట్టిలిలితంపులకును జనింపజేసె
నట్టిదేవునిభక్తితోనభినునింతు.

౬

గీ॥ అన్నశాస్త్రంబె ముఖ్యంబనినాదించి

వేదోక్తమునుముందు వెలయుజేసె

దశరాత్రులే వైశ్యరత్నంబు నాశౌచ

విధియంచు దానెగావించెమున్న

భగవదార్పణబుద్ధి బాలురకుపదయ

నాదులనొసరించె నధికప్రితి

భక్తిరసామృతము.

౬

మహారాజ్యంబైతి మదికిదోచిన, దాని
దీక్షతోగావింది తృప్తి నొందు

గీ॥ నట్టి మల్లియభర్త కహర్నిశంబు
వ్రీతిసాస్తాంగ దండమర్పించుదాన
నిట్టిమహాకీయునతిగాగ నిల జనింప
నిహవరంబుల సాధింప నేమిగొరత.

౩

గీ॥	బ	హుళి నిర్మలతరిక్తిభవ్యమూర్తి
	స	త్యవధవర్తి బంధుహావవర్తి
	వ	రలుమద్భృదయాంబుజ భానుమూర్తి
	య	నగ శేరొందు మున్నాడు సభినుతింతు.

అభిప్రాయములు

ఉ॥ భక్తిరసామృతంబొక భావమునన్ రుచిజల్లు నీశ్వరా
సక్తినిజాపు ఘోరకలుచంబులకాపును ముక్తికాంతై
రక్తినిచ్చు దుర్భరవిరక్తినిదెచ్చు బఠించువానికి
భక్తిరసామృతంబును పృబంధము; దీనిమహర్షమెట్టిదో.

గీ॥ గానము శవిత్వమును సాధ్య కంఠభూష

గాని మగవానిసామ్రేష్ఠ గాదుకాదు

గాననేవాణి నుభయాభిమానినిగను

తద్దక్ష లనిరంచు నీదుపాత్రంబుదెల్పె.

క॥ శవిత్వవలసిన గొనముల

కవులెన్నిటి జెప్పినారొ కలవన్నియు నీ

భక్తిరసామృతము.

౩

కవిరక్షా గావున నిల నో

కవయిత్రీ! నిలుచునీడు కబ్బిముస్థిరమై.

అవధానిశిరోమణి, కాశీ కృష్ణాచార్యుః.

గీ॥ భక్తిరసముచ్చతిల్లగఁ బద్యనిలని

నల్లి “భక్తిరసామృతం” బనెడి నామ

మిడిన త్వద్బ్రంధమును దిలకించి పెండ

మందు నానందముందితి నన్నమిన్న!

జెజవాడ,
12-8-22.

కర్తచాలె కోడండరామయ్య,
మంగళకావహరణ, కబ్బితత్వాద్యశక గ్రంథకర్త.

భక్తిరసామృతము.

శ్రీ రస్తు.

శ్రీగుంటూరుపురవాస్తవ్యులును, వైశ్యకులోద్యపులును, సచ్చరితులునునగు శ్రీ చీమకుర్తి బసవయ్యగారి సతీమణియైన సత్యవతి దేవిచే బాల్యదశయందే యాంధ్రమున రచియింపఁబడిన “భక్తిరసామృత” మనెడి గ్రంథము కేవల పారశ్రామమనునట్ల స్వభావోక్తియే గాని యతిశయోక్తికాదు. ఇది సమంజసమైన పద్యకావ్యము. “దేశభాషలందు దెలుగులెన్న” యను లోకోక్తికి తార్కాణము. ఏంథ మయ్యయు మొదటినుండి కడవరకు నేక శైలివ్యాప్తము ముద్దులు గుల్కులు, దాక్షిణ్యపాకమున నున్నది. ఇందు గవిత్వవిశేషము లెన్ని యేనిగలవు. ఇందలి వృత్తములనేకము లుండుటచేతగాక గానయోగ్యములుగనున్నవి. ఇదియొకశతకము కాదుగాని కలకనఁచయమనందగి

భక్తిరసామృతము.

౧౨

ఘృచ్చపనిలోన ముట్టివై కొంటివమ్మ
వరకమును వైశ్యరత్నము! ప్రియమీక.

రాజవైద్య, గ్రాంథి పెంకటసుబ్బరాయగుప్త,
పంజాబు.

24-2-21 శేషిని స్త్రీల సభాశ్రీపరువాలుగానున్నప్పుడు
పులికొండ రుక్మిణీసత్యారత్నముచే జనువలిన పద్యము.
31 చిర్రోలేఖనమును చెఱువొప్ప లిఖించి

మొదలను వడయంగ మెలగితమ్మ
చారుతరంబుగా సంగీతమునుబాది

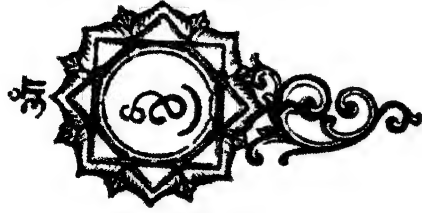
వేదకావోపంగగా వెలిగితమ్మ

భక్తిరసామృతము.

౧౩

పరమేశు నుతియించు పద్యంబులల్లుచు
శీలంబు మించగా చెలగితమ్మ
చెలదులు మెచ్చంగ వింతవింతగట్టు
పనులందు మెప్పును బడసితమ్మ

గీ॥ బాలికలకును పాటలు బాడునట్టి
సరణిజూపించు మార్గంబు బరగితమ్మ
మానినీరత్నములకెల్ల మార్గదర్శి
నౌదు విల చీమకుర్తి సత్యవతి యువతి.

భక్తిరసామృతము.

కైలాసగోళ యీశ శివ సచ్చిద్రూప సర్వేశ్వరా
 ప్రీతతా భవపాశనాశ పరశానీవాస విశ్వేశాయా
 పాకాల్పముఃఖామరాద్భిరపదా! పాపాఃపిద్యంసకా
 నీకారుణ్యముఃఖాపి బోధగదవే నిర్వృణునిచ్చేదదకా

మ॥ కరుణాసాంద్ర్యము లోకరక్షకుడు శ్రీకృష్ణుండు గాఢమన్తా

హనుడ౯ బన్దుగభూషణుం డఖిలలోకారాధ్యుడ౯ జంద్రీశే
 ఖరు డగునిండు తీర్థహలపాదాయు నుమాకాంతం డటంచున్బుధుల
 నిరతం భేమహనీయుగొల్తు రతడే నిర్వృణు ముమ్మేలుత౯॥ 2

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय.

1. **అనుబంధం** : అనుబంధం అంటే ప్రధాన విషయం నుండి వేరుగా ఉన్న, ప్రత్యేక విషయాల గురించి వివరించే భాగం. ఇది ప్రధాన విషయం నుండి వేరుగా ఉన్న, ప్రత్యేక విషయాల గురించి వివరించే భాగం.

5

62

9

భక్తిరసామృతము.

3

ఉ! దాసుల నెవ్వచేమరక దండిక నీకరుణామృతముచే
గాసియెకింతలేకయె నుభవికమా పరమమందజేయవే
నీపరి చెనమెన్నగను నీవెగదా! యొరులున్నవారలే
భాసురమైన నీదరివిబాధక యుంచవె చంద్రశేఖరా!

6

ఉ! కావుము భక్తపాలన! యునుంబులనెన్నక పెరినన్ననీ
నీవట బాగురాలనుక జేగొని నీదరిజేప్పిబోవురూ
తావకదివ్వనామము సదాభజియించెడివారి కోర్కెల
పావనమూర్తి! తీర్చవె! యపారకృపామది జంద్రశేఖరా!

7

ఉ! నాయిలవేల్చునీవె శిరశాగరివర్సల భక్తపాలన
న్నీయెదనుంచిబోవురుక నీచములొ నిహలోకభాగములే
హేయములంచుకోనీతిని హీనములొ జననాద్యవసంక
బాధుకజేసి నీదసుకృపక గనుమిచ్చవె చంద్రశేఖరా!

11

శ్రీలమనినది యిట్లొకవనాగరి మీదునుంటివలదు నీ
వలకు వచ్చిందనినది యిట్లొకవదాజ్జ తెలియు మీరుచున్నయీ
శ్రీలలనుబావదాజ్జ తెలియు ఇట్లొకవదాజ్జ తెలియు మీరుచున్నయీ

101

101
[5-7] 1-2 3-4 5-6 7-8 9-10 11-12 13-14 15-16 17-18 19-20 21-22 23-24 25-26 27-28 29-30 31-32 33-34 35-36 37-38 39-40 41-42 43-44 45-46 47-48 49-50 51-52 53-54 55-56 57-58 59-60 61-62 63-64 65-66 67-68 69-70 71-72 73-74 75-76 77-78 79-80 81-82 83-84 85-86 87-88 89-90 91-92 93-94 95-96 97-98 99-100 101-102 103-104 105-106 107-108 109-110 111-112 113-114 115-116 117-118 119-120 121-122 123-124 125-126 127-128 129-130 131-132 133-134 135-136 137-138 139-140 141-142 143-144 145-146 147-148 149-150 151-152 153-154 155-156 157-158 159-160 161-162 163-164 165-166 167-168 169-170 171-172 173-174 175-176 177-178 179-180 181-182 183-184 185-186 187-188 189-190 191-192 193-194 195-196 197-198 199-200 201-202 203-204 205-206 207-208 209-210 211-212 213-214 215-216 217-218 219-220 221-222 223-224 225-226 227-228 229-230 231-232 233-234 235-236 237-238 239-240 241-242 243-244 245-246 247-248 249-250 251-252 253-254 255-256 257-258 259-260 261-262 263-264 265-266 267-268 269-270 271-272 273-274 275-276 277-278 279-280 281-282 283-284 285-286 287-288 289-290 291-292 293-294 295-296 297-298 299-300 301-302 303-304 305-306 307-308 309-310 311-312 313-314 315-316 317-318 319-320 321-322 323-324 325-326 327-328 329-330 331-332 333-334 335-336 337-338 339-340 341-342 343-344 345-346 347-348 349-350 351-352 353-354 355-356 357-358 359-360 361-362 363-364 365-366 367-368 369-370 371-372 373-374 375-376 377-378 379-380 381-382 383-384 385-386 387-388 389-390 391-392 393-394 395-396 397-398 399-400 401-402 403-404 405-406 407-408 409-410 411-412 413-414 415-416 417-418 419-420 421-422 423-424 425-426 427-428 429-430 431-432 433-434 435-436 437-438 439-440 441-442 443-444 445-446 447-448 449-450 451-452 453-454 455-456 457-458 459-460 461-462 463-464 465-466 467-468 469-470 471-472 473-474 475-476 477-478 479-480 481-482 483-484 485-486 487-488 489-490 491-492 493-494 495-496 497-498 499-500 501-502 503-504 505-506 507-508 509-510 511-512 513-514 515-516 517-518 519-520 521-522 523-524 525-526 527-528 529-530 531-532 533-534 535-536 537-538 539-540 541-542 543-544 545-546 547-548 549-550 551-552 553-554 555-556 557-558 559-560 561-562 563-564 565-566 567-568 569-570 571-572 573-574 575-576 577-578 579-580 581-582 583-584 585-586 587-588 589-590 591-592 593-594 595-596 597-598 599-600 601-602 603-604 605-606 607-608 609-610 611-612 613-614 615-616 617-618 619-620 621-622 623-624 625-626 627-628 629-630 631-632 633-634 635-636 637-638 639-640 641-642 643-644 645-646 647-648 649-650 651-652 653-654 655-656 657-658 659-660 661-662 663-664 665-666 667-668 669-670 671-672 673-674 675-676 677-678 679-680 681-682 683-684 685-686 687-688 689-690 691-692 693-694 695-696 697-698 699-700 701-702 703-704 705-706 707-708 709-710 711-712 713-714 715-716 717-718 719-720 721-722 723-724 725-726 727-728 729-730 731-732 733-734 735-736 737-738 739-740 741-742 743-744 745-746 747-748 749-750 751-752 753-754 755-756 757-758 759-760 761-762 763-764 765-766 767-768 769-770 771-772 773-774 775-776 777-778 779-780 781-782 783-784 785-786 787-788 789-790 791-792 793-794 795-796 797-798 799-800 801-802 803-804 805-806 807-808 809-810 811-812 813-814 815-816 817-818 819-820 821-822 823-824 825-826 827-828 829-830 831-832 833-834 835-836 837-838 839-840 841-842 843-844 845-846 847-848 849-850 851-852 853-854 855-856 857-858 859-860 861-862 863-864 865-866 867-868 869-870 871-872 873-874 875-876 877-878 879-880 881-882 883-884 885-886 887-888 889-890 891-892 893-894 895-896 897-898 899-900 901-902 903-904 905-906 907-908 909-910 911-912 913-914 915-916 917-918 919-920 921-922 923-924 925-926 927-928 929-930 931-932 933-934 935-936 937-938 939-940 941-942 943-944 945-946 947-948 949-950 951-952 953-954 955-956 957-958 959-960 961-962 963-964 965-966 967-968 969-970 971-972 973-974 975-976 977-978 979-980 981-982 983-984 985-986 987-988 989-990 991-992 993-994 995-996 997-998 999-1000 1001-1002 1003-1004 1005-1006 1007-1008 1009-1010 1011-1012 1013-1014 1015-1016 1017-1018 1019-1020 1021-1022 1023-1024 1025-1026 1027-1028 1029-1030 1031-1032 1033-1034 1035-1036 1037-1038

అంః ధారుణీ తి క్తికాభక్త ముద్రబాసనా బృద్ధి నీరు సత్పదాం
 శోధమా సేవనశీలముల పూర్వముగా కరుణ సేకు వేలి నా
 శరమూలాదితోట ! జయ ! కష్ట ! విజయ ! విజయ !
 భారమటుంచు వెంటిని నిలుపుచు నిల్చును

- ఉ॥ ప్రమది విన్నవించు, నిది యెప్పుటిదేగద యందు చిత్తము
దేమనఁగొందునో? కరుణనేలెదనో? కఠినంబు బాపెదో?
బాములబెట్టెదో? నుశుల బాలనముంచెదో, నీటముంచెదో?
నా మొరలాలించెదనో? నన్నెలకెసెదనో? మహేశ్వరా!! 12
- చ॥ ఎరుగక పాపభృన్విముల నన్నియొనర్చితివా? మహేశ! న
నదిగి యొనర్చినట్టి కృతులే మితిమీరి భయంబుగొల్పెడిగ
దురితముల! క్షమించి దయతోనను బోవుముందు నెట్లు నిగ
ళరణని వేడికొందు భవసాగర మెట్టిక దాట జాలుదురా! 13
- మ॥ నను గన్నయ్యపు నీవెకావె జనకా! నాపాలిభాగ్యంబ! నన్
గమలం గాంతువె బిడ్డనందు నెదలో గారుణ్యమింపార “స్వా
రసరూ! రమ్యక బోధకు” నం చగయహస్తంబిచ్చి రక్షింతువే?
నిను ప్రిక్షింతున యెన్నఁజెనె నిలలో నేదస్వరంగాంతువో? 14

భక్తిసామ్యము.

చ॥ ప్రభుమీ సమస్తభాగ్యముల బొందగల నైవలన నింక నీ
యమగునెదిక్కుగాదె? కను, మన్యులమే? భవనీయనామ మె
వ్వకు స్వస్థియుండువారలము బోధించె భావము నీదె గాదా? 15

చ॥ ఇరుమల బొందుచుంటి నిటు లేగితిగోచ పరాట మాచవే॥ 15

కనుభియమయ్యే వేరుగతి గన్పడవయ్యే భవాభి ముద్దితిన్
విడువకుమయ్యు నిన్ను మదివేడకనయ్యు చిరాన బోధవనె

గడచెను కాలమెల్ల జనకా ! యిట్లనె మొనాలకింపవే॥ 16

ఈ॥ ఈమహా నిన్నబోధన నికనెవ్వరిలంచు దలంపభావమా

యామహాదేవుడ గలుగ నాప్తులపాలితి కల్పవృక్షమై

నీ మొనగలకింపజాగో? నిన్న నిరాశనుజెందవో? నీ

స్వామియై నిన్న బోధింపితి పశ్యవతి! భయమల! మానుమి॥ 17

ధృవ ! శరణుదేవ! మహామథావ ప్రశాంతమానస యీశ! నీ
చరణపద్మము లాశ్రయించితి చాలమేల మపేక్ష్యరా
యెరుగకుంటివా? నాదుబాధల నవిధంబున బాపదో?
కరుగకుండనా నీమనవిక కావచ్చ కనుక రా! ॥

18

అంచ! బిరావ నిన్న జేరనోలి బిడ్డలిట్లువేడగా
పరాకుశేసదేవ! మాకుచాస్త్ర నీపెగాటాలో
నిరాకరింతువేల లిండి? నీవె యిట్లుతేయగా
మలేదిదిట్ట- దేవదేవ మామైరాలింపగా ।

19

అంచ! నమస్తోత్రకపాల! నర్మబాహ్యదాతుకా శివా
యుమామహేశ! నిన్న నమ్మియున్న వారమేగదా
క్షమాది షడ్గుణమ్మలిచ్చి స్వామిమమ్మబోచనే
నమోధ్యుంపహర లోకనాతుకా స్మితాక రా!

20

భక్తిరసామృతము.

నోటకము! పరమేశ్వర నీ పదపంక్తిజముల్
నిరతింబును నామదినిలైద నో
శరణాగరరక్షసామిని స

ద్దురు మోక్షముసంగుము గొల్పనిమా!

21

ఉ! సారవహినిమా నివయజాలములందున జ్ఞానముంటి నే
టిదువనైన బోధించి నెరవీరిచి నీదక్షశ్రమ-టిన్

నేరని శ్రమమంది యిటు నీకృప నాపము బాపకుండిత్యో!

ధారముంబును నందితివా? పాపిన్! చిద్దల చంద్రశేఖరా! 22

ఉ! ఎప్పుడు నీరు నామమునె యిప్పుక బాదక గోచుచుందు నా
భవ్యల నెన్నునల? ఇట్లుదైవమ! నీవె యుచున్న శనినగ
చవ్యస వన్నాబోధగల శక్తుడవండిక; బాద పర్యదా
యిచ్చుడవిన్! స్వభావమని యెంచగదే కరుణామంగు! హరా! 23

మధ్యః సర్వలోకవిభుండచాదువు పాటి నీకీర లేరుగా
యుర్విబాధల నొందికుందువు నుండచాలను బోలెవరా
సర్వదానిను నమ్మికోల్పెద పంకటంబుల బాపవే
గర్వభంజన భక్తిరంజన కామితార్థము లీగదే॥

ఉత్పాః సన్నర ప్రభాసదేవ సర్వలోకవందితా
నిన్నబోలు దైవమోదు నిక్కముగను లేకుగా
పిన్న పెద్దలెన్ననేల పలువగానె రమ్మ నా
విన్నపంబు నాలకించి వేగకోల్పె లీగదే॥

సుగంధిః పావధాన చిత్తనాను పన్నరింను నమ్మది
పావనంబు సర్వలోక వాంఛితప్రదంబుగా
తాపకీయ దివ్యనామతారకప్రభావమున్
దేవ నే నెరుంగజాల దీనరక్ష పాహిమా॥

భుజంగవియోధాతః॥ సదానిన్ను గొల్వంగఁజాలక మహాత్మా
మదిన్నెంచుకోయ్య మన్నితదివేగ
బదుల్పల్కఁడున్నావు భక్తానీ బామ
గదే పర్యలోకాధి కారా సమస్తే॥

27

పాదవప్యత్తం॥ భావమునందున భక్తిని గొల్తుక
నేవకురాలను కీఘ్రమెఱుఁగివ
నీవెగదా మని నీవిటు నేయక
దేవచరాత్మర దిక్కిక గానక॥

28

మత్త॥ ఎన్నిరీతులవేకుఁన్నను నేలరావిటు దైవమా
కన్నతండ్రిని నీబెయిట్టుల గాని బెట్టుట న్యాయమా
నిన్నెగాకక నన్యగోల్వమ నిక్కమగును దలంపుమా
చిన్నదానను నేరమెన్నక కీఘ్రమే దరిశేర్పుమా॥

29

ఈ ఎన్ని దినములాయె నిటు లేలా? మానముదాల్చి యూర కే
 వన్నలయింప న్నాయకుగునా పడయుండ విడటికయ్య నీ
 పెన్నడు నిట్లానర్తువని యెంచగ నతి కఠము చెల్లినా
 విన్నపమాలకింతువని వేడెద భారమునదై శ్రీహరి 30

తరళ! పరమపురుష యిరులువినవా పతితములను నరయకే

కరుణగనవె దొరపుగదవె గనల కిళను గుతుల నీ

చరణకమలములను భజన నలుపదలతు నిరతమున్

హరుడవనరె యుఖలదులితహరణ మనము కరుగదే 31

కుసుమచింతి! హరసుచరిత్ర! హానుతిపాత్ర!

మృగమునిస్తాత్ర! సురచిత్రగాత్ర!

పరమపవిత్ర! భవహరమంత్ర!

దురితలవిత్త్ర! స్తుతిజనపాత్ర! 32

మనుచిరిసితగపాపాత్మకహరి పరమపురుషనే

నీపాదంబులై నిజముగ గతియౌ

నేపాపంబుల వికసరయతుమా

యాపద్యాంధవ యదుతులకా!

౩౩

చ. వ్రోతములు నోములాది యుపవాసములింక మహాహారముంపు ప
త్కృతువుల యజ్ఞయాగములు దానముధర్మము తీరయాత్రలున్
యతులితమా జపంబు మదికద్వితమైన తపంబులెల్లనే

౩౪

హితరుతిశేయనైతిగ నెట్టులగాతునొ నన్ను దైవమా!
హా! బంధగాని భవత్పదాబ్జముల కేనత్యంతముగ భక్తి
నానావేళఁ మృత్యుచూడుదును నీనామంబు నెంతగామది
ననింకేమియు శేయబలవిక నానేరంబులకైనది య
త్యానందంబున దాపుజేర్చి కృపనన్నాశీర్వాదింపగదే ||

౩౫

భక్తిరసామృతము.

౧౩

పద్మనాభపృథ్విః—శ్రీకాయనావింత లయఃకుగావింది

శ్రీఘృంభెనాభ్యంబు నీయంగరావే

నీకన్యనాకన్య రునారూరక్షంప

నీశబ్దవిశ్రేష్టదా భక్తిపాలా!

గీర్ణావదేవా! ననుంగావలేవా!

జగదాధీంద్రవా! భూభల్లార్కంబాలక

తైత్తిరీంద్రవాసా! రమాహస్త్రివాసా!

శ్రీహంబూదీనాశా! శుభమహేశా నమస్తే!

౧౪

భూతిలకం! ఎంతని వేడుదు సత్సంకుసనలరా నిటుడేవ మే

మేలటివారము యింతనిరయ యేలగలైనుమానయి

అంతము లేనిభవాభిముద్రితకల్పా! దరిశ్రవే

చింతలు దీరిచి వేగనీవ్రియనన కావలిసలవా!

౧౫

భక్తిరసామృతము.

౧౪

ప్రహేళుఁడు! ప్రతిదివమును నీపాదాంబుజంబుల

అనులితముగ నాయాత్మగ దలంతునో

బెల్లలుమపగ నీవిశ్వంబులలో నం

గతియిక్కలచే కారుణ్యముఁ దీ! ౪౪

ప్రభాకరితం! హరిహర నీమవదాంబుజంబు లహర్నిశంబులు గొల్తునా

దురితములెంచకు రక్షకుడవు దుఃఖవారధి దోయకే

శరణని నీదరిజేరివందుకు జన్మసారకమానీయ

వరమిడచే నిజదాసపోషక భవంబులెల్ల దొలగగన్! ౪౫

మృదువిలసిల్ల! రాచేవగమ రఘుకులతిలకా

నీవేదిశ్శీక నిరతముమరిచే

దీవిశ్వంబున నిక నవరకలా!

భావాతీత కృపనుననుగపవే

40

వనమయహారః॥ నీదగుకటాక్షుల నిక్కముగగల్గి
వేదనలుబాఱునని వింటిమి మహాత్మా
బాధలిటుగల్గినను బాపవదియేలా
యేది భవదీయకృప యెందుకీయరాదో॥

41

ప్రేమిహేయ॥ దరిశనమిచ్చుమా ధన్యాత్మనాదుర్
పరిపరివిధులర్చి పొందింతు నేని
వరమిడగదవే స్వర్గంబెయైన
నరకమునిదీనన్ నాకిష్టమేయా॥

42

సుముఖ॥ పగుణుడవౌచు బరాచరముల్
యగగిభక్తిమైన యనేకముల
సాగసుగజేసి భుజిపొద నీ
వగువడతుంటి వదేలినోళో॥

43

ప్రశ్నః

రారనాస్యాయి కుఱిరంబుబాపంగ నా
నేరమా పైరమా నిన్న నేగొల్వనా
భారమంచెంతువే భక్తలకాబోధగా
శ్రీరమానాథ నాచింతలందీర్పనే!

44

అంబురుహ! నేరమనీవిలు నిర్దయబాపగ నిర్మలాత్మనిరంజనా
సారెటనీపద సారసముల్ మనసార భక్తినిగొల్పగా
తరికనీపరి కైవముదిక్కలేదు నీదరిశేరితి
సారములేని భవాబ్ధినిదోయితుట బప్పబాధ తెల్లొరునో! 45
అర్కుట! తలపరుమాధమాపపులు తాపకనామముని

శ్వలమతినిన్న గొల్వ సిరిదంపదలిశ్చపుగా
కలనిబమంచు నమ్మికదగావని కష్టముల
గలగగ శేషిగొంచు బగంబు పతంబగునే!

46

(2)

భక్తిసామ్యతము

౧౭

మూలిని! పరమపురుష నాపాపంబులన్ బాపవేరా
హరహరతను నీనామామృతంబే హరిగనున్
దురితములను యామాధుర్యమా నీజపంబున్
నిరతము పఠియింపన్ నీపుష్కీంతువే!

48

విద్యన్మాలా! రావే సీతారామా దైవం

బ్రీవేగావే మీపాదంబుల్

నేమితున్ భస్మీభూతంబై,

పోవున్ పాపంబుల్ నేరంబుల్!

49

కమలవిలసితము! మహిపలుజెతలను మముబడదోయన్
మహితృడవని నిను మదిగొనియాడన్
అహరహములు నిను నభినతిజేతున్
ఇహపరసుఖముల నిగడదె జేవా!

50

భక్తిరసామృతము.

౧౮

వనంశలిరళం! నాచాలిదైవములు నన్నురసించతేయం
నాపూర్వపుణ్యమని నామదిలోన నెతున్
నీపాదపద్మముల నెన్నిభజంతునింక
కోపంబుబూనకుమ కోర్కెలనీవదేవా!

51

మణిగణనికరము! పతితములడపెడి ప్రభువనమును ని
న్నతులితముగ భవహరుడనియనరే!
మతినినగొలిచెద ముమువిడ క్రినా

గతి ప్రితిసవరిక కరుణామగనవే!

52

శ్లోనీవృత్త! ఎంతకాలమాయె నీవిధంబుగా
వంతమూసనీకు పాడియానాళా
ఓరదీర్ఘవేల చేతగాదా నీ
వింతకూరచిత్తమలదాల్తునో!

53

భక్తిరసావ్యుతము.

౧౯

ప్రహరణకలితం! మనవినిమనమా మముగృహగనుమా
యనవరతము నీ యడుగులెగొలుతున్
కనులనునినునే గనుగొనుటెప్పుడో

క్షణమొకయుగమై గడచునుటవకా॥

మానిని! ఏమనిలెల్పగనేర్తును నావిధి యెట్టులనుండెనో దైవమచా
స్వామివినీవని నమ్మితి నీభవసాగరమున్ దరితేర్చగదే
నీమహనీయగుణంబులవిడిచి నీనరిలేరని మొక్కిక్కిరినా
బాములబాపి శుభఃబులనీగదె భక్తజనప్రియుడండుగదా!

భాస్కరవిలసితం॥

ఎల్లజగములను సంతయుచేయున్ నలెదవని బుధులవనినీ నీ
పల్లవమృదువద పంకజములనా భావమునను నిరతముభజియింతున్

చల్లగవనుడయి బాచుమ నేనీ పన్నిదినిలువగ నిరరముగోర
కల్లయలువిసను గాదనిదోయిం గాదగువోని కరుణను గనుదేవా
కరిబ్బింహితము! నాదుజనకుడ నీవునను విడ నాడతిక పరమేశ్వనీ

పాదముల మదిలోనగొలిచెద భక్తవరదుడ బాధివనే
నీదగలవోనొకడతరముగు నేహ్యవియయసుఖాంబుదికా-
వేదవలబడి వేడిదినిను వేరుగతి గవనైతిగా॥ 57

భద్రకవృత్తం పరమపురుష పాపవాశనా

దురితములను దోలవేల నీ

విరుడములను వీరిలేకనే

మరతువిది సమంజసంబోళి॥

పృథ్వీవృత్తం పరమపురుష కృపానిరతి

నిరతము గనుమదినినోలుతూ-

భక్తిరసామృతము.

౨౦

తరవతమనుచు వేగముగా

వరమిడి నెలల నాపగలే!

59

ఉ! చిక్క-పు నీవు నామదికి జక్కి-తివేనియు నిల్వబోవు నీ
పెక్కడివాడవయ్య యిటులేటికి శేనెడనో యెరుంగ నా
చిక్క-లు దీర్చువాడవని చిత్తమునన్ వసియింపుమన్న నా
దిక్కి-టు బూడదవైతి విటుదేవ భవత్కృప యిట్లుమూకువే!
లోదకవృత్తం! నాయిలవేల్పువు నాగతిసీచే

60

వేయివిధంబుల వేడితి నిన్నే

హాయిగ దుఃఖము లన్నియువేగం

బాయగ శేయవె పావనమూ ి॥

మణిమాల! రారా రఘువీరా రాకుంటివదేరా

భారంబనదేరా భక్తార్తినిబాపా

19

లేరా యగుదురా లేదా రయరాదా

నీరాకయెగాదా నివ్వడగలేదా॥

62

ఉ! ఎన్నుకుమయ్య నేరముల; నన్నియొనర్చిననేమి నేను నీ
కన్నల గచ్చిచేసిన యశార్యమహాకృటియేని గడైనే?

నన్నికదూరలోతు, మిదె నాతనుపెల్లను నీదెగాడె? యే
దెన్నున నేను బోయిననుదేవ! జగత్తుభు వీనెయంగచే? ।

63

మ! అవరాధంబులొనర్చి కాపుమన నాచా యెల్లు రక్షింతునం
చపనాచున్ గలిగించి నిర్దయత నన్నారాటముగ బెట్టచే!
నెవడుచో గల్గకయున్న లోకమున బన్ధింపన్ మనుష్యాళిగ
జవదాన వర్గముల్ హరించునవరే సర్వావరాధంబులన్ ।

64

ఉ! ఇన్నిదినాలనుండినను నేటికొ? కష్టములన్ భరింపరా
కున్నను, రావ పైతి; పెట్టులోర్కగనెదును? దేవ! నేను నీ

- పన్నిది గోరిచేడితిని శక్తివిహీన, విశేషించేముదున్
సన్నిక బాధబెట్టకును, నాయపరాధములన్ ప్రమింపుమా! 65
- కా! దుశ్చారితుడు దుర్మదాంధుడు కడున్దోహతుడై యయ్యుచా
బట్టాత్తాపమునొంది పూర్ణమతితో బ్రాహ్మిం చేసేనిన్ నినున్
నిశ్చింతన్ భవదీయ పన్నిదికరా నేర్పున్గదా వాడు నా
కాశ్చర్యంబగు దేవ నీమహిమ! సన్నాహితి మన్నింపఁజే! 66
- కా! ఎందున్నావో పరాత్పరా కనులనే చేరితి నిస్తాంతునో
మంచాత్కన్ మహిమాన్వితుండ పకటా మాకెట్లుగాన్నింతునో
సాదేహంబగుచుండెనయ్య ఇక నీసాన్నిధ్యమందుంది యా
నందం బాపథమిత్తువో యిదవో హా! నాభాగ్యమెట్లున్నదో! 67
- కా! తృప్తిబొంద దిశేషిసేతు నిను సంతేనిన్ మదిన్గొల్చినన్
అప్రేక్షివెగదయ్య తేల్పమిక నెట్లానందమున్ గాంతునో

పాప్రేష్టంతయు యెవ్వచేని నిను నాభాగ్యమునక గండునో
వ్యాప్తిబాంధెకు చిత్తమయ్య కృప నావాక్యంబు లాలింపుమా॥ 68
కా॥ ప్రోక్ష్యతంలిక కమ్మటంచు నిను నే బాధించినానె పోదా!

సత్యానత్యమెడింగి హృత్తుపని నీ సాన్నిధ్యముగాగోరినా
యత్యంతంబగు దుఃఖమెల్ల నిపుడో యున్నా యెరింగించితికా
నిత్యానందకరుండవీవగుల నన్నీ పెల్ల రక్షింపవే॥

69

కా॥ నాకోర్కెల్ ఫలియింపకున్న బసకా! నాపాలనీవుండ; నా
కేకపాల్లికవలగల్గనగు నాకేవే సుఖంబిచ్చినకా
లేకున్నకానరిగాని యుండువినుమా లీలాప్రీయుండంచునికా
రాకన్నాను న కొన్నిచిత్తులయినకా రక్షింపు సర్వేశ్వరా॥

70

కా॥ నీ వేదిత్యులబెట్టుచున్నవదిమేలే యగుం దాన నికా
వేయిండుదగు విలుగల్గు నది నీచిత్తబెయ్యెనకా ధృతుకా

లేవండున్నిను వేమకొందునిక యేనీలక తృదీయాజ్ఞల
దేవా! నాతలదాల్చి యొర్తునిను పార్థింతుక కటాక్షింపవే॥ 71

కా! వన్నాల్లినిది యేవపుం బ్రతుకుతో నీలోకమం దుందు నో
యన్నా! బాదుమొకింతబిల్లులకు చెర్లాటంబెయైనకమహా
పన్నంబై మరణాంతకం బెలుకకుక మాబాధయు న్నట్టిదే
మన్నకనీవిటు సృష్టితేముటలు నీ కానందమైవనచో॥ 72

కా! నాభారంబికనీదెగాడె జనకా నాకల యేదియయ్య
నీభావంబది యెట్టులుందు నటులే నీవేలుకొమ్మా ననక
పాభాగ్యంబులనిచ్చి గ్రహానుమ నాసాష్టాంగదండంబులన్
నీభానంచు నులింతు దర్శనమునుక శీఘ్రింబు నాక్షిగదే॥ 73

కా! స్వామీ! నామది తెల్సినాందికడు బళ్ళార్తాపమున్ బొందినీ
ప్రేమకాంచక గోరుచున్నదిగదా వేగంబై యేతెంచి నా

బామల బామగదయ్య; నాహృదయ భావంబుం బ్రీతింపుమా
ఏమాల్పింబునుమానముండినను నీవింక రమావల్లభా! 74

ఈ నే కడుమూర్ఖుడైతి నిను నిర్దయుడంచు వదించియుంటి నా!
వ్యాకులముండితిఁ జనక! వ్యాధుల గష్టముల గృశించుట
నీకరుణారసత్యమును నిర్మలప్రేమయు నన్నిమామూలు

నే కనులారగాంచియును నేడియుల్కితి న్క మింపుమా! 75
చం! కనులకుగట్టినట్లు జనకా! భవదీతునువిగ్రహంబు నా

మనముననున్నదయ్య కనుమా యనుమానమిశలనయ్య నా
తనువిడి నీదెగాదె కడుధవ్యమన్నే వినుగాంచగలిగి

వినును మరొండుకోర్కె నిను విచ్చినయంతనె వచ్చుచుండుమా!
కా! అయ్యా! విన్నిక కష్టజెట్ట నతిదీనాపసననుండ నా

కుయ్యాదించిమనోరథంబులిడి నాకుంట్లు దుఃఖాదులన్

నయ్యంతారదొలంగజేయగదచే నీపాదముల్ గొల్పెదన్
వెయ్యొర్చిచ్చిననిన్ను బోలునఖుడి విక్రంబున్ గల్గుచే॥

77

కా॥ విన్నానో వినలేదోదేవ యిదెనా విజ్ఞప్తికొవె నే
నన్నోభంగుల వేడుచుంటి నకటా యీరేదులోకంబులం
దున్నాడే నినుబోలు దైవమిక నన్నోదార్పగారావె నే
కన్నీరారగ దుఃఖవార్తిమునుగంగా నిట్లువేక్షింతుచే॥

78

కా॥ నీకన్నగతివేయ లేదుగద నీనన్నిధిన్ జేరితిన్
శోకాబ్ధిన్ దరిగాన న్నతి నకటా శోధింపగా నెంచివన్
నాకవ్వారికనువ్వునారు జనకా నాపాప్తమిట్లుగదెన
నీకారుణ్యముజూపకున్న ధరలో నేనిల్లగానేర్తుచే॥

79

కా॥ నరంబుల్ క్షుద్రాయించి నిర్మిముదిలో నీపాత్రునకేర్చి నా
భారంబున్ దొలగించి పొచితములన్ భస్మంబుగావించి ని

స్వారంబా విషయాదిభాగముల సాసక్తిందొలంగించి యే
యాకాటంబులు లేక దేహము సనాయాసంబునన్ బాపవే॥ 80

ఁ॥ అమృతరమ్య యిదేటికమ్మ కనులందాకితిగా జన్మపుష్ప
గోమృన్ నాశారకిరకాలమతి దీక్షం బూసగావేల న
రమ్మల్ వక్షమియుండునింక మది నారాటంబులంబాసి పా
భ్యమ్మల్ బొందుమ చిక్షన్లె కనులంగాపాదుదంచాడవే । 81

మ॥ అపరాధంబొక యింతలేదు సుత నీయంబెల్లుగల్గున్ మహా
జపదానవ్రతశీలవీపు నినునాసాన్నిధ్యమందుండు నీ
కవర్రాదిసుఖంబులెల్లనిడు దేవశాంతమున్ బోతునం
చిల్చడే నాదుఃఖంబులెల్ల నినుదీనిండున్ మదిన్నమ్మమా॥ 82

కా॥ దేవా! నీయిటులెంతజెప్పివను సందేహంబులేకితి నా
భావంబుదొలంగు? గాన యిచ్చుడే ప్రత్యక్షమై నిన్ను నే

బోవనోనేర్తు సుతాయటంచు కరుణాపూర్ణుడవై తెల్పినా
వేవల్ గొనొని చిత్తగించి మనవిఁ కీఘ్రింజె రక్షింపవే

83

మఱి ఇట్లుడే దర్శనమిచ్చి పోవగదవేయి. కా! మహాభా! నమో!
చపలత్వమున నిన్నినాళ్లు గడచెదా చాలింక నే నొల్లనీ
దేవుసంపారపుబాధలెల్ల నకటా సంతాపమున జెదిరిన
ఎల్లుడే తెంతువా నిన్నుగాంచక నీనీలోకమందునునీ

84

కా! నమ్మించాలి. తెల్ల నీదునుడులా నాపల్కులా యంటి కొ
వన్నింటేనియుజెందబోకకరుణన్ పశ్యత్తరంబిచ్చి రా
వమ్మాయించు కటాక్షవిష్ణుణములన్ యానందమున్ గూర్చి నా
వె మ్రోడ్కి. నిను నిల్పినేర్తుమదిలో నీభా యెరింగింపవే! 85
మఱి జనకా! నీవె మనీయ నాల్కొనవై సంతోషిల్లోనిల్చి నా

యనుమానంబును దీరిపోవునటు లాహ! యెంతయోపేమ నా

- మనవుల దీర్చుడ లేనిపోని పెరవుల్ మానంగ దేయంచు నీ
వనవే! యియ్యది నిశ్చయఃబుగదవే యం దనృరంబున్నదే! 86
- కా! లోలుంగన్నలతోడ నిన్నగనుబుతో దుర్లభంబాటన
న్నేలాగోమదిగొంత తృప్తివిడగా నీరీతిగనిందితే
చాటుంబాలు భవత్కృపారసమునక సుత్తి ప్తనైతిగభరీ 87
- కాలా! నిన్నీకళాభామనంచు దెలువక పశ్యత్తుమనావో! నీ
మ! తెలియంబాలక పర్మి నానుగద యోదేవేశ! నాయంచు నీ
వలుకదాల్తువెయెన్నదేని మదికిన్ యారాటముక బెట్టితే?
కలుగంతేసిన కీడదొక్కటయినక కన్నారగన్నారమ
కలువంబైమది నీదునాల్ల దొరగక కష్టాలురాకుండునే! 88
- మ! అదియిమ్మా యిది యిమ్మటంచు నినునే నాయాసమునబెట్టినిన్
మదిసూహింపగనైతి నీదు కరుణన్ మమ్మెట్లు రక్షించినక

పదయా! తృప్తికాకావలసినది తా నరసాధనముల
ఇదిగో నీదు పదారవిందముల సాన్నిధ్యమునంబునందెల్లీతిగ
గద నీవేమనుకొన్నగానియిక నీకార్యముగ జూపవే!

89

తా! నంతఃపించితి నమృతము సురనీ సదృశిగ మెచ్చితిగ
సుంతేనిగ భయముందకకమ్మ నినునే శోధింపగా నింతునే
చెంతంజేర్చు యుగళివృత్తు మదిలొక చిఃతగదొలంతు నీ
సంతాపచికిన నీటికమ్మ వినుమా సత్యంబు ముమ్మాటికిగ॥

90

మ! శివుడే కన్నడికెల్లె నిన్ను నిక రక్షింతుగ సుతాకుంచుచు!
శ్రీదత్తానందంకదంకగానిక నాజన్మంబు ధన్వంబుగా
భువి నా భుజ్యఫలంబులెల్ల నిపుడే పూర్ణంబు నొందెగదా
యెవరింకేమి యెవరొక్కొక్క నీవేలా? భయంబందగగ॥

16

42 రసామృతము.

39

కా! ఈశుండే కరుణార్ద్రచిత్తమున నన్నీచేళ రక్షించి ము
త్తే-శంబుకా దొలగించువంచు బలికెగ కించిజ్జనెనగా మద
యాశంసీర్తు నికేటిచింతయుని నన్నాశీర్వదించునా నా . .
వేళలబైమదిగళయివొందె సుదివంచాగా దెవడెంతయున్.
మ! సెలవా! మాకికెదవజేవ! మదిలోచింతవొలంగించి నీ

92

యలుకన్మాని మనోరథఁబులిడి నాకానందమున్ గూర్చి
విలలో నీవరిదైవమెవ్వరిక నోయి కానమన్ననతే

వలుమాదివిధినిన్నెగల్గుని నాచారబ్రమున్ బావవే!

93

మ! భవదీయంబగు దివ్యదర్శనముచే బా! భయజాల ని
న్నవలీలన్ దరిశేర్తునంచు కరుణాయత్తుండవైవర్తియీ
భవబంధంబులబాపి బాహివగదవే బాధింపగాబాతుమీ
యెవరున్నాడు? దయాంతరంగుడవు నీవే యిట్లుపెట్టించినన్!

94

కా! నాపాపప్రబుదిజెట్టులొనొజనకా నాకేమియుండోచద
తెల్పా! పార్థివుడెట్లువీడువకటా యోదార్పువారెవ్వలో
యేబోద్దొన్ని నెవమ్మొక్కొల్లవిక నాకేవాంఛయున్లేడుగా
నీచేయూహ్యతయొక్కయింత యిటురానీయంగ నేగోలెదన్॥ 95

ఈ! విస్మయమానునిన్నుమది వేడినయంతమునఁపరాధముల్
భవ్యములేయనేర్తువని సల్పరువిఁటిభవత్ప్రభావమున్
అన్యదమోగుదుమ్మృతము లారయనేలకృపాంతరంగ! నే
నీస్మరణామృతంబె మది నిచ్చులగోలెద నన్మమింపవే॥ 96

కా! బ్రాహ్మణపాయమువేరైన విత నీపాదారవిందంబులే
పాణిజాధారకరంబులౌట నిరు నేపార్థింతు సర్వాంగముల్
క్షీణత్యంబును బొందనీక కరుణాసింధూ! కటాక్షించి న
తాణిన్నాట వనుగోపించి తనువుకా ధస్యత్యమిందింపవే॥ 97

భక్తిరసామృతము.

౨౦౪

కా నాపాపముల బాపరాతి కరుణ న్నాకోర్కెలాలింపనే
 నీపాదముల నాశ్రయించితిగదా నీపేరుగావించినకా
 నామృత్యుంబని యెంచునయ్య వగవకా నాకర్మపాపముండునా
 యాపద్యాంధ్రవ సాహిమామృతమును నిష్కర్మాశ్రయముగానేదడదా
 మా బ్రతుకకోర్కెగ దోచునయ్య నను నెట్లొక దరించేర్చునా
 మతికొ సమృతిలేని వ్యర్థము జన్మంబేల కల్గించితి
 యీతి నీచర్యలెదుంగనేర్చునాకొ నీ చిత్తంబదేమోగదా
 గతియుంటేమి యొనర్చునెంచితివా కష్టాలనీడవునా
 మా వినువంశాల భవత్పదాబ్జముల నీవిశ్వంబునా నింకనే

99

గతియైనకా నిలువంగళాల నిల్చుడ కన్నారగనించి నా
 యదుమీలే బాపద రమ్యీటంచు కృప నాయిష్ట్యికి నొడదెన్కా
 కడకంటకా మరియొక్క మాదుగని కాంతలే దీర్చనే ముక్తికైదడదా

కా! స్వర్గంబున్ మఱి మోక్షమున్ వలదు జీవంబుల్ ననుబాటున్
 దుర్గానాథ! మఱియవిన్నపము నీతో నొంపెరింగింతు నం
 పర్గంబుల్ చొలగించి యైహికభ్రమంధల్ వృద్ధిగానీకన్
 మూర్ఖాయానముబొందనియకయ యుష్కర్మవృద్ధిం జేర్చవే! 101

ఓం.

భక్తిరసామృతము.

సాంబశివుని నామో

పాదసమనికంబొనర్చు భక్తిని నే

గాసియు జెందగ నీయక

దోసములెంచకయ కరుణతో పనులొనర్చు 1

కం సాంబసదాశివ! నీపా

దాంబుజములె ముదినిల్చి యనవరతము న

త్యంబుగ నర్చింపగ నా

యంజె దయలొనగదె యత్యంతకృపకా 2

- క॥ శ్రీకరమణు నీస్మరణం
చేకద యిహలోకబంధ మెడవగ, నికనో
లోకేక! నీకు ముక్తికైద
గొని నావందనముల, గావపెకరుణా॥
- క॥ ఈశ్వర! నినువేడద పర
మశ్వర నేరములపెంచి యిక నీశ్వపదే
తాశ్వర మోక్షులిడి యీ
విశ్వములో పెరలనేగ విడతేయగదే॥
- క॥ మా పెరలబాప భువిలో
నీవేగద యొరులుగలరే? నిఖలాధీశా!
రావే సజ్జనరక్షక!
ప్రొవపెకరుణాలవాల పుణ్యసుకీలా॥

భక్తిరసామృతము.

౩౮

క! సత్యవతి, నిన్ను దండీగ
నిత్యంబును వేడుగాన నిర్మలకృపతో
బ్రత్యక్షమైన జాలును
సత్యధిశంబేమి గోరవైతిని తండ్రి॥

6

క! వరమేశ! మిమ్ము భక్తిని
నిరతము భాగ్యనించుటకును నిర్మలబుద్ధిగా
వరగున సద్గుణముల నిడి
పరిపూర్ణ కటాక్షముంచి పాలింపగదే॥

7

క! సత్యవ్యరూప మిమ్మునే
నిత్యంబును వేడుదాన నీవదనేవగా
అత్యంత భక్తిశ్రద్ధల
సత్యము కాలతాది సుగుణకాలము నిమ్మాది॥

8

క! వదలక మీచరణముల
గదలక నామదిని నిల్పగలిగితి శక్తి
చెడరనిభక్తిని ముక్తిని
నడమలమతి నిమ్ము నేగ నద్దురుదేవా!

9

క! భరియింపజాలదేవా
ధరణన్మీ జరామరణ పెరలలోనికనన్
పెరపగుచున్నది బోధప
బరువగు సంసార మిలను భరియింప నెలన్!

10

క! మీపాదోభక్తి నేమది
నోపావన గోరుదాన నొప్పుగ నికనన్
పాపార్థేయంచు నెంచక
కాపాడవె నీనరమ్! ఖలజన శత్రు!

11

శక్తిరసామృతము.

క! అరమర శేయగవేటికి?
ధరణి ననిత్యములుగాపె తనువులు దేవా
శరణాటిగాదె యికనీ
దరిశేరిచి కరుణానీలు తండ్రివిగావే!

12

క! బంధనల జక్కినానని
సందేహింపంగవేల జనకా నిన్నే
జెందమున నమ్మి గొల్పెద
నందుంటివా? నన్ను బోవవేటిగో దేవా!

18

క! ఎందునటాచిన నీవయి
నగదే లేకుందునంచు బాలగ భువిలో
నందురుగద యోనదయా
యెందుట నాకిటుల గోచరింపవు ? తండ్రి!

14

౪॥ గతిసీవకాదె దాసుల'

పతితములెడబాపి బోవ పరులెవరింకా-

సతతము నిను నమ్మితి న

ద్దతి నొసగుచు బోవరావె కారుణ్య నిధి॥

౪॥ అంతశ్శత్రుల వేగమె

నంతము నొందించగల్గు నతిధైర్యంబు

కాంతాది సద్గుణంబుల

సాంతంబుగ నొసగు చిన్ని సత్యత తండ్రి॥

౪॥ నినునమ్మితి నినువేడితి

నినెనొల్పితి నిశ్చయముగ నీవేగురువౌ

దసఘా! నీవే హరుడవు

తనయను సద్దతినిజెచ్చి దయబోవగదే॥

భక్తిరసామృతము.

౪౨

క॥ పావనమూర్తి! నీవెర
లొచ్చినది గవజాల నైతి లోలోవును పనునీ
నీవట బాలోతవండగ

గానింపును భక్తురాల గానా రంద్రి!

18

క॥ ఓ కాటిగొనిధావ! త్రి
లోకోత్కర! మానివంద్య! లోకాతితా
యేకోత్కర! యోధవహార!

మాశ్లేవత గలుగకుండ మిమ్మెలుక్కమా!
క॥ దీవజవరక్ష! నీవ

19

జ్ఞానిని గడుదీమరాల బంచలచిత్త
దీవతవేదక వియు 'ను

జ్ఞాపము నొనగంగరాజె పత్నీవహోదకా!

20

భక్తిరసామృతము.

౪౩

క॥ పరమేశ! మిమ్ముదవ్వగ
పడులను మదివచ్చుటల పాలించగదే
శరణంటి దాసురాలను

పరమపదం చిచ్చునాట పొరింతునికన్.
క॥ కాంచకశేషన నరము

21

తెంచక మన్నించి బోవుమించుకళ్ళప మా
సందితముల బాపగదే

కిందిజ్జల మంచుదోయింతు కీర్తియెరుండో
క॥ సుస్థిరుడవై న నిన్నన

22

కసిర విషయములజిక్కి శుభానముచే
దుస్థితి నుంటినివేగమె
స్వస్థానము జేర్చిబోవు స్వామీనమ్మనో.

భక్తిరసామృతము.

క॥ భావము సంబెల్లవృక్షుడు
పావవక్షుడు నీదునామ పశవము నేతరుం
గా వగుభగలుగఁ కష్టము

లావంతయు నంటుండు నరయగదేవా!॥

24

క॥ కష్టంబుల బడసేయక
యిష్టంబుగ నన్ను బోవు మీవరద! కృపా
దృష్టినిగని, యెవ్విధమున
భిష్టముగాకుండ బాడబ్రాకించునినుగా!

25

క॥ మాయయగు తెలియకాలక
హేయము లీవిషయవాంఛలే నిజమంచున్
తాయక హాయిని బాసితి

శ్రీయస్థి నాపని పోవు శీఘ్రము తండ్రి॥

26

క॥ వివరముతో నేడెడ నిను

కనుగొన కట్టతను నేను కావించినయే

ఘనమగు తప్పుల మదినిది

కొని కఠినతలూనకయ మగుణముల నిమ్మా॥

27

క॥ దయ నను బోలినగరాడే

బ్రీయనుత నిటుబాసయుంట వీరియట? గుణ

త్రీయమెటుబాపెదొ తండ్రి

భయమయ్యె దయాతిసాంద్ర! పరము మునందా॥

28

క॥ చింతలు వీర్యదవని నీ

శాలనుతేరిని వన్న కీఘ్రమె బోలిన

వంతము బూనగ బాడియె

వంతపముగ బోలదగిన సమయము గాడే॥

29

భక్తిరసామృతము.

౪౬

క! కలిమిని భక్తులను నిఖలము
జలబుద్ధుడనుచు విడువజాలక యుకటా
యిల పలు పలులం డగిరితి
నల పరిపూర్ణమును పడవి నందించగదే!
క! పాపంబుల తేనితినను

30

కోపంబున నన్ను పాప కూపంబును యీ
భూపదమున బడదొక్కయక
కాపాడవె దీనరక్ష! ఖలజన శిక్షా!
క! మియు నెవ్వడు నుదినేదిన

31

శ్రీమలన్ని నశించి నెఱదటనకంబామో
క్షము నొందెదరని వింటిని
మము బాగ్గకగ నేగరావ ముద్దురు దేవా!

32

భక్తిరసామృతము.

౪౭

క! ఎన్నోళ్లకు మీరపదముల
కన్నులవండుపుగ గాంచగలగా? నమీ
సాన్నిధ్య ములుకుకెందడ?

గన్నపమీడివ్యరూపు గవశేయగదే!

౪౮

క! ఉర్విని శూయకు లోబడి

పర్యేశ్వర శ్రీమల నొందబాలను రండ్డి
పర్యము నీవనియెంచితి

శర్యా! పనుబొందరావ! సర్వోపతోడగా!

౪౯

క! అకటా! యెంతని వేడిన

నొకవరి నీమోము బాపకుంటివి జనకా
యిక నినుగనుగొనుటల్లో

నకలాంతర్యామి పనుట సత్యముగాదో॥

౫౦

భ క్తసామ్యతము.

౪౮

క॥ నీసరణ శేసినంతన
జలంబును విందు నీవు భక్తులబాధల్
భద్రముగాఁబడెదా! జనకా!
విన్నయముగాఁడె! జనకా!

క॥ పారవిష్టానంబగునం
అన్వేదమువివాళయైత యభలాధీశా!

౪౯

సారమై తిరమంచునమి శ్రీమలందుచు శే
సాతితి నిక నీదశిం

క॥ పరశ్శూర! కరుణాశర!
శ్శేరితినను బొవ్వరాచ! శ్రీ సాంబశివా!॥

౫౦

దులితంబులబాపి బొవ్వరాచ నీవుదా
చకతాచ ముందనేటి

క॥ కరణాని దిద్దనీదె నరగునరాచే!

౫౧

(4)

భక్తిరసామృతము.

౪౯

౪॥ ఇదియేమి చిహ్నమోగద
మదిసీతే దిక్కటంచు మానకభక్తి-
సదయుడవగు నిను నమ్మియు
వదలని పెరలొంది కుండవలసెను రండ్డి॥

౩9

౫॥ ఓడేవ! బోవగానీ
వే, దీనులచాలిదిక్కు వేరిక గలదే
నీ దాసురాలనేగద
నీదయ న్నాపైసరాదై నిలలాధిపతి॥

40

౬॥ ఎక్కడనుంటివో జనకా-
మక్కువతో నిన్నుజేరు మార్గమెదుంగన్
గోక్కున బోవుమనన్నిటు
చిక్కులు బెట్టంగనేమిజేసితి, జెప్తమా॥

41

క॥ శ్రీకాళి! నీమదర్శన

మౌనాంతి నీమనుతుల నటుబోకువా? నీ

వేగతి భక్తులకింకను

వేగమె దరితేర్చవమ్మి వేడదల్లి!.

42

క॥ అనుమాన మేటికమ్మా

మనమున నీ నామస్మరణ మానమునుమ్మా

నినునమ్మి నారమమ్మా

ఘనముగ రక్షింపుముమ్మి కరుణనల్లి!.

43

క॥ బవనిరా! నీకృపను నీ

తనయులయెడ బాలితే?? తండ్రియుమ్మా

కవికరములేక విడివను

బనుచే నీవిష్ణుశేయా? బగతిని లల్లి.

44

క॥ పుట్టుచు గిట్టుచు ధరన
నిట్టుల శ్రీమలొందుచుండు ఒరుగవె? ననుజే
పట్టి దరిచేర్చవైతివి
యెట్టులననోర్తు? పెరిలనికనో రల్లి:-

45

క॥ నీతనయుల హేయమ్మా
మాతప్పల నెన్నకింక మన్నించుమన
వేరలిదండ్రియు గద యో
మాతా! నీసుతులమోట మరువకురల్లి.

46

క॥ అవివేకమున నెరుంగక
భవ బంధంబులకు జక్కి- బాధల బదుచు
భువిజన్మ లెత్తుచుంటిని
భవనీయ కటాక్షమున్న బాయవో? రల్లి॥

47

క! చిత్తులు పెట్టకునుమ్మా
మొక్కికొడ మోయమ్మ మాదు మొరలను వినుమా
దిక్కెవరో యమ్మానీ

48

క! పెక్కిడ నున్నానా గాని యెరుగము తల్లీ!
ప్రకారాయని భగవతి

నాకేమి భయంబు విన్న పమ్మిద పెనుకన్
నాకాయము నాఁగూర్చయు

49

నీకే యర్పించితమ్మ నిజముగ తల్లీ!
క! దోసము లెన్నియొ పెరుగక

శేనీతి నిల్చుడుడనియెడిని చింతించినా
యాసము జెందితి పెతలను

50

వేసరి నీకెట్లు విన్నవించితి దల్లీ.

క॥ కలవా! నాచాలిట రా

గలవా సమయంబునదిగి కాపాడగనీ

గలవా గలకోర్కెల నీ

విలలేవా? మాటముక్తి నీవారల్ల.

51

క॥ చిన్నతనంబున నేరము

‘లెన్నెన్నో’ కేసియున్న నేటికి? నన

సన్నిధిజేరితి నేటికి

మన్నింపవె చిహ్మనీవె మాకికరల్ల.

52

క॥ మొరలను వివనో? సకలము

నెరిగియు నను పెరలబెట్ట నెంచిపోయో

గిరిరాజతనయ నీవిటు

లరమరనేయంగ న్యాయమానే తల్ల.

53

క! వృజవంఱుల నెడబాపె
భజయించెద నీదు పాదపద్మము లెదల
నిజభక్త పరులవేలగ

రజరాద్రిని నుండవేల రావేరీ.

54

క! ఇలనీకన్నను వేరే
గలరే నినునమ్మివారి గాపాడుటకై
బలిచిన రాకుంటిని నీ

పలుకే బంగారమాయె పరులమె రల్ల.

55

క! నీవల్లకాంతిని జీవ
రూపము లేకెటులబోవు గూఢిగజటులే
పొల్లగ నీదయగల్గిన
నాపరలెన్నున్న కొలగువవనిదిదల్ల.

56

క॥ అతులితముగు నీభక్తిని
పతితములు నశించి మోక్షపదవియు గల్గున్

మతినిన్ను గొల్తుతోడచె

ప్రతియెవ్వరు నీకు పతిత సావనిరల్ల.

క॥ క్షుతిపై మౌనభంగురమా

బ్రోతుకని వివరింపలేక భ్రాంతిలోనై
దెరలాందుచుంటి నేరే

గతిలేరిక కనులగాంచి గావుమురల్ల.

క॥ తనయను నేనినునేడగ

ననుమానించెద వశేల? నమ్మా నీశే

కనికరము లేకయందైన

జనకునకిండ్లుగల్గు చయ్యసరల్ల.

క: నీవైన చెల్వకుండిన
నవిధి నను బొలివగలదా? యేమరినాడో
నావిధియెట్లుండెనో నను
బొలివగ నింకెవరుగలదు భద్రమిని తల్లి.

60

క: లోపా లోపములున్నను
గాపాడపెవన్న వేగ కరుణను తల్లి
యేపాప మెరుగనమ్మా
నీపాదములైన నిన్న నే విడగలనే

61

క: చీవా! హరుని భజింపగ
లేవా? నుంచైన బుద్ధిలేదా? యికనీ
కీ విశ్వమందుదాతయు
దైవంబును వేరుగలరా? దరితేర్పుటమా.

62

క॥ మనమా! నాదొక మనవిని
వినుమా! యిహలోకవాంఛ వీడుమభువి నెం
డున సాఖ్యమేమిలేదని
గనుమా దైవంబుకన్న గతిలేదుసుమా.

63

క॥ శాంతము సదృశ్యపడమా
శాంతము విడనాడ సకల సాఖ్యములుదుగున్
శాంతస్వరూపులౌ ము
స్వాంతులె సర్వేశు బొదటాలుదు రవనిన్.

64

క॥ మరణంబు లవ్వదెన్నడు
ధరణి ననిర్వములుగావె! తనువులు గానన్
అరనిమిషమైన నెవ్వడు
సరమర శేయంగనూడ చాత్యజ్ఞలిలన్.

65

- క. తెలిసియు తెలియని నరులిల
నలిగిడి నిందలత పాతక సర్వభమున ని
శ్చల భైరవమునాని శ్రీహరి
గొలిచెడి నజ్జనులు పరిముగొందురు మనమా! 106
- క. ఏరూపున భానించిన
నారూపముతోడ దర్శనందితు జ్యోతున్
ఏ రుచులకన్న శ్రీవం
చీరుచియే యంచుభక్తి నెరుగుము మనమా! 07
- క. అగణితముగ బోయింపుము
భగవంతుని బూర్ణమైన భక్తిన్ నతమున్
దగునిక్కల భక్తియె కలి
యొగమున మోక్షంబునొంద నుత్త మవధమా. 08

క॥ సంహోషమామౌ జపశా
స్వాంతంబున వింకనీవు పల్కెపల్కె నా
వంతలబాధుచు నుంటివి

యింతటి కరుణాకటాక్ష మరికిగల్గున్.

(59

క॥ దేవా! వసులొత్తువా నిను
నేవించును కరుణలేక శిక్షించువాళో
నీపెరుగని దేమున్నది

తేదిధిశేసినను నాట నివ్వమెతండ్రి.

70

క॥ కటకటదైవమ! యికనా
కేటుబాదీన బంధనంబె యేమొనరింతున్
పటులేరమగు కృపనేలుము
మటుమాయంబొనుగాదె మాయభ్రాంతుచు.

71

క॥ కష్టముల బెట్టుట నీ
 కష్టంబేయైన వానికీటికి పెరువక
 స్పృహయుగంబైల్పదన
 కష్టంబునులేదు నిన్నునమ్మిన వెనుకన్.

క॥ భగవత్స్వరూపముననీ
 జగదీశ్వరి సర్వభూతలములోనన్
 దగ నివసించువుగాలే
 ననుచుదవని నీట నేవసల్పెదతండ్రి.

క॥ నీటి నాకిలనుచి
 బూటకమేగాని నిల్వబోవున సతముగా
 మాటికి నినులేదదన
 నాటికి నీకనులగాంచి నన్నేలెదన్.

క॥ ఏతవివేడివ నీదయ

నుంతయు న్నాపైవరాదు చోద్యముగాదే
యింతటివాడవనుచు నా

స్వాంతమువం దెన్నెడరుగచాలను తండ్రి.

75

క॥ నాలోపంబుల నెంచకు

మీలోశంబునను బవ్వమెత్తిన దాది
చాలనొనర్చిన నవి యిపు
దేలా? యథుహరుడవౌట నెరిగితి నిన్నున్.

76

క॥ పెతలెన్ని గలుగనున్నను

మతిలో నీవ్వరణ శేయుమాత్రనెన్నాపై
నతులితమా కారుణ్య

మృతమును గురిపించిలోన నెంచుచుదేవా.

77

క॥ యమబాధ లక్షపుమని యా

సమయంబున నిన్నచిల్వ జాలనొ గలనొ

కృమిచే నేనెలుకేతునొ

కృమముగ నిన్నిపుడ గొల్తుగావవ కరుణన్.

78

క॥ ఏచని శేయుచునున్నను

నీవడ చింతనము విడనొ, నిజముగ నాకే

యాపడ గలుగగనున్నను

నీపూర్ణ కృపాకటాక్ష నియతిన చొలగున్.

79

క॥ సంసారము నిష్కారము

హింసా రూపకమటంచు నొగియు భవిషీ

సంసారులెల్ల పాప

ధ్వంసుని సర్వేశునిన్ను దలపడుగాడె.

80

క॥ నీపాన్నిధ్యము నోలెతి
వేసాఁతి నిన్ను చాలవేడితి నైనకా
గానీలవేయుచు నన్నా
యాసము పెట్టుంగ న్యాయముగునే జనకా.

18

క॥ నాకొఱత దీర్ఘవైతివి
యేకొక్కల నింకనోర నేటికివృధగా
నీకరుణ లేకయుండిన

నకార్యంజెన గాని యీదేరునొకా.

82

క॥ విభ్యాతయశుడ నీతో
సఖ్యముననె నరుడు ముక్తి సాధింపజొకా
సాఖ్యంబు లింక నోరను
ముఖ్యంబోకొక్కె యెకలు మోక్షంబిమ్మా.

88

భక్తిరసామృతము.

౬౪

౪॥ నీ యిష్టముగాఁబడిన
నే యంశంబైవగాని యేవిధిస్థానన్
జేయంగా శక్యంబే
నామెడ భీమగాక యేమునగును తండ్రి.

84

౫॥ ఓ బగవీశ్వర నాకొక
నీజన్మయునకు నాశ్వమెట్టుల గల్గున్
పూజుతునయ్య నిను ని
శ్యాజకటాక్షమున బాధ లడగింపగదే.

85

౬॥ మోక్షాపేక్షను నేనీ
పక్షంబున కేరించు భావించకు మీ
రక్షించిన క్షించిన
నీక్షితి నిన్నభజంతు నెట్లైన పాక్షి.

86

(5)

శక్తిరసామృతము.

౬౫

క: నిర్మలభక్తిని నిమగ్న
ధర్మార్థ మఖంబులెల్ల దానన గల్గున్
చర్మంబురధర పుర్వార్థ
కర్మలనడచుచ కరుణ గలదో లేదో.

87

క: కలదో లేదోయని మది
దలచితినని తవ్యగాగ దలపకుడేవా
అలనా దీభరాజేంద్రుడు
కలదో లేదో యటన్న గావకు శృంగేరి.

88

క: నీవే దైవమైవను
భావమువను నిన్నునమ్మి భజియించెడు నీ
సేవకుల కోర్కెదీర్చగ
లేదో శోభించుటయును లెలయెనీకు.

89

భక్తసామృతము.

౬౬

క॥ చనువున నిన్నమనినను
మనమున నెంచంగబాతు మరియొకగీర్తి-
నినున నెరుగ నె నీదిటు

కను మరగితివేల బోవగలిగియు దేవా.
క॥ రోమమున నంటినొ సు

90

తోమంబున నంటినో బదులువల్కవు నా
దోమంబు లెన్నదపె నను
బోషింపగరావె పుణ్యపురుషా ప్రియన్.

91

క॥ సర్వావరాధములకును
సర్వేశ్వర! కేలుముగించి నాగిలిబడుదే
ఉర్విని దాసుని తపస్సులు
శర్వా! దండంబుతోడ సరియగుననలే.

92

భక్తిరసామృతము.

౬౭

౪. ఎవ్వడు నిన్నగొలుచుట
మెవ్వవక్త కాదుదేవ మీకృపకాకే
తవ్వలికేటక పెదకెడు
నివ్వకు జెడలఁటునొకొ- నిర్మలరూపా.
౫. ఎన్నోరకుల వేడితి

౧౩

సన్నియు పెడచెవినిజెట్ట నర్హున
యున్నాడో లేడో యని
నిన్నగుని వారలందు నిజమగు న హాసీ.

౧౪

౬. ఉన్నాడో లేడో యని
మున్నోక భక్తుండుబల- మోక్షించియవే
సన్నేల పెరలబెట్టెడు
యున్నానని నిన్న మిన్నియుఁగిని దేవా.

౧౫

శక్తిరసామృతము.

౬౦

క॥ కన్నన బొంగివగలేచే
నిన్నమది గొల్తువయ్య నీవేగతి యా
వన్నను నేఘుక్కి-తిన్
యన్నా! నన్నేలకున్న నమృతగలచే.

96

క॥ యెన్నో కష్టంబులురా
నున్నవి నాకనుచు దోచుచున్నదిమదిగో
యన్నా నీకృపయున్నను
నన్నియు విడిచేగ మోక్షమందగలేనే.

97

క॥ మూనవమా! ఔరువకుమా
కానున్నది కాకపోన కర్మానుగతిన్
రానున్నది రాకుండునె
భ్యానింపుమ యీశునతడ దయతో నేలున్.

98

భక్తిరసావ్యసము.

౬౯

౩॥ అవతారంబుల దాల్చితి

వవనీభారంబుదీర్చి యార్దులబోవక

భువనత్రయాముల నీవరి

యెవరింక, భవస్మహత్కృష్టమెరుగంగలమ.

99

౪॥ నావారనుకొనదగువా

లేవారును లేరు బుద్ధివరుగక చెడితిన్

నీవేనానాదవునా

కీవే సర్వారములును యిహపరసుఖమున్.

100

౫॥ జగతిని ధర్మబైవ్యదు

దిగనాడి జవంబులెల్ల తెగనీలుడులో

జగముద్ధరించవచ్చుడె

యొగయుగముల జన్మమొందుచుండువు దేవా.

101

క॥ చుక్కారవర్షులై న

తీర్థలవిడి జనులు నిన్నగ సలేనిరనిన్

నిర్మల శృపతోభువి న

ద్ధర్మమునలగొల్ప జన్మదాల్తువుదేవా.

102

క॥ వరమిమ్మా దేవా నే

వరమానందంబుతోడ వరలోకమునన్

చిరసుఖముల బొందియు తుది

జరయు మృతియు బాసి నీచునన్నిధిశరన్.

103

క॥ వరమిచ్చేదేవా నే

మరణావేదననునిన్ను మరువక నీరా

స్మరణామృతమే గోళులుచు

నిరయంబును దాటికుదిని నిన్నే శరన్

104

క॥ దేహేంద్రియుములు పడలక
సాహసమున తిరుగుచున్న సమయమునందే
ఉచితాహాలు చొలగుచు

105

మోహంబునబడకమున్న మోక్షంబియవే.
క॥ సాహంబునినుజేరితి

దేహాశ్చుత్వంబు నాకు దీరకమున్నే

శ్రీహరిహరరూపా నం

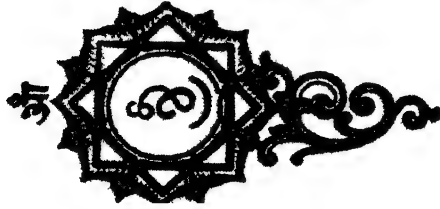
దేహింపక నీదుసన్నిధిని జేర్చగజే.

సంపూర్ణము.

106

టం.

భక్తిరసామృతము.

శ శైలాసవాన గౌరీశ యాశ

నిత్యమంగళదాయకా నీతశరణు

ప్రీతుచా దేవ నీపాద సేవకులము

సర్వలోకనాయకా శరణు శరణు.

గీ॥ భువనములనెల్ల బాలించు పుణ్యమూర్తి

వరమభిక్షులపాటియి భద్రమూర్తి

సకల కల్యాణగుణమూర్తి సాంబమూర్తి

తేనీకరుణచే మమ్ము రక్షించుగాక.

- గీ॥ చంద్రశేఖర నిన్నాత్మయందు నిల్చి
నిత్యమానక్తితోడ ధ్యానించునటుల
భక్తిశ్రద్ధల నీగడే పరమపురుష
యివియె నాయూహితములవి నీయలేవె.
- గీ॥ చంద్రశేఖర నీచివ్యచరణములను
సమీప దిక్కునీపనియున్న పన్నుబోలివ
రానె దీనుల రక్షించు రక్షకుడవు
తనయ్యైనిత చలమయ్యాన దగునె నీకు.
- గీ॥ నీలకంఠ నాదు నేరంబులెన్నక
కరుణతోడపన్ను గాపుమయ్యు
కూతురెచటనెన గుణవతి గాకున్న
తండ్రిబ్రాహ్మణ్ణోక్క దయ దొలంగి.

గీ॥ చిన్ననాటనుండి యెన్నెన్నో విధముల
నిన్నె వేడుచుంటి కన్నరండి
నీవెనాకుతోడు నీడయు నిఖిలంబు
దిక్కునీవె గావె? దేవదేవ.

గీ॥ సకల పౌళ్ళంబులొసగు రక్షకుడ నీవె
పెక్కుచిక్కుల పెట్టిసక దిక్కునీవె
దయను ననులోపకున్నను రండినీవె
పట్టిమున్నను నీపాదపద్మములను.

గీ॥ అన్ని పౌళ్ళంబు లిమ్మంచు నడుగలేదు
కోరికల దీర్చుమని వేడుకొనగ లేదు
కోరితిని నిన్ను నామనసార నొకటి
సుతులమని మమ్ము నీప్రేమ జూడుమయ్య.

గీ॥ అన్నిసౌఖ్యము లిమ్మంచు నడుగనల
అనఘ! మాకన్నరండివే యగుచువీవు
గాన నిన్నేమి మేమడుగంగవలయు

యెరుగవో? తండిబిడ్డలందిడెడిప్రేమ.
గీ॥ స్వామి నీయందు భక్తి విశ్వాస మిచ్చి
దయను సాక్షాత్కరించిన దనివీరు
ధన్యరాలనౌడును తండి తనయ్యైన
నితరమాలి మనుగోమామలరాదో?

గీ॥ ఈశ! నీ చిన్నితనయనం చెంచియుంటి
నాపదలనల్ల గరుణతో బాపుమంటి
నతము నీపూర్ణకృపలేక పెతలగంటి
నన్ను రక్షింపు మీశ! నిష్కమ్మయుంటి.

అ॥ నీవు కష్టపరచుట నిను గాంచగోరిన
చూచానంగవేల? పాపహర

పతితపాపనుండు భక్తవత్సలుడన్న
చిరుడముండుమైన నరుగవొక్కొ.

గీ॥ అచల పరిపూర్ణ సమ్మోద మండలేసి
తుచ్చవిచయంబులందాశ దొలగజేసి

బరయు మృతిలేని శాశ్వత సౌఖ్యమిచ్చి

మోక్షసామ్రాజ్య పడమిమ్ము ముదముతోడ.

గీ॥ సాధుపోషకుడనుమేరు సత్యమైన

మూడుబిగములకును నీవె మూలమైన

నార్తులనుబోడుటకు నీవె కర్తృమైన

నన్ను రక్షింపకుంటే న్యాయమయ్య?

గీ॥ రాముడట లంక నిన్వడి క్షేమముండె
సల భగీరథుడుగుల్మి ఫలముగాంచె
పార్థుడును నిన్నునమ్మి కృతార్థుడయ్యె
తనయనానన్ను బోధివంగ మనసురాడె
భవ్యలోకేక సర్వేశ భవవివాళ!

గీ॥ వలదు వలదన్న పాంథల స్వదలబోడు
విడుపు మిడుమన్న దుర్బుధి వీడబోడు
తలపు నీపై నిలుపుచున్న నిలువబోడు
అయ్య యీమది చర్యలేమందునిక.

గీ॥ అన్యవిషయంబులందు మోహమున సతము
మరిగి దరిగానలేని నామానసంబు
నేరకయెడెసివట్టి యేనేరమైన

పైచిమన్నించి కృపయుంచి మమముదాల్చి
నీమ చరణారవింద సన్నిధినిజేర్చు.

గీ॥ అభయ మాప్తంబునిడిబోచు పృథుడవీపు
దామలకు మోక్షమిడిబోచు దాతవీపు
ధరణి బ్రత్యక్షదైవమై తనరినాపు
తవ్యలెన్నక సన్నేలు తండివీపు.

గీ॥ ముక్తిదాయక! కామణ్యమూర్తివగుట
సన్నవేగమై కొనుమన సన్నిధికిని
ఖలులమనిబాయ నీమది దలవకయ్య
తొల్లిదుష్టులవేలిన దొరవెకాపె.

గీ॥ అన్నివిధముల నీవె తోడొచుమాదు
కష్టగుఱముల నెరుగుచు గరుణతోడ

భక్తిరసామృతము.

29

నాదరింపంగవలెగాక యవ్యమూర్త
మొందుగలదయ్య యీలాలోకమందు మాత.

20

సీ॥ పరులు నాపార లను భేదమరయనీకు
గలదె? యేరికి సముదవుగావె నీవు?

నీవె మము నిర్దయనుజూచి బోవకున్న
గతియిక్కేదయ్య మాకీజగతిని జనక!.

21

సీ॥ కీదులోననె మేలొనగుచుచుండు
కవములువీడ సాఖ్యంబు గలుగుచుండు
మేలుకీర్లును పెనుపెంల మెలగుచుండ
నిన్ను నిందింతురక్కటా నీతిలేక.

22

సీ॥ తండ్రి నినునమ్మినందుకాతనకునిట్లు
సర్వసంకల్పములను నిష్ఫలముజేసి

భక్తిరసామృతము.

౨౦

వ్యర్థురాలనుజేతువో వసుధలోన
నిన్నమనసారప్రేమించి యున్నఫలమో?

23

గీ॥ కన్నలారంగ నినుగాంచ గల్గుటాగ్య
మున్నదా? కన్న నాకొక్క నాకొక్క
తనయ రమ్మనియ్యననుకొన్నావే
యెలదియశయ్యించి నన్నేలు కంటిలో?

24

గీ॥ బస్మజనరేఖలైతి వేనారచాల
నింక నివలాలభరివచాల
మొక్కనొక్కనొక్కనొక్కనొక్కనొక్క
నైన మన్నింపవలసినదా?

25

గీ॥ ఎందుచూచిన ముంజులైదు
కష్టములెగాని సాధ్య మెకదనులేదు

ధర్మక్షరసామృతము.

౨౬

మాచు పాపించుమిది దీన మానసులేదు
 తండ్రి! దుఃఖాబ్ధి ననుముంప దలుచకయ్య.
 గీ॥ లేకమైనను సుఖమిందు లేదులేదు

౨౭

ఇట్టి పాపించుమున నుండ నిచ్చలేదు
 శ్రమిలబడుచిట్టు లోర్వంగ శక్తిలేదు
 నీ పుష్కలంప తనువిశ నిలువలేదు.

౨౮

గీ॥ కాలమిగిలి గడువంగ గలదె? ఫలము
 ఎన్నటికినన్న దరిజేర్చ వెంచలేదొ
 నిన్నుగానక యికనొక్క నిమిషమైన
 నట్లు నిలుతును లేడి? నీవిట్లుజేయ.

౨౯

గీ॥ మొరల వినుచుంటివో లేదో? యెరుగగాని
 యెన్నివిధముల వినుచేడు కొన్నగాని

కరుగజేనుయ్య నీమది కరుణలేదా?
పడయుడవు సర్వయను బూనబనునా? నీడ!

29

గీ॥ విద్యగలదని మదిని గర్వించలేదు
కలిమి గలదని నీ సేవదొలగలేదు
తనపున నిత్యమట మదిదలవలేదు
సన్న రక్షించనిక తప్పులెన్నసేల?

30

గీ॥ ఎంతవేడిన దయరాదు పరమేల
కొరితిని నిన్ననారండి? కోపమేల
పిలిచిననుగాని బదులైన బలుకవేల
తనయ్యై నింతకఠినంబు దాల్చదగునా?
గీ॥ ఎండరెండరా భక్తులనేలినాపు

31

ఎట్టిచారల్లనైన శిష్యునాపు

కరుణ నాపైవ లేదేమో? కాని జనక
నీకు నన్నలభారమా? నీలకంఠ.

గీ॥ భువనరక్షక నీ ప్రియపుత్రినగుచు
జనక! నీయంతవానికి తనయనయ్యు
వుడమి పడరాని యిడుమల బడుచునిట్లు
పరుల సాహాయ్యమును గోరవలసె నశట.

గీ॥ దివ్యమంగళవిగ్రహ! దేవదేవ!
అఖిలలోకేశ యీశ మహానుభావ
పతిపావన నీప్రియ సుతులగావ
రావ? నీ నేవతులము దిక్కి-పెగావె?

గీ॥ వేడువారల రక్షించువాడవేని
కరుణాతునునది నీమది గలిగెనేని

భక్తిరసామృతము.

౮౪

అనఁకు! మేము నీనిడ్డల మగుదుమేని
 కీఁపుమే మాకు మోక్షమిచ్చెదవుగాక.

౩5

గీ॥ తెలిసికావించియుంటి తప్పలనుగొన్ని
 నరక యెఱేసితిని గొన్ని నరములను
 పతితపావన! నీ ప్రియగుతుగాన
 దయనునన్నెట్లు మన్నింపదలచినావా?

౩6

గీ॥ ఎన్నటికి నాదుతప్పరే యెన్నచున్న
 నయను మన్నించి నన్నేల దలవకున్న
 నీకటాక్షంబు న్నాపై న నిలువకున్న
 నిలను నేనిట్లు జీవించనేటికన్న.

౩7

గీ॥ మమ్ము కృపనలుమని బ్రతిమాలుకొంటి
 మెతలబడఁజాలమని విన్నవించుకొంటి

నార్తరక్షకుడనడి నీకీర్తివింటి
నిట్లుచేక్షింతు వనుట నేనెరుగకుంటి.

గీ॥ ఉర్వి సేసాఖ్యమైన లేకున్నగాని
జనక! నీకృపారసమున్న బాబునంటి
నిదియు కరవాయెనేటి కే నమనందు
నిహవరంబుల నొక్కటైన నీయరాదె?

గీ॥ తనయులీరతి పెరలొంద దలపవైతి
వేడుకొన్నను కనులార జూడవైతి
యెంతపిల్చిన దర్శనంబీయవైతి
యేడనున్నానో? నీబాడనెరుగవైతి.

గీ॥ అఖలక్షరమక్షరములనో యాదిదేవ
యెందుభాచిన సుదులేకునువుగద

నిన్ను గాంచంగ నిచ్చజనించునయ్య
నామనోరథ మీదేర్ప వేమి? తుడిగి!

నిన్నమానిర్మల సమాధినిష్ఠబొంది
యన్నిత్రీయ పరబ్రహ్మమందుజెంది
యైక్యమైవట్టి ఘనులమ్మహాత్ములకును
భారీసామ్రాజ్య పడవేల? భువనపాల!

ని॥ శాంకరీ! నన్ను బోలివంగ సమయమమ్మ
ఇంక నైనను కరుణించి యేలుమమ్మ
తల్లి! నీ చిడ్డలను బాఠ ధర్మమమ్మ
పరమపదమమ్మ నినునమ్మ బ్రతుకనిమ్మ.

ని॥ కరుణతోడను నిపాదకమలములను
తల్లిగో! జూపగదకె నిన్నులమందు

సమ్యుగ్ధాల్పేడి నీడుతవయలనిట్లు
విడచిముండుట నీకిది వేడుకగూనె.

గీ॥ జపని! యీ ఘోరసంసారజలభియందు
దరికిజేరెడిమార్గంబు చొరుకలేదు

ఎపుడు నీచెంతజేర్పంగ నంచితమృ
నిన్నవిడనాడి యెన్నార్లు నిలతునమ్మ.

గీ॥ ఎన్నిచిట్కలబెట్టంగ నెంచినాడొ
నామొరాలింపకున్నాడు నాడుతడి
జపని! నీవైననాచిన్ని మనవిగొనక
విన్నవించవె తండ్రితో వినుగునొనక.

గీ॥ తల్లి! నీవైనదెప్పువే తండ్రితోడ
దీనురాలను నాకింక దిట్కలలరె

తల్లి కలిపేమ నుతులపై రండికన్న
ననెడి లోకోక్తి నరుగవో? యజ్ఞునీవు.

గీ॥ తల్లి నీదుపాచార విందములు దక్క-
నాకు భవసాగరంబీడు నావవేరు

గలదె? నీవెనాపైనిట్టు లలుకబూన
నెందుజొత్తును జనని! నాకేది చిత్తు?

గీ॥ పలువిధంబుల చిత్కుల పాలుజేసి
మనము నామాటవిసకెట్లో మరలుచుండు
నీయనుగ్రహ మొక్కీంత నిలువకున్న
నిలువ నీదయెలేదుగా నిక్కముగను.

గీ॥ జనని! నీకటాక్షంబున్న జలదమట్లు
యొల్లయిక్కట్లు గడియలో నగిరిపోవు

భక్తిరసామృతము.

౪౯

నీవు పశ్చింతువేని యీ నీచబ్రతుకు
బ్రతుకు బల్లను భువిదుఃఖ భాజనంబుః
గీ॥ శంకరుని దివ్య పాదాంబుజముల నెపుడు
మదిని నిక్కంపుభక్తితో స్మరణజేసి
జన్మపాశల్య మొనరింప జనుసుభువిని
జననమొందిన వార లేఱుతియైన.

51

గీ॥ ఇందు శేఖరు పాదార విందనేవ
భక్తితోజేసి యీ భవ బంధములను
వీడి యానందవార్ధి నోలొడువారి
జన్మయే సారకంబన జనును జగతి॥
గీ॥ దేవదేవుడెల్ల తాపులందుండంగ
తీర్థయాత్ర లనుచు దిరుగవేల?

52

50

భక్తిరసామృతము.

౯౦

చవలచిత్తమునను జనుచుందులే గాని
యందుగలుగు దేవుడిందులేదా?

53

గీ॥ అనుభవించగవలెగాక యజునివారి
ఫలము నుంచెనెదప్పింప గలగెభువిని
రాజవరులైన పరమవిరాగులైన
దామొనర్చిన కర్మంబు దాటవశమె?

54

గీ॥ దైవసంకల్పములు విదిల్చిములుగావె
కోరకయె పెక్కుమేల్చొనకూర్చుచుండు
తెలియకుండనె పెక్కుచింతలనుడెచ్చు
భక్తవత్సలుడైన శ్రీపతిగుణముల
మనుజమాతృలకెరుగ సామాన్యమగునె?

55

భక్తిసామ్యతము.

౯౦

గీ॥ ఎందఁలెన్నివిధంబుల నిందజేసి
తన్నుదూరుచున్నను ధైర్యమూని
తనదుష్టునువిడక పశ్యథముసేందు
జనుచు నినుగొల్చుభక్తుండు గనునెవరము.

56

గీ॥ ఫలసమృద్ధినివృక్షంబు వంగియుండు
నట్లే సద్గుణంబులచేత నణగియుండు
నిర్మలుండై పవిత్రుడై నెగడవలయు
మగుణావంతుని కిహపరసుఖముగాఁ.

57

గీ॥ భరినజ్జనస్నేహంబు దొరకకున్న
చేయబోకుము మరి యెట్టిస్నేహమైన
దుష్టులనుగన్న భయముంది లొలగుమెప్పుడు
నోర్చుగలవాడె బలవంతు చుర్చిలోన.

58

గీ॥ తాను కిందిజ్జడయ్యను దర్శమునను
పర్యవహరిగయ్యట్టి సుజానిబోలే
భువిసటించుట నీచునిబుద్ధిగాడె
అవని పర్యజ్జడయ్యుండు నాల్గ్ విడుచు.

గీ॥ ఎట్లువచ్చితిమో యట్లు యాజగంబు
విజృంభదముగాన నరులార! విన్నదీమీరారు
మోహపాపాశంబులనుజట్టి— మోసపాపాశ

తెలివిగల్గి మొలంగుచీ! కలుగుము కి.
గీ! క్షితితలంబున మనయొక్క బ్రతుకులెల్ల
దలప మ్రగుభయరంజెగాఁ తెలిసికూడ
జేలై తుచ్చవిషయాది లోలురగును
బంధనలజక్కి బాధల నడుటమేలే?

బంధనలచిక్క బాధల పడుమేలే?

భక్తిరసామృతము.

౯౩

- గీ॥ దేవదేవునిగనుటకై తీవ్రమైన
భక్తివై రాగ్యములబూని పాటుబడుడి
ఉర్వి నీజన్మనేముక్తి నొందునటుల
ఘనతరంబగు శ్రీమ లొందగావలయును.
- గీ॥ న్యాయమార్గంబుపనె నీవు నడతువేని
శ్రీశుడెవ్వడు సాయంబు నేయించుండు
లరసి యేక్షణంబునకెది యవనరంభా
నతల మట్టిమేలునె చేమనలుపునళడు.
- గీ॥ వేంశయంబులుగల్గిన క్షణములోనె
దీర్ఘకొనుచుండుమెవ్వడు తేటపడగ
చేళనముతేయ వలదిల నవలనేని
సన్యమతముల ద్వేషింప నభుమునుండు.

౧౨

౧౩

౧౪

భక్తిరసామృతము.

౯౪

అ! దానమిచ్చువాడు భర! దక్షిణదుగాడు
యిచ్చుకొంటి నిరులు హెచ్చుచుడు
చీదసాదనరసి యాదరించుటకునై
భవమునంగుగాడె దైవమెవుడు.

66

గీ! అవని “సత్యమేవజయతి” యందుగాడె
సత్యమే జేవుడౌట నిజంబుగాడె
దానినే జీవనముగ నాధారముగను

66

దలచువారలె భువిలోన భస్మతములు.
గీ! అరయ సత్యస్వరూపుడౌ యాదిగురుని
సత్యనిష్ఠావరుడ బొందజాలుగాన
భువినిగల్గనై న బరిహసమునతోనైన
సస్మృతమాడంగ దగదెట్టి యవసరమున.

67

- గీ॥ సత్యమునుమించు ధర్మంబు జగతిగలదె
దానికన్ననురక్షించు దైవమున్నె ?
యనుభవంబున నెరుగంగ నగునుగాని
దాని మాధుర్య మహిమను దరమె తెలుప.
అ॥ పరులమెవ్వగోరి పరమేశు నర్చింప
ఫలము గుంతయేని గలుగబోడు
దైవభక్తిలేక తరియింపజాలము
తెలియఁ తెలరహిత దీపమట్లు.
అ॥ భగవదాజ్ఞలకును వ్యతిరిక్తమైనట్టి
నకులయాజ్ఞ నెఱుఁదొనర్చబోతు
జగతిఱూర్ణార్థై నజ్జనన్మహంబు
ముఖ్యసాధనములు మోక్షమునకు.

భక్తిరసామృతము.

౯౬

గీ॥ భువిమనశ్చుద్ధితో నీవు పూజనేయ
దయను బోధించును దైవంబు తప్పకుండ
భక్తిగలవారె గండు రెప్పటికినైన
రూఢిగా దేవుని నిజస్వరూప విధము.

71

గీ॥ కాశ్యతందైన భక్తివిశ్వాసములను
నిశ్చల ధ్యాననిష్ఠయు నీస్మరణయు
దేవ! నాకిమ్ముటంచు పార్థింనుమెల్లడు
భక్తిగలవారి కేందైన భయముగలదె.

72

గీ॥ అవనిగల్గిన యెల్లవస్తువులకంటె
మిగులభక్తిని హరిని బ్రేమింపవలయు
బ్రతిఫలంబును గోరక భక్తితోడ
గమలనాథుని భజియింప గలుగు ముక్తి.

73

అ॥ జ్ఞానసూన్యడగుచు శరవత్సరంబుల
బ్రతికనేని దాన ఫలితమున్న
జ్ఞానవంతుడగుచు జగతి నొక్కదినంబె
యనుష్ఠిగాని నదియె యుత్తమంబు.

గీ॥ అన్నిటను జేవుడున్నాడటంచు నెవుడు
మిగుల బ్రేమింనుటయె భక్తియగును చూడ
నిఖలజగముల నాతడేనిండియుండు
గానతెలివొంది దుర్మార్గకార్యములను
మరుగుగా నైనజేయకు మరచియైన.

అ॥ అత్మసాఖ్యమెప్పు డనుభవించెడివారు
విషయసాఖ్యములకు పేదవరబారు

మాయాజగముటంచు మది నెంచి విడతురు
వారి కేల యెట్టి వైభవములు.

76

గీ॥ విషయము లపాయకరములు విషమువోలె

లకయే విశాచమువంటి దరయభువిని

ధనము వైశ్యానరజ్యాల కెనయగునుమ

మోహముక వల యిది యెంచి మోసపోకు.

77

గీ॥ విషయసుఖమును లేడిని పెంబడింపఁ

కల్పవంసారమును ఘోరకాననమున

విడచి పెట్టునుఘోషను పెదుకలేక

తల్లడిలు తుదకాజీవి యెల్లగతుల.

78

గీ॥ జగతి భార్యను ప్రేమింప శక్యమగును

హరిని ప్రేమింప దరముగా దల్పులకును

భక్తిరసామృతము.

౯౯

దలవ జతి శవంబులగాల్చ గలుగుగాని
చింత పోలులనైన హింసింతుగాడె.

.

79

అ॥ అన్నదమ్ములైన నాత్మబంధువులైన
సుతులుహితులైయైన క్రితిరలమున
ధనముకొరక దయ విదారించి హింసలు
పలుప'జంకరిలను తులువజనులు.

80

గీ॥ ఆశగలవారు ధనవంతులైనగాని
భువిదరిదులై యతాగాడె పోల్చిచూడ
బంధుమిత్రులు మరియెల్ల భాగ్యములును
దప్పక నశించునజెయంచు దలపుమెపుడు.

51

అ॥ తానానర్చినట్టి తప్పల నొరులకు
జెప్పిమదిని వగపు జెందిమరల

భక్తిరసామృతము.

౧౦౦

నట్టితోసమెన్న దాచరింపకయున్న
బావభాంతిగలుగు భయములేదు.

82

అ॥ మనసునిల్పలేని మనఃజండు మోక్షంబు
నొందబోడుగాన, ముందుగాను
మనసునిలువనేర్చి మరిమోక్షమందంగ
యత్నపడెదనాచె యధిభద్రుడండు॥

83

గీ॥ అఖలజనులను మెప్పించినట్టి ఘనుడు
పుడమిలోనేటివరకును బుట్టలేదు
ఎల్లకిసలనము గూర్చనెంచువాడు
కొనకు నొకరికేనిసుఖంబు గూర్చలేదు.

84

గీ॥ ఇడుమలెన్నేని విమవక గుడుచుచున్న
నోర్చిధైర్యంబు మదిదాల్చి యుండవలయు

భక్తిరసామృతము.

౧౦౧

గష్టములుగల్గు టిలనీతి గరవుకొరకై
యీశుడేమిచ్చు ననియెల్ల హితముకొరకై.

85

గీ॥ అవని సథికప్రసాదమే హానిదెచ్చు
సూరకుండుటయే చూడ నుత్తమంబు

మౌనమును దాల్చి యీశు నెమ్మదినిల్చి
ధ్యానమొనరింపుమది ముక్తిదాయకంబు.

86

గీ॥ అవని దమకన్న హీనమానవులఁజూచి
తనకు గలిగినంతకుదృష్టి గొనగవలయు
నొరులశ్రేయంబు మదిన్తోర్చి యుండవలయు
సహనమే యెల్లభంగుల జయముగూర్చు.

87

గీ॥ అరయ నినుమించువారులే రవనిలోన
నిందుడిచునీవు చందుడిచ వివటాచు

భువినిగొండలు నిన్నెంత చోగడుచున్న
నుంట్ గర్వింప కవి ముఖస్తుతులెగాన.

88

గీ॥ ఎల్లడు పరులదోషంబుల నెంచువారు
తమకుగల లోపముకత్తైన దలపబోరు
వినులవిజ్ఞాన వేత్తలౌ విబుధులరసి

ఖలులయందేని మగుగాము ల్లనుచునుండ్రు.

89

గీ॥ హృదయమందలి భావంబు వదనమగుదు
నదృశ్యమునబోలె నోచర మగుచునుండు
గాన మదిలోన దుష్ట సంకల్పములను
మూనివిర్మల జ్ఞానంబు బూసవలయు.

90

గీ॥ పక్షమలకాచి నేర్యంగ జాలువట్టి
దెద్దిలేదంచు మూఁడు లూహించుచుండ్రు

జడులజూచియు ఘనులు సజ్జనులుమాత్రా
మెన్నియో నీతులను గ్రహించుచుండు.

91

గీ! చెడుగుణంబుల ఏదక శివునివేడు
నంతనే యేరు మోక్షంబు నందలేరు

పథ్య మావధమును మాని వైద్యుగొల్చు
మనుజులకు నెందురోగంబు మానగలదె?

92

గీ! చెప్పమాటకంటె చేయు పనియెమేలు
నుడువునట్టి నీతి నడువమేలు

పరమపదము నొంద ధర్మమార్గముమేలు
ధర్మహీనుకంటె పశువుమేలు.

93

గీ! పుట్టుటయు బెరుగుటయును భూమిలోన
మరణమును రోగమును దుఃఖకరములగును

నాల్గో యావనములు నకాళ్ళలములగును
నిలువదిలలోన దేహంబు నీటియిగ్.

గీ॥ మధురమగునట్టి కడపెను మందినీటి
దలచ నొకబాట్టు విషమేని గల సేనని
దాపుటకు సరితమాలోంబు దగనియట్లు
పరముగోలిన విషయముల్ బాధకములు.

గీ॥ అపిరంబైన బగమ నిర్మలంబుగను
సమ్మి చెమచునీదియ క్షానంబులేక
అకట! చిత్తమా! నిన్నమనండు భువిని
మాడయే నిన్న మోసంబు నేమచుండె.

బా॥ పా॥ ఒరులు నీకు స్మృతిలోపగోరెదో
యట్లు పరులీవు నాచరింపు

విలసిల్లులేమి నీయ నివ్వంబుగాన్ నీ

నట్టి పనులశేయ కన్యలకును.

97

గీ॥ అంటియంటక పకల కార్యములయందు

బురదయందును కుమ్మరపురుషులె

మెలకువను పర్వకాలంబు మెలగవలయు

ముక్తిగోడడి భక్తులొనర్తితోడ.

98

గీ॥ భోధశేయువారు బుద్ధిమంతులెగాని

యట్లొనర్చువార లరుదుగాడె

పెన్నవారలెల్ల చేయువారలెయైన

లోపమేమిగలదు లోకమునను.

99

గీ॥ ఎన్నిభోధలైన నిరరులకెరింప

నలవియగునుగాని యట్లునకువ

సీ॥ తత్త్వమున్నవటంచును నలవకయ్య
దేవ నీదివ్యపాదార చవములకె
భక్తి నీచిన్నిపార్త మర్చణమొనర్చు
గోమములందీ మది ననుగ్రహముతోడ. 1
నీ॥ వాయిష్ణవమా నీయందుభక్తిచే

బొత్తుపొచ్చియుగా బూనుకొంటి
చర్యలక్షణములగా భారణాడగలేదు

శాస్త్రంబులైనను చమవలేదు
నీయనుగ్రహముచే నిర్వహించితిగాని

భక్తవర్ణన నశక్తురాల
ఒగతి నీవ్యరణచే నాధింపగారాని

ఘనకార్యమైదెవ గలదెవలవ

భక్తిరసామృతము.

౧౦౯

గీ॥ నీదు ప్రియభక్తులనుబోలె నిశ్చయించి
దాసహృదయవిరుదు లభ్యముగను
శేయ సంకల్పసిద్ధులకా శేయలేదు
నీదు కృపగర్భితవేది నీలకంఠ.

౨

గీ॥ ఓభక్తమందార! యాభుజ్యసంచార!
మోహనాకార! కేవలబ్రహ్మనీకు

పావసంహారకా! భవవారితారకా!
నాగభూషణ! వందనంబునీకు

బలితపావనశీల! శిరబససరిపాల!
కరుణాలవాల! మంగళమునీకు

మోక్షప్రిదోరయో! దాక్షిణ్యసంప్రీత!
యమరేశవినుత! జోహరునీకు

భక్తిరసామృతము.

౧౧౦

గీ॥ విమలహారిత్! యివె ప్రణామములునీకు
 నశుల కాదుల్యాసాంద్ర! సంస్తుతులునీకు
 శమనిధాన! సాష్టాంగ దండములునీకు
 శ్రీమహాదేవ! భవ! నమస్కృతులునీకు.

నీ॥ భక్తులకన్నల పండువుగాఁగను

బ్రత్యక్షదైవమై పరగెనెవడు
 శ్రీకరుండై మాయ లోకాద్యతీతుడై
 కరుణాలవాలుడై గ్రాలసావడు
 నిర్గుణబ్రహ్మమై నిర్మలమూర్తియై
 యాద్యంతశూన్యుడై యలరునెంచు
 పద్మసపూజ్యుడై సన్మాన్యచరితుడై
 నిర్దానమోహుడై నెగడునెవడు

భక్తిరసాహృతము.

౧౧౧

సీ॥ నిర్భయకరుణాన్మళాపుడై నిలుచువెనడు
శాశ్వతానందరూపుడై జగములెల్ల
నేలునే దేవుడట్టినుహేళ్ళరుండై
మాయభీష్టములిడి ప్రియమనుచుగాత.
సీ॥ మాపాలిడైవమా! మాపైవగోపమా

4

మమ్మేలభారమా మాన్యచరిత
ముక్తిప్రదాయకా భువనైకరక్షకా
పాపవిధ్వంసకా! భక్తపాల
శిష్యజనావనా దుష్టసంహారణా
నిర్మల నిర్దుణా నిశ్చలాత్మ
కరుణాలవాలనే కడగండ బడబాల
బోధివగా జాగేల పుణ్యశీల

సీ॥ భవ్యచాదిత్య నుతిపాత్య పద్మనేత్ర
దేవ! కరుణాస్వభావ సత్ బోధివరావ
పరమ కల్యాణగుణధన్య గురువరేణ్య
సర్వలోకేశ పరమేశ పార్వతీనః.

5

సీ॥ అఖలవిద్యలకును నాలయంబుగ నుండి

వేదరాశికిని బునాదిగాగ

నకల బుధశోణి సన్నతులనుగాంచి

వాసికెక్కిన మహావాణిగాగ

కళ్యాణీయై సర్వకారణ భూత్యై

బ్రహ్మలోకమునకు రాణిగాగ

సర్వలోకములకు నలికయై యొప్పు

నబ్జసంభవున కర్పాంగిగాగ

గీ॥ నకల కార్యములకు సరస్వతి నె ముందు
శుభము లొసగెడి చల్లియంచును నుతింప
సృష్టికర్తకుడేవియైశోభగాంచి
నట్టిశారద శర్మింతు నధికభక్తి
బంధనలు లేనిముక్తి నందనములు.

సీ॥ దేదీప్యమైనది దివ్య తేజాబును

గాంచి యానందించు కనులె కనులు
నివ్వతోనిందియ నిగోహంబునుజేసి

మనసార నినువేడు దినమె దినము
నతలంబుననామ స్మరణామృతము గోలి
తస్మయత్వము నొందు జన్మజన్మ

భక్తిరసామృతము.

౧౧౪

నీవీతికరముగా నిఖిల కర్మలఁజేసి

తనువునీకర్పించు తపమె తపము

గీ! మంచిచెడ్డల గుర్తించు మనమెమనము

పుణ్యాపాపంబు లెరిగెడి బుద్ధిబుద్ధి

దానధర్మంబులకు నిడు ధనమెధనము

ధరణి సన్మార్గచరుడగు నరుడైనరుడు.

నీ! బ్రహ్మాండములకెల్ల బ్రభువునీవై యుండి

కరుణనీలుచునుండ గొఱ్ఱుతలేల

జనకుండవై నీవు తనయుల రక్షింప

బహుల పంచలఁజేరి బ్రతుకనేల

జీవితంబిలను నస్థిర మాచునుండంగ

దేహగేహములపై మోహమేల

యాశలేమియెథాతి నానంద మిడుచుండ

వట్టిభాంతుల నరులే బడగనల

గీ॥ మాయలోకము దీనిపై మమతయేల

నిఖిలమును బాడఁజూడఁగా నీదులీల

యితరమున్నదె వేఱుగా నెంచనల

సత్యవతిసేల యాలీల జూమేల.

8

సీ॥ నీయాజ్ఞదప్పక నీయందుభక్తిచే

నినునమ్మి గొలుచుటే నిత్యసుఖము

మాయలోకము నిత్యమా? యంచువిడనాడి

భక్తి నిస్సలుచుటే పరమసుఖము

తల్లిదండ్రులంచు నిల్లు వాకిలియంచు

బోమానుబంధంబు విడుటె సుఖము

మానవారు మనమను మమకారముల జిక్కి-

శ్రమలొందకుండుటే యమిత సుఖము

గీ॥ శల్లవిషయంబులందునఁ గలదె? సుఖము

దీనివిడనాడి పోవుటే దివ్యసుఖము

భోగముల బాఁయుటయె పరిపూర్ణ సుఖము

నత్యవతికిచ్చెదవు నీవు నర్థనసుఖము.

సీ॥ తేవ! నీవదనేవ గావించుచున్న నీ

చరణపంకజములు దొర్లక వైయ్యె

పాపులమాటచేఁ బరమాత్మ నీదివ్య

దర్శనంబైనను దక్కదయ్యె

విడ్డలయందలి ప్రీతిచే నీపైవ

గరుణించువన మది గరుఁగదయ్యె

భక్తిరసామృతము.

౧౦౭

గామాదులఁ ద్రుంచి కదలకుండెదమన్న

చలనమా హృదయంబు నిలువదయ్యె

గీ॥ జిత్తమే యిందియములచే జిక్కినయ్య

వతానమును దాల్చి రక్షింపమానకయ్య

కాలయాపన జేయుట మేలటయ్య

బాల సత్యవతిని నెడబాయకయ్య.

సీ॥ అవివేక్తయై నజ్జానముననేను

నిర్మలసుజ్ఞాన నిధివినీవు

భవబంధములజక్కి బాధలందితిని నే

నిడుములబాప వైద్యుడవునీవు

పెక్కు-జన్మములెత్తి వేసారితిని నేను

జన్మరాహిత్య నిశ్చలుడవీవు

ఎందునగతిలేని మందభాగ్యమనను

దిక్కు-తూలినవారి దిక్కునీవు
 గీ! దాసులనుబోవఁ బ్రతివను దాల్చినాఁడ
 విట్టిసునుఁడవు నిన్నాశ్రయించియుం॥
 కల్పవృక్షంబువలెనీవు గలిగియుండి
 కొఱఁతదీర్చవదేల సద్గుణసుకేల.

నీ! చిలుకచోయమునుండి నెఱవమ్మరివినిమ్మ

చిరకాలమెడబాదు జెల్లునయ్య
 తల్లిదండ్రీయు గును దైవఁబుదాగయు

నల్లదిక్కి-వంచు నెఱుగవయ్య
 ఖలులంచుముబాదు దలతువే యెట్లై న
 తనయులరక్షింప వచ్చదయ్య

భక్తిరసామృతము.

౧౧౯

నేరకగావిందు నేరంబులేగాజె

యించుకై నను గోప ముంచకయ్య

గీ॥ కష్టములమాన్ప నీకింత కఠినమయ్య

కరుణలేదయ్య నీమది కరుగదయ్య

యెంతవారలు నిన్నెంచనేరరయ్య

నీదుమహిమల వర్ణించ నేర్తుమయ్య.

నీ తల్లిదండ్రులవోలె నెల్లభంగులనుమా

క్షేమంబులరసి రక్షించినావు

చెలికానివలెను మా శ్రేయంబుగోరి న

దృద్ధినిఁ గఱువంగ బూనినావు

ప్రభునీమము దుష్కథముల నడువంగ

హితమాచరింప దండించినావు

కడగండ్లబడువేళ కాదుగ్యామయా? న

దరిశేష్టి పేమనోదాద్వినావు

గీ. అన్నివిధముల నీమేలు వందుచుండి

శ్రీహృదయంబు నీకు సర్వణముఁజేయ

జట్టి యపమధులముగాఁజె? యపఘచరిత

మముకృతఘ్నలమని యాత్మ! ములువకయ్య.

సీ. కర్ణముల్ నీదివ్య కథలను వినుచుండ

పహ్వనీస్ఫురింబుఁ జేయుచుండ

నరేముల్ నిర్భయంబు నిశ్చలముచునుండ

బుద్ధినీమహిమల బొగడుచుండ

సర్వందియములు నిశ్చల విరాగమునొంది

కడతేకుటకు పాటుబడుచునుండ

మోయాలోకముజోలి మనశేల పనివీడి

యధ్యంత్రక్షిప్తనియందునుండ

గీ॥ కవ్యములు గల్గెనంచు దుఃఖంబులేక
సాఖ్యమొండెడననడి పాంథయనులేక
కలిమిలేముల నొకనీతి గాంచుచుండ

పట్టిభక్తుడై నిమబాంద నర్పదగును.

11

నీ పతిరసావసాదన్వ పలుకునర్థంబైన

బాపులంచును మమ్ము బాధనల

నదయొండవనుటయే సారకంబైయున్న

గతివర మాపైని గలుగనల

నిఖిలంబునీవియై నిండియుండియునీదు

దర్శనంబియక దాగనల

యార్తరక్షకుడవీ వనుటనిక్కంబైన

బిడ్డల నిక్కట్లఁ జెప్పిన

గీ నీదుమాయలఁ చెలియంగ నేర్తుమయ్య

యెల్లలముగాన నిన్నిట్లు లంటిమయ్య

తనయులముగామె యవ్యధారలవకయ్య

కోపముంచక నీప్రేమ గోరితయ్య.

నీ! చాలుఁబాలునుతండ్రి పంపారభాగముల్

వందనంబిక నాకు వలదువలదు

ఇహలోకబాధల నింక నేభరియింప

బాలనయ్యా నీదు సరసఁజేర్చు

పతితులమనిబాదు గతివేఱుగలదె నీ

సుతులిట్లు పెరలొంద హితమెసేతు

భక్తిరసామృతము.

౧౨౩

సకలలోకములకు స్వామివైయుండియు

దండి మమ్మిటుజేయ దలచినావె
గీ॥ చిడ్డలందైన నొక్కంతి ప్రియరాదె

దాసులనుబోతువనట సత్యంబుగాదె

దేవ! నీభక్తులను మున్ను బోవలేదె

ఎల్లరను నొక్కటిగా నెంచవలదె.

సీ॥ సంసారమే దుఖుజలనిధియైదోవ

గడియలే యుగములె గడచుగాదె

మతికిసంతోష మేమాత్రోబు లేకున్న

బ్రతుకులేభువిని దుర్యముగాదె

బండిభావనుబోలి స్వగృహంబెయుండంగ

లేనువునిల్చుట కవ్వలేరముగాదె

16

యిహాపాశ్చమనునది యిసుమంతలేఖనము

నీలోకమందుంట వృథయేకాదె

గీ॥ దేవ నీతింబమాత్రంబు దెలియకున్నె

మరలనానోట బల్కింప మదిదలంకె

యెరిగియుండిన నిటు లుపేక్షింతువాగ్గా-

యెరిగియెరుగు విధమది యేటికయ్య.

౧౧॥ అనిలాగ్ని పృథ్వీ జలాలబరంబులలోన

వ్యాపించినదీపింతు వాడవీచె

అదియ్య చంద్రాకాశాగ్ని నక్షత్ర శే

ఖో దూళుడౌ జగజ్జ్యోతివీచె

యాక్షరాక్షసమానవాదితిర్యగ్గంతు

నగలభూతాంతరాత్మకుడవీచె

క్షీతిక్షరాక్షగుడవై చేరనాచేరనాం

తయ్యాతుకా జగత్పాక్షివీవె

గీ॥ యెలమి నీరేడుజగముల నృప్తిజేసి

అంటియంటవి పరమూర్తి వనగనీవె

దేవయాద్యంత ధూన్యమై దివ్యమైన

నీమహాభక్తి నింత వర్ణింపగలమె.

నీ॥ బోలెనందిననీవె బోలెపరున్ననునీవె

పరమునిచ్చిననీవె పోవునీవె

దరిశోర్చిననునీవె ధైర్యమిచ్చిననీవె

దయబూచిననునీవె తండ్రివీవె

లోలవజూచిననీవె లోలనీవేసిననీవె

సోభ్యమిచ్చిననీవె సఖుడవీవె

భక్తిరసామృతము.

౧౨౬.

సత్యంబు శాంత్యాది సద్గుణంబులనిచ్చి

శాశ్వతమోక్షం లాసంగనీపె

గీ! సత్యవతి రమ్యులంచును సాదరమున
పరమునందున ననుశేర్పు పనియునీపె
యన్నిటికి నీపెయనుచు నాయాత్మలోన
సమ్యయున్నాను దిక్కింక నాకునీపె.

నీ! గతినిపెయనినాదు మరిసమ్యుతినిగాపె

కష్టంబులిటునాకుఁ గలుగుల్లెట్లు?

కరణవృథారి రక్షణసేయుదువుగాపె

నారోద్యోగను విడనాడుల్లెట్లు?

విషయంబులనుజూచి పెరిచుచుంటినిగాపె

మోహభ్రయంతు నమనుఁగుల్లెట్లు?

ఓపికలేమీనా దించినాదామనన

తిరిక్కువైనది చిరతిక్కువ ! తిక్కవ

కలేక్కి క గుఱుఱుఱుర్రుకుక్కి యు

శ్రీకావలయార్కుయ్య శ్రీశాంతచిత్తివా
లెప్పలెల్ల స్త్రీనామరక్షార్థద

యనానాదాచితిరిక్కువ యంపయననాదాదా బ

20

నానానాదాచితిరిక్కువ యంపయననాదాదా బ

యంపయననాదాచితిరిక్కువ యంపయననాదాదా బ

• యంపయననాదాచితిరిక్కువ యంపయననాదాదా బ

యంపయననాదాచితిరిక్కువ యంపయననాదాదా బ

యంపయననాదాచితిరిక్కువ యంపయననాదాదా బ

యంపయననాదాచితిరిక్కువ

21

భక్తిరసామృతము.

౧-౨౮

కర్మంబుదొలగింపగా నొల్లనని మమ్ము

నిరపేక్షతమనో కరుణలేక

సీ యెన్నటికైన నెన్నల నున్నవాడ

ననుచు నభయంబునీయగే యనఘచరిత

భారమంతయు నీదెగా భక్తవతుల

నలచాగేల యీలీల నంచనీల?

సీ భవదీయ నామప్రభావంబుచే గాదె

ప్రహరుడు జయంబుఁ బడయంగలె

మహానీయమైన నీమహిమ చేరనకాదె

విభలలోకము లిట్లు నిలువంగలె

ఘనమైన నీకటాక్షంబుచేరన గాదె

గాంగేయుఁ డిలక్ష్మీగాంచంగలె

(9)

భక్తిరసామృతము.

౧౨౯

నీనామసస్యలో నిష్టచేత నగాచె

భృవకుమారుండు వర్ణిలగలె
గీ॥ తండి! నీదివ్య నామామృతంబు చేత

నచలవిర్మల నిర్గుణలై నవదవి
నైస సాధింప నగుగాని యజ్ఞులకును
నీమహర్నంబునెఱిగి వర్ణింపదగమె.

సీ॥ నీనృప్తీమహిమల నీవితచర్యల

నీలీలనగన్న నిశ్చయముగ
నదృశంబుగనుండి యానందమునుగూర్చు

చిల్లంబు నీదుచాళిత్రమెల్ల
నడుగుదాటక విశ్వమంతయు నీయాజ్ఞ

మెలగుచుండును గాచె మిగులభక్తి

22

పదునాల్గు జగములు బాలించుచుందువు

కారుణ్యమునుబూని కష్టమనక

క్షణమైన నీకటాక్షములేక పుడమిని

బ్రతుకంగళకళమే పోగులకును

బుట్టించపోషించ గిట్టించనీపెడై

మూడుమూర్తులకాడి మూర్తివగుచు

నందపాదాండ బ్రహ్మాండంబులకు శ్రురా

క్షరములకును నీవకర్తవగుచు

నఖలాత్మకదవయ్య నుభదుఃఖములనెందుఁ

బొందక పెలయు నానందరూప

గీ॥ హరిహరారులె నీమాయలెఱుగ రనఁగ

నిర్గుణాకారసాకారనిన్ను తెలియ

దగ మ నాహటియబలకు ధాత్రిలోన్
గొననుమదేవ! నానమస్కారములను.
నీ! మున్నూమార్కండేయు ముఱవిని లింగమం

౨౩

దుదయించి మోక్షంబునొసగినావు
శరణన్నమాతా! న సురల కోర్కెలచీర్చ
గాలకూటముమింగిఁ బాలినావు
నినువేడినంతనే మనమునఁ గరుణించి

యీశ్వరికర్ధాంగ మిచ్చినావు
దిక్కునీ వనివేడు దీనులరక్షించి

భక్తవత్సలుడనఁ బరగినావు
నీ! శ్రీతినినీచివ్వచరిత మద్భుతముగాఁ
యెల్లజగముల కాధార మీపెగానె

భక్తిరసామృతము.

౧౩౨

కరుణ గలవాడవనుట నిశ్చయము.

బాల సత్యవతినిగావ భారమునఁ
నీ కానాహుతవత్త్రముల గట్టికప్పించె

౧౩౩

రమణీయప్రతాపముల మాని
భూతినిపైనించు బూసినావదియే

యల సుంగధద్రవ్యములనుమాని
సతతముకాటిలో నంచరింతువదే

రత్నభూషిత మందిరములమాని
త్రుచరరమ్యస్థలములవదే

హంసశులికతలములనుమాని
వృక్షతిలక నయనావధాన

నిత్యునులలుగధరి యశోరూపము

గీ॥ సకలలోకములకు నీవెన్నామి నయ్యు
సస్థిరంబంచు సుఖములం దాశ లేదు
హీనజన్మంబులెత్తిన మానవులును
విడువఁగానొల్ల రస్థిరవిభవములను.

౨౩

నీ॥ అయ్య! నిన్నునుగాంచి యానందముందిన
మనుజులు పెక్కండు మహిమిలేర

న్నామి! నిన్నునువేడి శాశ్వతపాశ్యంబు

లనుభవించినవార లవనిలేర

రండీ! నిఁస్మరియించి ధన్యులెనిశ్చలా

నందముందిన పుణ్యనరులులేర

జనక! నిపాదాంబుజంబుల నెరనమ్మి

కైవల్యముందిన భునులులేర

భక్తిరసామృతము.

౧౩౪

సీ॥ చిప్పకద్దులు గుర్తార్చిస్థితులును
నిన్ను స్మరియించినంతనే నీలకంఠ
ముక్తిబొందెదరనను బోకోక్తివింటి
గండి! నన్నలభారమా ధారిత్రీతు?

26

సీ॥ చిన్నయాకార! నాజన్మా కింపుగనీదు
నామంటుగొల్పి నే నడచుటపుడో?

భక్తితోడను నీదు పడనేవశేయుచు
పంఠసంఘగనుండునమయుమెపుడో?

మరణమేవిజయించు మదివమ్మి నేనింక
నిర్భయంబునుగల్గి నిల్చుటపుడో?
నీదునామమే నాకు నిజమైనధనమంచు
సాదివాంఛలను వర్జించుటపుడో?

యైహికవిషయమాయలఁజిక్కి చొడకుండ

పరమపదవిశేరు భాగ్యమెపుడో?

గీ॥ తలఁపు నీదివ్యమూర్తిపై నిలుచుటెపుడో?

చేతులారంగనీసేవ శేయుటెపుడో?

కనులనీహపు నింపుగా గాంచుటెపుడో?

పుట్టుచావులులేక నిన్బొందుటెపుడో?

సీ॥ త్రిభువనంబులకును ప్రభువయ్యవల్లకా

డ్లలుగావనియింప నొంచువాడ

నిజధిక్తులనుబోవ రజతాద్రిపైనీతి

కాపురంబున్న ముక్కంటివాడ

రమణీయపీతాంబులనొల్లక

మృగచర్మధారివై ముణీయువాడ

భక్తిరసామృతము.

౧౩౬

ననరత్నమయభూవణంబులవీడి దు

ద్రాక్షరహరములనుదాల్చువాడ
శిరమునగంగను ధరియించియునుగూడ

నభిషేకముల బ్రీతిసందువాడ
నిఖలంబునీ పెయ్యె నిండి పెట్టుచునుండి

యౌజానులన నందనస్థివాడ

గీ. అఖలజగముల కాధారమైనవాడ
భక్తులనుబోయ దీక్షచే బరగువాడ
నీ జెగతియంచు నిరతంబు నిన్ను చేడ
స్వాయమే! నీన నాతండ్రి నన్ను నీడ.

నీ! ఈశ్వరా! నీయందు విశ్వాసమునునిమ్ము
మానకనీచడ భ్యాసమిమ్ము

28

సత్యంబుదప్పక సంచరింపఁగనిమ్ము
విషయాదివాంఛల వీడనిమ్ము
నిరతఁబునీదివ్య స్మరణజేయఁగనిమ్ము

దేహమస్థిరమని తెలియనిమ్ము
జగము మిథ్యయుటంచెట్టిగి బాయఁగానిమ్ము

కనులార నీరూపుగాంచనిమ్ము
గీ॥ బుద్ధియంతయు నీయందె పొందనిమ్ము

చెడుగుణంబుల కీహుమి చెందనిమ్ము
మంచిమార్గంబున నెన్ను మనఁగనిమ్ము
బాలసత్యవతికి మోక్షపదవినిమ్ము.

సీ॥ దానధర్మాది సత్కార్యముల జేయంగ
మానితంబైన సుహృదమీదె

భక్తిరసామృతము.

౧౩౯

నిజమైవభక్తిని నీయందురాకిమ్ము
 నిత్యంబునీచెత నిలువనిమ్ము
 ప్రీతిఁగొంటును నిన్ను బ్రస్తుతింపగనిమ్ము
 జరయు మృతియులేని స్థలమునిమ్ము
 పొడందికార్తులఁ బడకుండగావుము

సీ నామమునుతించు నేర్పునిమ్ము
 గీ॥ చిత్తమంతయు నీయందు శేరనిమ్ము
 సత్యమార్గంబున నెయ్యెందు జనఁగనిమ్ము
 హేయసాక్ష్యంబులందాశ బాధనిమ్ము
 పరమాపావనమగు నీదుపామ్రనిమ్ము.
 ॥ జననమరణబాధ లనుభవింపగజాల

నిశ్చల జన్మరాహిత్యమిహ

౩౧

భక్తిరసామృతము.

౧౪౦

తండినిన్నెడబాఠాయఁ దనయులు సైతులే

దండిగా నీయందనుండనీవె

పుడమిమూయలఁజెక్కి- పడరానియిదుమల

బడుచుంటి నిఁక నిర్వపదవిసె

యేచిట్కు-గావక యేమూర్ఖమెఱుగక

యింతినిన్ను నన్నేలరావె

గీ॥ అవక! యెంతగ మనవివేకాలఁసేయ

గవ్వములెయెందు బోయినగా గలుగుచుండు

నీగుతులవలు భారంబునదెకాదె

నీవెఱుంగనిదున్నదే నీరజాత్.

సీ॥ అయారాకోగ్య పర్యవ్యర్థములనిచ్చి

శవ! మమ్మాశీర్వాదింపుమయ్య

౩౨

యిహపరంబులలోన నేనొఱుంఁదయులేక

చిరపాశ్యముల గటాక్షింపుమయ్య
శాంతిశముదమాది సద్గుణంబులొనంగి

నీవు నామదిలోన నిలుపుమయ్య
కల్పవృక్షమువోలె గలకోర్కెల్లికజాబు

నీప్రేమ మాపైని నింపుమయ్య
గీ॥ జన్మరాహిత్యపదవి నొసంగుమయ్య

యెడలెగనిభక్తి నీయెడ నిడగదయ్య

శ్రీఘృమే మోక్షమిచ్చి రక్షింపుమయ్య
పెరిలనెడబాపి మమ్ము దీవింపుమయ్య.

గీ॥ పుడమిలోపలనేను బుట్టినప్పటినుండి

నీవవగావించు నేద్యేముగ

විශ්වකාමයෙන් විශ්වය භාග්‍යය

විද්‍යාමයෙන් සද්ධි ; යථාතත්‍ය

• නිවැරදි සද්ධි සද්ධි ; යථාතත්‍ය

භාග්‍යයෙන් සද්ධි සද්ධි ; යථාතත්‍ය

සද්ධි-නිවැරදි සද්ධි ; යථාතත්‍ය

නිවැරදි සද්ධි සද්ධි ; යථාතත්‍ය

සද්ධි-නිවැරදි සද්ධි ; යථාතත්‍ය

නිවැරදි සද්ධි සද්ධි ; යථාතත්‍ය

සද්ධි-නිවැරදි සද්ධි ; යථාතත්‍ය

නිවැරදි සද්ධි සද්ධි ; යථාතත්‍ය

భక్తిరసామృతము.

మూలే! నీచిక నైవ మూలేఁడికిఁజేసింది
యద్విభీయానంద మందనిమ్మ
నామౌరాలింపుమా! యీమాయానందసార
సాగరంబీదంగ జాలనమ్మ
తల్లికో! నీవైన దయయుంచినాయందు

దుఃఖవాదని బడదోయకమ్మ
గీ॥ అమ్మ! నినునమ్మినానమ్మ నెమ్మనమున
మూలే! నినువేడినానమ్మ మాననమున
తల్లి! నినుగాల్చినానమ్మ యులమందు
జనని! నీకష్టదిక్కిక జగతిగలవే?

నీ॥ ముల్లోకములనెల్ల నుల్లంబురంజెల్ల
చల్లగానేలెడి, తల్లివీవె

తనయులదీనతం గని మది గరుణించి

ఘనసౌఖ్యముల నిచ్చు జననివీవె
సావులమని మమ్ము బాంధవీకృతిచే

మాతప్రమన్నించు మాతవీవె
పుట్టింది రక్షించి పోషించి నిఖలంబు

నీవెయ్యెవెలిగడి దేవీవీవె

ఆ॥ వె॥ ఎల్లభోగములను నొల్లకనర్పంబు
కల్లయనుచువీడి తల్లివీడు

చల్లనెనెసాద చల్లనంబులభక్తి

నల్లమందుగొల్పు టుత్తమంబు.

నీ॥ కనులార నినుబాడ కాంక్షించితిని మది

నీదర్శనంబీడు గాదటమ్మ

జగముల కెల్లను జనని ఏవేగావె

మాతనీసుతులౌట మరువకమ్మ
భవబంధములబాప శివునకర్తాంగివై

యవతరించిన తల్లి వాడువమ్మ
అడతంతువటంచు అమ్మరో! నకలంబు

విన్నవించితినీకు వినుగకమ్మ
గీ! నగులు కడుశ్రమలందు టీవెరుగవమ్మ

యిట్లుమానంబుదాల్చి నీకేటికమ్మ
యెల్లకాలంబు నిట్లుండ జెల్లునమ్మ
నీవెయిట్లున్న జగమెట్లు నిలుచునమ్మ.
సీ! పుడమిలోపలనేను బుట్టినప్పటినుండి

పడరానియిడుమలఁ బడితివమ్మ

భక్తిరసామృతము.

గతికై వెళుచుని నాడు మతిలోననన్నియు
మితిలేని పెరలనొందిరిగదమ్మ
పతిరసావని నీకు సుతుల్లెట్లు పెరలొంద
గతినిఁ జూపకయుంట హారటమ్మ

యెల్లలోకములకు నేలిక వైయుండి

తల్లి! మమ్మిటునేయఁ దగునటమ్మ

నీ! నలుకనేమమ్మ మాపైన నలుకటమ్మ
యిమ్మహిని. నాడు పెరలింక జమ్మనమ్మ
యింనుక్కె నను పరులమం చెంచకమ్మ
తల్లి! నీమఁడుసుతనూ సర్వసతినమ్మ.

నీ! ప్రకరంబైనట్టి లోకేశ్వరనామంబు
దరిలేని ఛాతిలో దాచిజూపు

భిక్షరసామృతము.

శ్లో ౨

శ్రీకరంబైసటి శ్రీదేవునామంబు

భివరోగమునుబాపి పరమునిచ్చు
శ్రీకరంబైసటి శ్రీరామనామంబు

పరభక్తులకుంగల్ప తరువుబోలు
శ్రీకరంబైసటి శ్రీకంఠనామంబు

ఘోరపాపములెల్ల గొట్టివెను

గీ॥ సటి పర్యశునామంబు సమితభక్తి
సమృద్ధిజయించువారికి సరకమున్న
యేమిచెప్పదు సీదివ్య నామమహిమ
కోరినొల్చినవారికిఁ గొఱతగలదె?

౩౨

సీ॥ మోక్షసామ్రాజ్య సమ్మోదంబుఁ బోలునే
యిహలోకవిషయాధి హేతుసుఖము

నిర్వికల్పసమాధి నిష్ఠనుబోలునే

ధనదారపుత్ర బాంధవ్యసుఖము

వైరాగ్యసుఖలేక వాసనబోలునే

రంభాదికాంతల రమ్యసుఖము

నిత్యయోగాభ్యాస నియతిని బోలునే

వ్యర్థదంభాచార బాహ్యసుఖము

గీ॥ నిర్వివేక సచ్చిదానంద నిత్యసుఖము

బోలునే? తుచ్ఛతంపార భోగసుఖము

దివ్యతరమైన నిశ్చలార్థ్యముసుఖమె

, అన్ని సుఖములకన్న హెచ్చైన సుఖము.

సీ॥ ఆగ్రహంతా! నన్ను సంబంధింపిన

వమ్యుగూగదు నీదు నడత నెపుడు

భక్తిరసామృతము.

మాతృర్యమా! జ్ఞానమణి హరింపఁగఁబోకు
పాటిపొమ్మిళ సన్నుతానివేగ
కామలోభములార! కన్నులఁబడకుండ

దూరంబుగావన్నుఁ దొలఁగిపొందు
చెడుగుణంబా! నీవు చెంతకురాకుము

పాతాళమునకీవు పాటిపొమ్మ

గీ॥ ఘోరవైరిగణములార! దానికడు
గలుగనీకుఁడి మీవల్లగలుగువెలలు
కాన, ననుబాసి వేగమే కడకుబొందు
తోవజూచంగ నీకుఁడే తోడునుందు.

సీ॥ అస్యవాంఛలయందు నాశ మాననినీవు
కన్నతండ్రినినెట్లు గాంచగలవు

నిమిషంబు హరుమీద నిలువకుండినపు

వందివాహనునెట్లు పొందగలవు

ఃత్రిశీశుని భజననేయనినీవ

జెట్లు సంసారాల్చి నీదఁగలవు

యంబులన్వ్యాంభ వీడవేరని నీవు

ఘనమోక్షవథమెట్లు గాంచఁగలవు

గీ॥ హృదయమా! నీదు దుర్గతి నెంచిమాడ

నెలొ సంతాపమామె నాస్వాంతమునకు

నెల్లజగముల నిఁక నైనఁ గల్గయంచు

జెలిసి పొందుచు వేరేగ దేవదేవు.

గీ॥ తనువుభాగ్యతమంచుఁ దలఁచెడు చిత్తమా

తరలిపోయెడిపోఁ దగిలిరాదు

భక్తిరసామృతము.

౧౫౧

చుట్టపక్కములెంత చిట్టలుగానున్న

గట్టిగా నీ నెల బట్టిరారు
కూర్చి చోడను నీవు గూర్చి వధవమెల్ల

మూటగట్టుకపోవ మొనసెరారు

ప్రాసాదరమ్యహర్షములఁపాగట్టినగాని

వియమకార నాత్మ వెన్నెంటరావు

గీ॥ గాన నీచమాభోగభాగ్యముల పాంథ

వీడి నద్భక్తి నీశునివేడుముక

భాధలన్నిటిమాన్యును బరమునిచ్చు

కోరిభజియింపుమీ నీదుశోర్యచీర.

సీ॥ విషయభోగములె పెరిమె భాశ్వరమను

చిత్తమా! నీకింకనిస్సలేదె

43

మాయశరీరాభిమానంబు మానవే

నిర్వృత్తి యిదివట్టి నీటిబుగ్గ
యివ్వడో యెవ్వడో యెడ బాయుటేశాని

కలకాలమిలలోన నిలువఁగలవె
భ్రమలలోఁబడి నీవు శ్రమలొందఁగానేల

యెల్లకాలము సౌఖ్యమిద్యుఁగలవె

గీ॥ నీమ పుణ్యపాపంబులే నీకుదిక్కు-

భక్తవరదుఁడే దీనులచాలిదిక్కు-

జగములకునెల్ల నాతఁడే సతముదిక్కు-

అతనిగనకున్నగలదె నీతిరదిక్కు-

నీ॥ మఱకాలసుఖములే కాశ్వరంబనినన్ని

మోహసాగరమందు మునిగియునిగి

ఘనమైనయజ్ఞాన గాఢాంధకారంబు
 ననుజేరి పెరిపొంది వనదివనని
 యిహలోకమే నిగ్గుమిదియె మోక్షంబంచు
 మాత్రులుగంజుల మఱిగి మఱిగి
 సత్యాదిసుగుణ రాహిత్యవై కామంపు

వలలలోపలఁజిక్కి వగచి వగచి
 గీ॥ ఎందరెందరొచచ్చుట యెఱిగి యెఱిగి
 ముందు నీగతిగానక ముదిసి ముదిసి
 తుదకు, దైవమా! నాకేది తోవయనుచు
 గుండఁగానేల? యిపుడె గోవిందుఁగనుచు.

నీ తొమ్మిదిచిల్లల తోలుతిత్తియెగాని
 కాంతిగల్గిన వజ్రిఘటముగాదు

నిమిష నిమిషమిందు నీచులూరు నెగాని

ప్రసంగుజవ్యాచలు ప్రిట్టఁబోవు
మిలమూల్యదుర్గంధ మాంసరక్తమేకాని

ఘనగుణాననిమైస తనువుగాదు
నీచహాయిదివట్టి నీటిబుగ్గయెగాని

కలకాలమిలలోన నిలువఁబోదు

గీ॥ భృదులలుట్టించి నమ్మించి పాసిపోవు
నిట్టిదేహంబుపై భౌతి యేలనీక
హృదయమా! నిన్నరక్షింపఁదు తువక నీదు
కన్నతండ్రియె గతిగాకగలరె? యొరులు.

నీ॥ నన్నార్జవ రియె నగచరింపకయున్న

చనిలున కిల జపతనములేల?

భక్తిరసామృతము.

౧౫౫

తావత్ప్రళయంబుల దగిలి నివృణచిన
పతితున తపవాస వ్రేలములేల?
పరిపూరవిజ్ఞాన భక్తిలేకున్న వ్య
ర్థముగాక తీరయాత్రలవియేల?
మమకారహంకార మాతృర్యముల

జక్తి- నిన్నగాననివాని నిష్కలేల?

గీ! భువి మనశ్శుద్ధి లేనట్టి పూజలేల?

తండి! నీ నేవశేయని తనువదేల?

పరమపదవి నారించని బ్రదుకీలేల?

స్వామి! నినుఁగానలేని యాజన్యమేల?

సీ! హృదయమా! నీవు నెమ్మదిబూని యుండుమా!

వెల్లుగఁజైనటందు వెలువనేల

47

భక్త రసామృతము.

౧౫౬

నదయుండు నీప్రియజనకుండుప్రాచ్యదే

యెల్లకాలము కష్టమేలనిలుచు
నైహికసుఖమె నిర్వంబించునమ్మకే

యొక్క-రీతిగ నైజమే యిదిగాదె
దీక్షగంబునకున్న నైజమే యిదిగాదె

కొంతదుఃఖంబును గొంతసుఖము

గీ॥ మాయాయగు లోకమిది యెల్ల మాయగాదె
కలిమిలేములురెండునుగల్గగాదె

కష్టసుఖముల నమముగా గాంచగలదె

భక్తికలవారికేందైన భయముగలదె.

నీ చిత్తమా! భయమేల చెందెదవీశుని

కృపగల్గగా మనకేమిగొఱత

48

భక్తిరసామృతము.

౧౫౭

మూర్త్యై శిరుకాసముచ్య దంచలుగవే

నీదు నేరముల మన్నించుగాదె

కలిమిని తలమును ఘనముగా నెంచక

నుగుణవంతులతోన జూచుగాదె

నిశ్చలభక్తిచే నీకన్నతండ్రిని

నీతోనబంధించి నిలువలేదె

గీ॥ సర్వలోకకనాధుండు శాశ్వతుండు

బంధరహితుండు ముక్తుండు పావనండు

నిశ్చయంతయుఁదానయై వెలుగుచుండు

వానికన్నను వేలు దైవంబుగలఁడె॥

సీ॥ బాల్యంబునందు పరివంచంబునెలుగక

యజ్ఞానమున నోలలాడుచుందు

49

భక్తిం నామృతము.

౧౫౮

కామూరమందు యుక్త మయుక్త మనుజ్ఞాన

మించుకొననులేక పంచరింతు
యావనంబునను కామాదిపద్మదాముల

భ్రాంతులచే నెరల్ వడుచునుందు
వారకృమున దేహ బలమెల్లదంగ

బలుకష్టములదక్కి బడలియుందు
గీ! బాల్యయావనకామూర వాఙ్మల

కాశ్వతానదమిచ్చు నీర్షరణమాని
కాలమీరిగిడువంగ కదవమోక్ష

పదవినివృంతు నినువేద ఫలముగలదె.
సీ! అంతరింగియునిగ్గ హంబులేకన్నను

బాహ్యవేషంబుల బాహురకట

50

భక్తిరసామృతము.

౧౫౯.

కామూచి శత్రువిరగ్గము తమ్ము బాధింప
కాలంబుతరియాట గాంచరకట
ఫరులడోపంబుల బట్టుచుందుగుగాని
తమలోపముల నెన్న దలపరకట
యితరులకెన్నైన నరిగింపనగుగాని

మనమెట్టివార మో మరతూమకట

గీ॥ అనుభవజ్ఞాన మిసుమంతయైనలేక
కోటిబల్కినఫలమేమి కూటికొరకై

జ్ఞానియకావాడు భువినెల్ల నంగములను
నీడి తామూర్దదర్శుడై వెలయువలదె.

గీ॥ అల్పవాక్యంబుల కానించి యిహలోక

బంధనంబులకీవు పట్టువడకు

౬౧

భక్తిరసామృతము.

పరిపూర్ణకరుణతో భక్తులరక్షించు

పరమాత్మపదవేద బాహుబోధ
కోరివకోర్కెలు కొనసాగుననియెంచి

యన్మృతములెన్నందు నాడబోధ
సిరులుపూచ్చునటంచు హరిపాదములవీడి

మంచిప్రోవనుబోవ మఱువబోతు

నీ! హృదయమా! నిన్నువేడెడ నింకనైన

నీదు చలనవృత్తావంతు నిశ్చలముగ

జేసి సౌఖ్యంబునొందంగ సిద్ధపడుము

భోగములఁగోరి పెత్తలొందఁబోతుంక.

నీ! హృదయమా! నీమలు మదిఁగోరి లెచ్చెద

నొకమాటవినుమ నీవోర్పుగల్గి

భక్తిరసామృతము.

౧౬౧

యిలలోన హయమూ యెనుబడినాల్లు ల
మితిలేనివెతలొంది గతి గానఁగాలేక
పన్నింట నుత్కృష్టమా నరణస్యనీ

పుట్టుచున్నటుచుఁ దుట్టుతుదకు
పుణ్యవశంబునఁ బొందఁగలిగె

నీ॥ పరమవదవిని బొందఁగాఁ దరుణమిదియె

తెఱకరునిజేరఁ గడసారి జన్మమిదియె
యిట్టి నరణస్యమెత్తియు నింక నైన
తండ్రి హరుగాంచకున్నావు తగునా నీకు.

నీ॥ మనసారహరుని నామంబుగొల్పనినీవు
ప్రాపంచకములెట్లు బా యగలవు

53

సంసారమిది దుఃఖసాగరం బేకాదె

పెరలొందియును వేగ విడువజాల

• పెన్నియోవినుచుండి యేప్రాద్దుగనుచుండి

మదిమోహమింతైన మానజాల

పన్నియెఱింగియు నజ్ఞానివోలె నీ

విహసాఖ్యముల నపేక్షించినావు

గీ॥ నిఖలసుఖములు స్థిరముగా నిలువబోవు

నేనునేనను భ్రమశైదు నీవుగావు

జననమరణరాహిత్య నిశ్చలుడవీవు

ఇట్టినినునీపె జన్మదా! యెఱుగలేవు.

సీ॥ ఎచ్చలనుండివో యేరితిఁబోతిమో

యిందుకనీచాడ గాంచనెది

భక్తిరసామృతము.

౧౬౩

కన్నారచెన్నార కెన్నారకఃకనీదు

దర్శనంపొనాలో దలపనైతి

కలవందులెచ్చోటఁ గనఁగోరువారికి

గాన్పించువందునోనేఁ గాననైతి

పలుబంధములజిక్కు పడిమార్గమెఱుంగక

పిరిచియుండినగాని పలుకవైతి

గీ॥ యెన్నడిఁకనన్నబోతువో యెఱుగనైతి

నీవు యెఱుఁగనమదిలోన నిల్వవైతి

నిన్ను హృదయానబంధింప నేరనైతి

దేవ! నీమాయానింతయు దెలియనైతి.

సీ॥ మతులులేకున్నను గతులులేనందుచు

తాను ధన్యుడైన లనయులేల

౪౪

భక్తిరసామృతము.

౧౬౪

శుభమునీంమృశుమున్ను సుతులనార్జిపక
వ్యర్థుడెవోయెనే వసుధలోన
ధరలోన నీచుణలృయములయందున
నిదియునొక్కటిగాదె యెంచిజూడ
నివాసుభాషితులక్షగాని పరికింప

ముక్తనంగులక్షల పుత్రకాంక్ష

నీ! భువనరంజన నీభక్తిగలిగినది
గతివిహీనులక్షివె నదతివిగాన
ధర . నపుత్రోతులకునికఁ గొఱుతగలదె
గతులులేవన్నఁ బొఱచాటుగాదె? జనక!

నీ! కొనియాడదరమెనీ కనికరంబిలలోన
ననుభవజ్ఞుడైన ఘనుడెఱుంగు

పేరి

భక్తిరసామృతము.

౧౫౫

సర్వంబుననునిండి సకలంబుగనుచుండు

భవదీయశక్తి నీభక్తుడెఱుగు
అఖలేశ! నీవగు యమృతచర్యల

సంగరాహిత్యమో జ్ఞానియెఱుగు
పతితులనేని గాపాడు శక్తియగుతుండ

వానీమహర్ష్యంబు సందలెఱుగ

గీ॥ ఇన్నియేటికిదేవ! నేనివ్నవింతు

కష్టముల నెల్లక్షణములో గడవఁజేసి
కంటిని రెప్పవోలె ననగాచునీడు

ఘనతరంబుగకృపను నామనమెఱుఱుగు.

పీ॥ వదిలంబుగనునాడు హృదయంబునను నీవు

కదలకుండువు సర్వకాలమందు

57

సమిచేయుచున్న నేదిగాంచిసనీదు

యదృశంజేతోదు సవనియందు
గృహకృత్యములయందు విహరించుచున్నను

మది నీచుస్మరణ నేమటకయుందు
పెతలెన్నియున్నను విడజేసిపోదు నీ

యసమానమా కృపారసమెగందు
గీ॥ వేగిలేలిగదాది నీవిమలమైన

నామథు దోషచెంద మానందముందు
నెచటచున్నను నీపల్కు లెపుడువిందు

నల? నన్నలవింక నిన్నేమియందు.

నీ॥ మహిలోననీనామ మంత్రోబుజ్జవియింప

క్షణములోపెతలెల్ల సమసిపోవు

భక్తిరసామృతము.

౧౬౭

శరణంచునీపాద సరసిజంబులఁజేర

ఇటుల నెవను బోయె గావగలవు
తండ్రి నిన్ననసార ధ్యానించినంతనే

యెడలేనివాఁకృంబు లీయగలవు
సర్వశక్తుడవు నీస్మరణచాలెంబున

కరంబులెల్లను గాల్పగలవు
గీ. ఇన్నియననేల? నీదయ యున్న యెడల

కలుగరానట్టి నంద గలదెభువిని
ప్రతిఫలంబుచుగోరని ప్రభుడవీవె

యిహపరంబుల నైత వివాదియ్యగలవు.
నీ. తండ్రికిలేని వాత్సల్యంబునుగూఁచి

ప్రహేడునేలిన ప్రభుడవీవె

59

భక్తిరసామృతము.

౧౬౫

శల్లిదండులు కూడ దయవీడి బాసినా-

భృపునేలినట్టి మాధవుడవీ నె
పత్తులైనవాని భవ్యమాప్రేమచే

ద్రావిడి నేలిన దైవమీ నె
సాదకుండలుకమ్మ సాధింపనిను శేర

నావిరీషణు నేలినాడవీ నె

గీ॥ ఎండఱనుడెల్ల నేర్తు నేనెఱుగనాల్కొ-
యవని శకుకానముడుండి ననిగనీనె
భక్తులనుబోతువను టొక్క పాటిగాడు
శక్తిపుల్లన రక్షించు స్వామివీనె.

సీ॥ ఐదేంద్రవసిపాప దైవయాధ్యపుని న

దైవరాగ్యమును మెచ్చి వచ్చినాపు

60

భక్తిరసామృతము.

నీలీలగనబాల శ్రీలోలనన్నేల

రావేలయీలీల రమ్యకీల
నాపాపములబాపు మాపదలోపనీ

పాపికోరితి ధీపరాకృదీప
నినువివాభువిలోప జనకదిక్కికగాన

ననుమానమునుబూన వగునెలోప
గీ॥ వేరముల నారయతుమింక నిష్కళంక
చింతలనుబాపుమింక నైప కాంతరూప
సంగములమృదు భవభంగ మంగ కాంగ
యాశలుపుము శ్రీశ నాకేశయీశ.
నీ॥ పాపంబులను బాపు పృథుడనైనీవుఁడ

పాపిపంచును భయపడంగవల

యా రత్నకుండవీధి యుండ వెలలచే

వేసారలేనంచు విసుగనేల

నిఖలంబుగనుచుండి నిర్భయంబుగ నేలు

విభుడవీవుండంగ వెలువనేల

దాసులరక్షించు దైవమై నీవుండ

దీక్షలేదని మనిసుక్రనేల

నీ॥ దండిదొరవయ్య నినునమ్మి యుండమాకు

నిహవరంబులయందైన నేమిఁగొఱత

నీకటాక్షుంటె ధృఢముగా నిలువవలయు

గాక యితరంబులకు భీతిగలుగనేల.

63

నీ॥ ఇందియంబుల నిగ్గిహించి నీధ్యానంబు

జేయకున్ననునీదు చింతమాన

భక్తి గపామృతము.

౧౭.౨

ఇలపెట్టె- సత్కార్యములఁజేయ

కున్నను దుష్పథంబులనెందుఁ దొక్కబాస
సత్కర్మార్థంబున చరియింపకున్నను

సస్పృహంబులను మాత్రమాదబాస
మహిదాసధర్మాది మహితకార్యంబులఁ

గావింపకున్న నీ నేవమాన

గీ॥ సంగములఁబాసి సిరిహాసి పవ్యసించి
యోగినిగాకాయున్నను నుర్వితుచ్చ
వివరభాగంబులనుగోర వినుమ దేవ!
ఇంతనీవేదిదోషంబు లెంచగలవా?

సీ॥ కష్టముల్ పెన్వంబుఁ గల్గుచున్నను నీదు

కరుణగల్గినవెందుఁ గొఱఁతలేదు

64

సంసారమునువీడి సస్యపించినను నా
 సక్తివీడకయున్న ముక్తిలేదు
 ఇంద్రియనిగ్రహం బొందు కలయులేక
 పరనమాత్మింబున ఫలములేదు
 బాహ్యంతరంబులఁ బరిశుద్ధిలేకున్న
 యర్చనంబున మోక్ష మరయలేదు

గీ॥ వేషభావలచే విఱివీగుల్ల
 నవనిదుఃఖంబెకాని సాఖ్యంబులేదు
 వేడవేదాంగములనెల్ల వినిననేమి.

స్వానుభవమున క్రితైన సాటిరాదు.
 పీ॥ ఉత్సాహపూర్ణమై యుండెగా వృద్ధయంబు
 తావక నామామృతంబుగోల

భక్తిరసామృతము.

౧౭౪

అనందమామోగా నద్భుతంబైన నీ

మహిమల నిరతంబు మదిఁదలంప
ధన్యమయ్యెనుగాదె తనువునమర్పించి .

నిశ్చింతతో భక్తినిష్ఠుగొలువ
సంతోషమామోగా నర్చేకనీదివ్య

చరితాంబుజంబుల స్మరణనేయ

గీ॥ కోటిసుఖములు నీకృపసాటియగునె

కొఱతమా కేలగల్గునీ కరుణగలుగ

స్వాంత మర్థంతసంతోషవంతమయ్యె

నర్వనులకీర్తి భువనకచక్రవర్తి.

నీ॥ గంభీరమయ్యును గమనాంతమైయెప్పు

కడనిచందంబిత కనులంగనిన

66

భక్తిరసామృతము.

౧౩౩

అక్షరవిశ్లేషణము లయినను బాహ్యముగనిన
మూర్ఖులకు సతికామసామ్యముగనిన
దివ్యభేదములొక్కదా దివివిభక్తాశించు
పుష్పమచందరు పాలుపుగనిన
చిరవిదితేజస్వినమునొల్లు
కదలేనిదిగనిన

గీ॥ అద్భుతంబగు బ్రహ్మంప నవనిలాస
దేనిగాంచినిగాని యో దేవదేవ!
నీమహాశక్తియే మృత్యు నిశ్చయముగ
తృప్తిగల్గునె భక్తవయస్వత్ప్రేక్షనిన
నిన్నుగొనినిగొనె భూయరద భూయలాభ్యం

67

భక్తసామ్యము.

౧౭౬

సీ॥ అంతరంగంబున నాశాలలేలద్రొంచి

వేవేగము క్షీకె నెదుకవలయు
కాలంబమూల్యంబు గడవబోకుడి వృథా

న్యాయంబుదప్పక నడువవలయు
సేపొద్దువిషయంబులే కోరనుమేమి?

దైవంబు నెడలోనఁదలవలయు
నిలను మానవజన్మ మెత్తినసేమాయె

నరులార! సార్థకపరువలయు

గీ॥ బాహ్యవేషంబులెల్ల నిష్కలమెగాదె

చిరతైహిక బంధాలజిక్కుపడుచు

జనన మరణాద్యవస్థలగనటమేలే?

క్షణగుణంబుల కాంక్షజనునె? మీఁకు.

68

నీ! చంచురించునీయానఁ జల్లనికాంతిచే

వెలుంగఁడే లేయెల్ల విసుగకుండ

దివకరుం గన్నదివంబును బ్రీకాశింపఁడే

తలదాల్చి నీయాజ్ఞదప్పకుండ

అలసముచ్చుండు నీయాజ్ఞలోమెలంగఁడే

మిగులభక్తిని మేరమీరకుండ

పంచభూతంబులు భక్తినియాజ్ఞల

విడనాడకెవ్వఁగ నడచుచుండ

గీ! నుత్తమంబగు నరజన్మమెత్తినార

మనుచు గర్వింపుటేకాని యుకట! మేము

నన్నుఁజెనను శిరసావహించినామె

భక్తినియాజ్ఞ నొకటైనఁ బరమపురుష॥

భక్తిరసామృతము.

౧౭౮

సీ॥ దాసులేమైననిదలు నేయుదురటంచు

బలుకకుంటివె నీవు పద్మనాభ
భక్తులునీ నెంటుబడి వత్తురోయంచు

గనబడకున్నావె కలుషహరి
వచ్చినంత నెనిన్ను వదలబోరనియెంచి

రాకుంటివేవేగ లోకరక్ష

యరయలేరిశవీర లజ్జలఘనన

న్ననిమోసగింతువో యంబుజాక్ష

గీ॥ పట్టితిమిగట్టిపట్టిక నట్టులైన
నిన్నుగాంచక విడువమో కన్నతండ్రి
యేలశోధించు వింక మమ్మేలుకొనుము
పతిరసావన చిరుద మిప్పటిదిగాదు.

70

భక్తిరసామృతము.

౧౭౯

నీ॥ చంద్రుడు చల్లగా జనుల నేలునటన్న

సర్వేశ! భవవీయ శక్తిగాదె

కృమముగాభానుండు కాంతినిచ్చునటన్న

జనకనీనివ్య తేజుబెగాదె

అనిలుండు జీవుల కాధారుడౌటన్న

వతిలోకమైన నీయాజ్ఞగాదె

పంచభూతంబుల ప్రజ్ఞలవేఱయ్య

మహినేకమకాల నీమహిమగాదె

గీ॥ జగతిసర్వంబు నీయాన జరుగుటన్న

ఘనతరంతైన నీపూర్ణకరుణగాదె

యౌతవారము నీమహాస్పృష్టిలోన

మమ్యువిడకతయ్య నిన్ను నేనుఁగిమనుచు.

71

భక్తిరసామృతము.

౧౮౦

సీ॥ నేనెలవాడను నిఖిలమీననుచునా

సక్తినిన్దొలుచుట భక్తియందు

అన్నింటిలోనీ వె యున్నావనుచు నేవ

గావింపనదియె సత్కర్మయందు

నీవునేనొకటియేగా వేరులేదంచు

పర్యర్థనినుజూడ భానమందు

బాహ్యంతరిందియ వాతంబుగట్టి సం

యోగంబు శేముట యోగమందు

గీ॥ పూర్వజన్మరితంబైన పుణ్యమునను

నెవరికెయ్యది నులభమై యిష్టమగునొ

కర్మయును భక్తిజ్ఞానయోగములలోన

దేవ నైనుగందు దేవదేవ!

72

భక్తిరహితుఁడు.

౧౦౩

సీ మానితనవరన్ మకుటాంకగవికోటి

సుందరాకార నిం జూడగలనె?

అర్థరత్నావనా యభిలాషకోటిబి

హృండానాయక నిన్న మరువగలనె?

లావణ్య తేజోవిలాస యోనశ్యశ

వేదాంతవేద్య నిన్విడువగలనె?

కల్యాణగుణభక్త కామితారప్రదా

శ్రీరమావరనిన్ను జేగలనె?

గీ॥ పాపభూయిష్టమైన ప్రపంచమందు

నీకటాక్షులెకున్న నిలువగలనె?

దివ్యమంగళరూప సునీవిహార

చిన్మయాకార రార నాసేవగొనర.

73

భక్తిరసామృతము.

౧౫౨

సీ॥ నీమహావృష్టి వర్షింపనేరితరంబు

చోద్యంబుగాఁదోచుఁ జూడఁజూడ

అబువునైననుబోల నయ్యనన్నేరితి

మదినుంతువోలేక మఱితువేమొ

పరమేశ! నీప్రియ భక్తులందఱిలోన

నేజ్జప్రియుండునే నీకునింకఁ

గరుణ నన్నొకకంటఁగనిపెట్టియుండవే

యజ్ఞరాలనటంచు నలుగళయ్య

గీ॥ ఉర్విసీకన్న నాకవ్వరున్నవారు

విన్నవించితి నున్నదియున్నయట్లు

ఆదరింపవ మొఱనాలకించి

నాదుభారంబు పరర్పంబునీదెనున్ముగ్ధుఁ

౧౫౩

భక్తిరసామృతము.

౧౮౩

సీ॥ సిరిసంపదలనిచ్చి దరితేరలేకుండ
మరపింగుచుంచెడి మహిమనీదె
నాయిల్లువాణి నాపిల్లకెల్లన్

భృమలగల్పించెడి ప్రిజన్దె
అంతటనుండియు నగువడకుండనే

మమ్ముశోధించెడి మాయనీదె
నీసన్నిధినిగోరి వేసారిసనుగాని

సరసఃతేర్పని ఘనశక్తిసీదె

గీ॥ ఎంతవారము నీమాయ వెరిగితిరుగ

మహిరమహిమాన్వితుండ విమృహినినవు
మతివిహీనను నిన్నునే వెతుకఁగలనె?
డవదేవుల నిటువేరుచేయనేల.

75

భక్తిరసామృతము.

౧౫౪

సీ॥ నిశ్శుడవోసీపు నిండియుంలేలునుండ

సర్వమస్థిరమంచు బడియనేల
ఆనందమయుండ వీవన్నితావులనుండ

దుఃఖభావంబులు దోచనేల?

కల్యాణమూర్తివా ఘనుడవీవందఱి

లోనుండ జగతికి లోపమేల?

సర్వమంగళకళాసంపూర్ణుడవునీదు

కృపగల్గనరులును గించయేల?

గీ॥ అంతరాత్మయుఁ బరకూర్మ యరయనొకట
దేవ! నీవంశజాలచూట జీవులందు

గాక మనకెందుభేదంబు గలకె బనక!

భృమలలోజక్కి- మాయలోబడుటెకాక.

76

భక్తిరసామృతము.

౧౦౩

సీ॥ ఎవరేనిసౌఖ్యంబులెల్ల నాకిమ్మంచు
గొంతెరుకోరికల్ గోరినానె
పరలోకసామాన్య పదవులెల్లనొసంగ
గట్టిగానినుఁ బట్టుబట్టినానె
ఇప్పుడే దగ్ధసంచిమ్మ లేకుండిన
నెట్లంచు నిన్నుబీడిచినానె
కష్టంబులిట్లెల్ల గలిగించువనుచు ని

న్నయ్య! నే నిష్ఠురమాడినానె

గీ॥ యెఱిగినేజేయు నేరంబులేమిగలవా

యున్న నోయన్న మన్నింపకున్న నెట్లు
నేను కించిజ్జరాలను నిఖలమునకుఁ

గర్హయును భర్తయును నీవెగాపె దేవ!

77

భక్తరసామృతము.

౧౮౬

సీ॥ ఏరాత్రిప్రట్టనో యారాత్రియేతార
 లంతరిక్షంబున నంతరించు
 సయెండచే పూవు తెలమిచేవికసించు
 నాయెండవేడికే యవసిపూవు
 . నగాలిచేగూడు వేగ మేఘంబులు

నాగాలిచేరనే యవిహించు
 నేమచాశక్తిచే నల్లనుర్వత్తియూ

నాశక్తిచే సర్వమైక్యమొందు
 గీ॥ నిట్టిచేకదలొకం చిక్కలభ్రాంతి

వాసనలజ్జి రాఖోవువానిమరచి
 యస్థిరంబైన సాఖ్యంబు నాత్మనమ్మి
 విరలనొందెదవేటగా జెఱ్ఱమనన.

78

భక్తిరసామృతము.

౧౮౭

సీ॥ దాసుసతవ్వులు దండంబుతోసరి

యనుట యెఱుంగవో యంబుబాడు
దాసాహమనుచు నీదాపుఁజేరినఁ గాని

నీచైతఁజేర్వవో నీరచాడు

నిన్నఁగొల్పినవారి నేరంబులెన్నెన
మన్నింపఁగారావో సన్నతాంగ
కాపుగాఁజెట్టిన కంచెయే చేనుమే

యఁగఱూనదిక్కేది యబ్జనాభ

గీ॥ ధర్మమూర్తివిసే నిర్దయనుబూన
నెట్లుమనఁగలచారమో యిందిరేళ
పదుగురికిఁ జెప్పనేర్చిన వాడవీవు
న్యాయమొక్కంత పాటించి నన్నఁగావు.

79

భక్తిరసామృతము.

౧౮౮

సీ॥ చల్లగావర్షించు జలధరంబులలోన

పిడుగులవేల గల్పించినావా?
రమణీయతరమైన రత్నాకరంబున

బడబాగ్నివేల యేర్పరచినావా?
ఫణిధణాదులలోన మణులనమర్చియు

గూర్చమావిషమేల పెట్టినావా?
విషయభోగములందు వివిధసౌఖ్యములిచ్చి
విరివిగావెతలేల రచినావా?

గీ॥ ముండల్లోనెగులాబియు మొలచెనెట్లు
బురదలోఁ గల్గెపూవెట్లు పూయుచుందు
జానదృష్టినియోజింప జనునుగాక
దేవ! నీమాయలేకరి పెరియఁగలము.

80

భక్తిరసామృతము.

౧౯౦

సీ॥ ఎన్నియోమార్గంబు లున్నవినినుజేర
నట్టలెనలు నిన్నరయరశట
తారకంబుజపించి తరియింపగాలేరె
పంచాక్షరినిముక్తిగాంచలేరె
మంత్రీరాజంబని మహానుతికెక్కిన
పరీణవంబుననుముక్తిబడయలేరె
అన్నింట నుత్కృష్టమార్గమిదిసర్వ
మలేసమృతంబైన మంత్రీమరయ
గీ॥ అవనిశతకోటి నామంబులూ దనంత
కోటిరూపంబులనుదాల్చికోర్కొలిచ్చి
ముక్తివొనగడియోంకారమూర్తివీవు
పరీణవమంత్రీస్వరూపుడూ పరీభుడవీవు.

82

భక్తిరసామృతము.

౯౦

సీ॥ అంతటనిండిన యాకసంబెప్పుడు

ప్రణవమంత్రబునే పల్కుచుండు
హేమారుహూరంచుమహాదధియెవుడు నీ

దివ్యనామమునె గీర్తించుచుండు
జగములనెల్ల భవ్యంబుజేసెడునగ్ని

నిన్నునేమరక భ్యానించుచుండు
జీవకోటులకెప్పు జీవనంబొగాలి

దేవ! నిన్నే సస్తుతించుచుండు
వర్షమెప్పుడుచాల హారంబుతోనిన్నె

ప్రస్తుతించునోయనఁబాడుచుండు
గీ॥ అఖిలభూతంబులెల్ల నహర్నిశంబు

ప్రణవమంత్రంబె ఘనమంచుబసఁజేసి

భక్తిరసాన్పుత్రము.

౧౯-౨

చివ్యతరమైనము క్తిసాధించుచుండ
మూలపురుషుండవోంకారమూ ర్తిప్ర
సరులుగనర్చెరి నీదివ్యనామమహిమ.

౪౩

సీః జననమొందకమున్న జంతుజాలమునకు

సకలమిచ్చిన దయాశాలివండు
దిక్కులేకలేపించు చీనమానవకోటి

సరసిరక్షించెడి యాపుడండు

అడుగకున్నను నమ్మయైన బెట్టదు నీనా

కోరికే సర్వంబు గూర్తువండు

ఖలులనైనను వారికవ్వంబు లేదబాపి

కరుణనేలెడి మహాభునుడవండు

గీ॥ పరమకరుణాసముద్రాడౌ ప్రభుడవనుచు
నిగచుములుగూడ నిన్ను వర్ణించుచుండ
జపులెల్లరు వెలలలో జిక్కుటేల

సీ॥ బ్రహ్మాండకోటుల బంతులరీతిగా
యేలచూచుచునుంటివా యెఱుంగనయ్య.

భువనముల్ సృష్టించినాడవు చిత్తరీతి
బంగరంబులమాడ్కి తిరుగంగ
నిర్మించితివి కడునేర్పుతోడ
పంచభూతముల బ్రపంచములెల్ల

గర్వించి నాఃత్యంత వింతదోష
సూర్యచంద్రాది తేజోవిలాసంబుల
శేసినా వెంతయో చెన్నువార

గీ॥ భుజుఁడనీవాదు పదియునిక్కంఁజెగాని
దుఃఖమయత్తైన లోక మెందులకునిట్లు
సౌఖ్యవంశముగాఁ జేయబాలవయ్య
నీదుశక్తి పరిమితిలేదుకాద
యవ్వు! యీచిరప్రేమయె యెవ్వరాద.

85

సీ యీతిసూర్యచంద్రుల నృప్తించితివి దయా
శాలివై మాబాటి జనులకొరకు
సకలచరాచర జగమదృశముగనే
సూర్యుచుట నీశక్తి నరుగుకొరకు
వివిధంబులౌ కష్టవిఠకుల నెన్నియో
గల్పించితివి ముక్తిగాంచుకొరకు

భక్తిరసామృతము.

లలిని నెప్పదిన్నాల్లులకుల జీవరాసు

లస్యజించితివి నిన్జూచుకొరకు

గీ॥ బహుళపృథిభా విశాలిహా ప్రభుడవందు

కష్టములనూడ నేటికిగలుగజేయ

మీదు కర్మంబులంచు నమ్మించునేము

నీడునిర్మాణమేగాక నిఖలస్పృష్టి

యెల్లదుసౌఖ్యంబై గల్గింపవేటికయ్య.

80

గీ॥ బలవంతముగనన్న బంధనంబులదోసి

శ్రీమలబెట్టుటనీకు జ్ఞప్తిదో

చాలు నీసంసారజాలంబునికన్బ

ననుచు నీదరిజేరుటరయలేదో

పసిపాటనుండి నిఁ పొల్పిండునాదీన

మొరలు నీవీనుల జొరగలేదా

పెరిచిదిరిగినగాని విషయాదులను నాదు

తలకుచుట్టితివంచు తెలియలేదా

గీ॥ నీవు సర్వజ్ఞుడవెయ్య నిష్పిమిత్త
ముగను తన్నెల పెరిలోముంచినాహ

యెరిగిచేసితివెల్ల నీవెరుగనట్లు

కడకు మీకర్థమందువుగాదె దేవ!

కీ॥ నకలసౌఖ్యముల బ్రసాదింపవేయంచు

నతిదీనముగను నిన్నకుగనేల

యేలోపములులేక కృపజూడరమ్మంచు

ప్రీతితోబలుమాగు బిలువనేల

భక్తరసామృతము.

౧౯౭

మహాతుండవీరయ్య మాకవ్వనుభుముల
నాలింపుమనుచు నిట్లడలవేల
జనకనిల్లొలుచు నీరసయులనొక్కంత

నీపాదపన్నిధి నిలువవేల
గీ॥ ఎంతవారము శోధింపనెంతవేల
బిడ్డలనుబోవ నీకింతబిడ్డమేల
లేవే దీనులచాల నే రావదేల

తండ్రివయ్యను సాధింపదలతువేల.
పరమారు నేనిన్ను బ్రార్థించితిగాని

౪౩

చిత్తమేకాగ్నింబు జేయలేదు
ఎల్లమనిచ్చేవింప నిచ్చగించితిగాని

దేవ నీయహిమగీర్తిపలేదు

భక్తిరసామృతము.

మదిలోననిన్న నేమరువకుంటినిగాని
తిక్కరణశుద్ధిగా దిరుగలేదు
ననుభోతువెట్టిన ననుచునమ్మితిగాని
యింపుగానిన్న బూజింపలేదు

గీ॥ ధ్యాన మహిమోగయోగసాధనములందు
సుతమంబుని చిత్తమందలైరంగు
నిన్నధ్యానింతునోరండి సమ్మహోపు
నితరయోగంబులెరుగనే నించుకైన.

సీ॥ స్వారంతురపునపు జనుల నెట్లాడించి
నమగాని నిన్నేమననగనేర్తు

స్వల్పజ్ఞులముమేము సర్వజ్ఞుడవునీవు
కనులనిన్నీరీతి గనగనేర్తు

భక్తిరసామృతము.

౧౯౯

అవివేకులము నీసహాయంబులేకున్న

కష్టంబులేరీతి గడవనరు
కించిష్టలముమేము కీర్తిమంతుడవీవు

నీనామమెట్లు వర్ణింపనేర్చు
గీ॥ నీసమానులమైనను మోసపుచ్చి

మాయలోడ్చోసి జ్ఞానంబు మరుగుజేసి
జేవులమటంచు నిరసనజేయనగునె

జేవుడవునీవు నిన్నెట్లు దెలియనేరు.
॥ నీనామమంత్రంబు నిత్యంబుజపియింప

కష్టనష్టంబులు గలుగజూపు
నీదివ్యపాదంబులే దిక్కునుచునమ్ము

తాజంబులిక రల జూపలేవు

నీమూర్తిమదిలోన నిల్చి ధ్యానించి

జన్మకర్మాదులు సమసిపోవు
నిఖిలంబునీవని నిజభక్తిసేవించ

సరకాదిబాధ లేవ్విటిరావు

గీ. యెరిగి సేవించవలెగాక యాశనిన్ను

కామధేనువుకల్ప వృక్షంబెగాక

మోచించితామణియు నీకు సాటియగునె

తండ్రి! నిన్నవర్తించ సాధ్యంబైనాకు.

నీ స్థావరచంగమాల్చ్యకమైన సర్వవి

పంచభక్తా! నాడు ప్రాణుతిగోనుము

అండపిండాల బ్రహ్మాండనాయకుడవి

వతికృపనాడు సన్నతులనినుము

భక్తిరసామృతము.

౨౦౧

కరణాగతతాగ్ని విరుదాంతితుడవీవు
నీరసయులదింక బోతుననుము
సకలసృష్టిపిఠి పునఃరక్త రవీ

పతికృపనాడు పన్నుతులవినుము
గీ॥ మదిని నెరవద్దునాము నామాటనిజము
యెట్లుగానున్నదో గతియెరుగలేము
అయ్య నీచిత్తమింక యేమనగబోము
కలతదీర్పగరమ్ము దీనులముమేము.

గీ॥ ప్రత్యహంబునునీదు పాదపద్మంబుల
సేవింతుహృద్గత చింతదీర్పు
తావకదివ్యసం దర్శనోత్సాహినై
పచ్చితిమస్కనో వాంఛదీర్పు

92

భక్తిరసామృతము

౨౦౨

అడుగడుగడు నీ దయారసంబునుగొల్ప
సభిలషించితి నాదు యానదీర్పు
పటులేరంబగు లోక బాధలబడలేక

శ్రీ॥ కామితార్థప్రదండవా ఘనదవీపు
అకటనీయంతపాని నేనాశ్రయింప
రిత్రవోవు న నాశోక్తైర్నితైరయ
నిష్కలంబుగజేతువే నీవెదేవ!
నీ॥ చోద్యమైవస్థివస్తుపు నెదియైన నీ

93

క్షీంచినంతనయతి చిత్రమొంది
యహహదీనినొనర్చినట్టి వారెవరొక్క
యనుచుకర్త నెరుంగ నభిలషింతు

భక్తిరసామృతము.

౨౦౩

ఈ రేడుజగముల నెల్ల నెద్దులచరితి

నిర్మించినట్టి నీ నేర్పునింత
మదిదలంపకనీదు మహిమయే మరచుచు

పర్వంబు నైజ వివాజగతివనుచు

గీ॥ కలహారేడ్డోయటండు నిన్ గానలేక

యెందునీశక్తియే గోచరించుచుండ

ప్రీతికేల్పొచ్చి నిన్ను నేవింపలేక

మతివిహీనులవోలె నిన్ మరచుటెట్లా.

నీ॥ చదువునర్చినఫలం బెదలొన దన్ను దా

నెరుగుటగాదె యోపరమవుచువ

మానవుండెదానుమహినుదృఢించుట

ధన్యుడౌటకె గాదె ధర్మమూర్తి

భక్తిరసామృతము.

౨౦౪

అన్నింటనరచన్మ మాధిక్యమనుటెన్న
నినుజేరిననెగా దెనిర్మలాత్మ
సత్కార్యములనెన్న నల్పమెప్పుడుట

నీవీతికొరకైగానిష్కళంక

నీ! అన్నిటనునిన్నెదా నెవ్వడరయగలడా
ప్రేమనర్వంబు నెవ్వడర్పింపగలడా
ఉండిలేనట్లుభువి నెవ్వడుండగలడా
వాడెదన్యండు పుణ్యండు వసుధలోన.

నీ! ఎపుడునామనసార ఈశ నీ నామామృ
తంబుగోల్పితిసంచుదలపగలనా

యెపుడునావిఘ్నలలో యేవిధంబైనలో

పంబులేదనిధ్యవపరుపగలనా

95

భక్తిరనామృతము.

౨౦౫

యెఱుడుకష్టాలన్నియెత్తివచ్చినగాని
మదిచలింపకవేడ్క మసలగలనా
యెఱుడునాజీవంబులెగిరిపోయినగాని

భయములేదంచును బలుకగలనా
గీ॥ యెఱుడునీయందు నాచిత్రమేకమగునా
యెప్పుడిందిరియములనిగ్రహింపగలనా
అప్పుడేసీదుదర్శనంబగునుగాని
యిప్పుడేరఘ్నేనుచుచిల్వనేనిఫలము.
నీ॥ కలిగినవాడుకాలోగదలించులోపల

౪౬

బీదలపాణిముల్ వెడలుననెడి
అర్హోక్తిభలపురానగునెనిగరణంచు
సర్పించోగూడనారర్హు

భక్తిరసామృతము.

—౨౦౬

నిర్వాణకాయాన్ని నిధియన్న నీచరు

వానియేదయభక్తవత్సలుఁడ
పుట్టికమున్న యీ భూతకోటికి నమ

స్తంబు చేకూర్చిన పదయుడందు

నీ! నేడు రక్షించు మటు జేయ నేర వేని
నీరు శక్తి లోపంబుగా దెచ్చెవ

ఇంత నీచి త్తమయ్యని న్నేమనందు

తెలిసిగా వించు వారికి దెలుపగలమి.

నీ! కామాదికర్మవర్గము చెంతరానీక

తరుచుగా వానిని దరమవలయు
కాలవర్షంబెప్పు కబళింపనున్నది

కడుబాగరూఢులై గడువవలయు

శరణాస్థమారాశీన క్షమియింపకుందువా
రయమున సర్వాపరాధములను
పాహిపాహియటన్న బాపకయుందువా

పలుమూరుగావించు పాపములను
గీ॥ ఎన్నడో యేమొ జేయ నవేటికయ్య
యిపుడునీసన్నిధికివచ్చి యిన్నిగతుల
వేడుకొనుచుంటి నన్ను గాపాడుమయ్య
విడువ నీపాదపద్మముల్ జకువనింక.

సీ॥ కరుణార్ద్రచిత్త నిగ్ గతినుండ వనుచునే
విలిచితివనుచు గోపింపబోక
నకలాయరాత్రి నిన్నొకచోట కదలక

నిలువొంటివనుచు నెన్నలుగబోక

నిర్మలాత్మకుడనా నిను పక్షపాతివం
చవిసనాపై నెట్టి కినుక లేక
యెరిగిచేసినగాని యెల్లదోషముల

క్షమింపుమంటిన్దా శంక లేక
గీ॥ వేగరమ్మంటినని మదివిసుగబాక
మరల దుఃఖాదులనుబడి మృగ్గనీక
చిన్నిసుతులచేపట్టి రక్షింపుమింక
దేవదిక్కెవ్వరున్నారు? నీనెనాక.

నీ॥ ఈశ్వరా! కనివృద్ధిచెంచి నిన్నునే

మనసారవాహించు మనవివినుము
సర్వాపరాధముల్ క్షమియించుటొక్కటి

నీవునామదిలోన నిల్పుకొకటి

నిరతఁబు నిన్న నేమరతుండుఁబోకకట్టి

యిహాపరపౌఞ్ఞంబు లిచ్చుటాకటి

తాయురాలోగ్యభాగ్యము లిచ్చుటాక్కటి

మన్మనోదుఃఖంబు మాన్మటాకటి

కష్టములే దొలగించి కాపాడుటాక్కటి

దేహవిశ్వాసాల చిర్మటాకటి

గీ॥ వాఁచితార్థార్థదుండవౌ ప్రభుదవనుచు

కొరతగల్గుదు నీభక్తవరులకనుచు

కరుణ నాకోర్కెల్లజేర్ప గలవటంచు

నాశ్చర్యమిందిరి నీశ!నన్నాదరించు.

సీ॥ భారంబునదని భక్తిమొక్కితిగాని

పలిచి నిస్సలవంత బెట్టినతి

పాదపద్మంబుల బట్టివేడితిగాని

దొరస్యమున నిన్నదలపస్తతి

పాపంబులనుబావి బ్రతిమాలితినిగాని

అతివాదమున దూలనాడస్తతి

దేవనాకికదిట్కు నీవెయంటినిగాని

యితర దైవంబుల నెంచస్తతి

గీ॥ మరలనొకమారు బల్కుచూ మానివంద్య

ప్రేమపూరితమై సదా ప్రేయములొల్కు

నీదువాక్యామృతంబుచే నిశ్చయముగ

నన్ను నానందమునముంచినాపు నేను.

సీ॥ చిత్తంబు నీపాదచింతనంబే కాని

యన్యధారలపోయ నాశపడదు

నిదురలేచినదాది నీధ్యానిమేళాని

నితరకార్యంబుల నిష్పవడదు

పరపాశ్రియులనెట్లు బడయుదుననుగాని

ప్రాపంచికములకై పడుగులిడదు

అంటియంటక సర్వమందుండునేగాని

చిల్లరవిషయాల్ చెవులనిడదు

గీ॥ ఇట్టి హృదయంబదొకవేళ యిందుకంఠ

చంచలముబొంది యేదేని సలిపేని

యాగ్రహంబొందగానేల యకటనీవు

ఔలువగారా మదిదయగలిగినేని.

గీ॥ నీకేమి భయమమ్మ నేనుండగానింక

నిన్ను రక్షింతునం చప్పునరతు

సర్వాపరాధములే మునియించితినినీకు .

భయమింకలేదని పలుకు వరకు
యిహసుఖంబుల లోపమింతైన లేకుండ

కంటికి రెప్పయై గాచువరకు
నాచిడ్డవేనీపు నాసన్నిధిని జేర్తు

నెట్లయిన నని వరమిచ్చువరకు
గీ॥ కాలముకరీరి నెట్లబో గడవుచుందు
బ్రతికియుండియు జీవచ్ఛవంబనగుచు
కంటివో లేదో దేవనాశవ్తములను
వింటివోలేదో నాచిన్ని విన్నపముల.

నీ॥ దినదినంబును నీదుదివ్యమంగళవిగ్ర
హంబునునేవించు నధికశక్తి

భక్తిరసామృతము.

౨౦౩

క్షణక్షణముననునీడు సంవత్సరముజేరి

యానందమొందు నత్యంతభక్తి
జన్మజన్మాద్యవసలపాలుజేయు నీ

యైహికంబులయందు నలివిరక్తి
అఖలలోకాధినాయకుడవౌ నీలోన

నైశ్యంబు నొందెడు నట్టిముక్తి

గీ॥ యిహపరంబు కీర్తివహించుముక్తి
మంచిచెడ్డల గుర్తించు మహిళవ్యక్తి

తేవనాకిన్కు నినుగొల్తుభావమందు

భవనసంస్తుతీర్తి యోపుణ్యమూర్తి.

సీ॥ ఝషకమై కూర్చుండె బడధిలోపలజొచ్చి

యుద్ధరించితివి మున్నొక్కమాను

105

భక్తిరసామృతము.

—౨౦౫

క్షీతివరాహంబై నృసింహమై దైత్యుల
నుక్కడంచితివి మున్నొక్కమారు
మరివామనుండవై పరశురాముండవై

చక్కజేసతివే మున్నొక్కమారు
శ్రీరామమూర్తివై ద్వారకావిభుడవై

య్యువ్వబ్రోచితివి మున్నొక్కమారు
గీ॥ ధర్మసంస్థాపనార్థంబు ధర్మలోన
యొగయుగంబున జన్మించుచుందువంద్ర
హీనగతినుండె లోకమంచెరుగవొక్కొ-
యింక నైనను రాకుంటివేలదేవ!

సీ॥ విగ్రహారాధనలో పెరిసిలోకంబుదు

ప్రజలుదుర్మార్గులై ప్రబలిసపుడు

106

భక్తిరసామృతము.

—౨౦౮—

లేదటంచును బోధింపలేక నీవు
ప్రీతి నదైవ్వుతమతము స్థాపించలేదె.
నీ! శ్రీశంకరునిబోధ చిత్త్రముగాగూత

108

కాలంబునకుమారి కృమముదప్పి
ఆదైవ్వుతమన శేద మరయకుండుటగదా
యనుచుదుష్కర్మంబు లాచరించి
నాకన్నదైవంబు లోకంబునను లేడ
టంచు నిర్భయముగా నంచరించి
నీదివాడేకదా నీవు నేనొకటంచు

పారవోరత్వముల్ జరుపుచుండ
గీ! నవుచు రామానుజుండవై యవతరించి
అవనిజవేశ్వరులు వేరటంచుదెల్పి

భక్తిరసామృతము.

—౨౧౯—

భక్తియేల్లొవ పుణ్యపాపములుగలవు
గలదుమోక్షంబు శిక్షయు గలదటంచు
ద్వైతమతముపాపించిన వైవమీనె.

109

సీ॥ కనులారగాంచుమా శరుణాంతరంగడు

ర్భరమైన లోకశార్యాగ్యదశను
తామదేవతనోటజనులు సుక్ష్మి-కృశింప

పలువిధరోగముల్ బాధపెట్ట
ప్రతిచోట రక్తప్రవాహముల్ బ్రవహింప

ఘోరసంగ్రామముల్ గుంట్టుచుండ
భిష్ణమతస్థులై ప్రేమరాహిత్యులై

యొకమత్యనులేక యభలజనులు

గీ॥ అంధకారంబులోబడి యుల్లగుచు
వేచియున్నారు రక్షింపవేగరిమ్ము
మరలబగముద్ధరించగా తరుణమిదియె
రగవతారమునుదాల్చు సమయమిదియె.

110.

సీ॥ శాస్త్రదోషంబులీవగ్ధాత్రమెరుగని
మత్క-విత్వముచేసి మనిచినావు
సత్కర్మములనేను సలువకున్ననుచిన్న
కెద్దలచేత మెప్పించినావు
అంతరించియు నిగోహంబులేకున్నను
పిలిచినంత నెబడుల్బలికినావు
సమయమెరింగి నిన్ స్మరియింపకున్నను
కష్టముల్ దొలగించినావు

భక్తిరసామృతము.

౨౨౧

గీ॥ కలమెలెక్కింప నీయుకారములను
మరువగాజాల యెన్నిజన్మములకైన
సన్నరక్షింప నీవంతు నిన్నుమదిని
విడువకుండుట నావంతు వినుమదేవ.

111

సీ॥ మూడుమూర్తులకాదిమూర్తియూ నావిరా
ట్పురుషుండు మమ్మల జూచిచుగాత
ఎల్లజగంబుల సృజించిమించిన
యట్టనంభవుడు మమ్మరయుగాక
క్షరిమునక్షరమును సంతక్షణమొనర్చు
శ్రీహరి మమ్మ రక్షించుగాక
అళిలంబు తనకుంజె యైశ్యంబుగావించు
నిదుశ్శేరుడు మమ్మలుగాక

భక్తిరసామృతము.

నీ పలుకులవెలంది మమ్ము గాపాడుగాక
కలుములవడంతి మమ్ముల గాచుగాక
భూధరేశ్వరులుతిరిగి బోలుచుగాక
శ్రీమహాశక్తి మము దరిజేర్చుగాక.

112

నీ భక్తవత్సలుడవై ప్రేమలగాపాడు నీ
పాదాంబుజములకు వందనంబు

కల్యాణమూర్తివై ఖలులనై ననుబోమ
పైమపావన నీకు వందనంబు

అతిదయాశాలివై యాపదలెడబావు
వరగుణాఘృడ నీకు వందనంబు

కల్పవృక్షంబవై కామితార్థములిచ్చు
ప్రభువరా నీకిదే వందనంబు

నీ పాపసంహార నీకిదే వందనంబు
వరదయాకర నీకిదే వందనంబు
బంధమోచన నీకిదే వందనంబు.

భక్తకల్పదుగ్ధమా నీకు వందనంబు
నీ జగదేశనాయకా సర్వాలరూపుకా

113

మహానీయగుణలేబ మంగళంబు

అపదుర్ధారకా యార్తనరక్షకా

మహాతిశయానంద మంగళంబు.

కామితార్థప్రదా కరుణించవేసదా

మానితాత్మానీకు మంగళంబు

దేవదేవోత్తమా తేజోవిలాసమా

మానివంద్యానీకు మంగళంబు

భక్తిరసామృతము.

—౨౨౪

గీ॥ సంగరాహిత్య నీకిదే మంగళంబు
మారసంహార నీకిదే మంగళంబు
మమ్యురక్షింపనే నీకు మంగళంబు
మా సమస్కృతిగానుమిదే మంగళంబు.
సీ॥ పరమేశ! భవదీయ కరుణాకటాక్షంబు

114

విరళంబుమామైన నిలచుగాక
సరులునీయాజ్ఞల శిరసావహించిన
పదశేషభక్తి సత్సేదరుగాక
యీప్రేమరంభము నేమోరంతయులేక
దివ్యమైబగము పల్కిలుగాక
సర్వంబుదర్శంబు తాఁచియునీతియు
పుడమిలోనభివృద్ధి బొందుగాక

గీ॥ దుష్టగుణములు మొదలంట నొలగుగాక
పృథ్వీసద్గుణవంతమై వెలయుగాక
నిఖిలమును సౌఖ్యదాయమై నెగడుగాక
శీఘ్రమేమాత్ర మోక్షమిచ్చెదవుగాక.

115

టీ॥ ప్రజలునీభక్తులై ప్రియుచుందురుగాక
వారియభీష్టముల్ దీరుగాక
జనులెల్లనీసేవ సల్పుచుందురుగాక
యర్చివేగొరత లేకుండుగాక
పంటలుపైరులు వరిలుగాకనీ
కరుణాసువృష్టియేకురియుగాక ర
నీయిష్టమేయెందు నెరవేరుగాక స
ర్వంబు నొనందమై పరగుగాక

గీ॥ ధర్మమిలనాల్లు పదములదనరుగాక
కష్టముల్ వీడి సాఖ్యముల్ గల్గుగాక
కనులకింపుగ నిఖిలంబు గొలుగాక
సత్యవలినేలెడవుగాక జాగులేక.

116

సీ॥ జన్మశతానేక సంస్కారలబ్ధహా
బహువిధపుణ్య ప్రిభావముననా
ధర బన్మజన్మాదితంత్రైవ నీదివ్య
కరుణాశటాక్షంపు కలిమివలనా
పిన్నలు పెద్దలు ప్రియపూర్వకముగా
గారివించెడి యనుగ్రహముపలనా
తప్తలున్ననుగాని దయతోడ గైకొను
దైవమీవనియెడి ధైర్యముననా

గీ॥ అనఘ! భక్తి రసామృతం బనెడి దీని
వ్యాపిని; యెట్లులున్న నీ పార్థసంబె
చిత్తగింపుము గేవ నాచిన్నిమనవి
భక్తనులభుండవనిన్ను బ్రస్తుతింతు.

అనుబంధము.

—పూజలింగము పోయినప్పుడు చెప్పిన పంచరత్నములు—
 1. జనకమమ్మలవీడి చనినావో శృపలేక

తనయుల నెడబాదు దలచినావో

అట్లానమున భవదాజ్ఞమీచితిమంచు

నయ్యమామీద నీవలిగినావో

నుశులను మితిలేనివెతలలో ముంపంగ

నెంచి వమ్మిట్లువంచించినావో

మనసు శోధింపంగమమువీడిపోతివో

భక్తిచాలదటంచు బాసినావో

గీ॥ నిఘటజగములు నీవైయైనిండియుండ
నొక్కలింగంచె నీవనుకొంటిమనుచు
బుద్ధిదెలుపంగ మముభాసిపోయినావా

పూర్ణకరుణాంతరంగ ప్రాపూజలింగ.

౧

మ॥ భవదాజ్ఞావళివిారిసన్ జగితినీ భక్తాభిగారించినన్
ఎవరికజల్కనజేసినన్ జనకనిన్నేమైన నిందించినన్
భువిలోసత్యముదప్పినన్ తమమునన్ బోవందగున్గానియో
శివమూర్తయిటుబాసిపోవదగునా? శీఘ్రబునన్ రాగజే!
నీ॥ లంఘిమమ్మెడబాదు దగినట్టియవరాధ

౨

మెందునగావించి యెరుగన్సతి

సర్వకాలంబు నీస్మరణజేయుటగాని

మానసంబుననిన్ను మతువన్సతి

చీదసాదలనెందు ప్రీయించితివెగాని

యెరులకష్టములన్న నోర్వనైతి
నిత్యంబునీపూజ నిష్ఠతోగావింప

దలచితివేగాని దప్పనైతి

గీ॥ మమ్మునెడబా యమది నెంచి మరుగుపడితొ
ఇంతమాత్రాన విడతురం చెంచిలేమొ
భక్తియనుపాశమున నిన్ను బాంతుకుండ
హృదయమందైనబంధించి పదిలముగను
నిలిపెదముగాని నినువీక్షగలమో? జనక.

కీ॥ ఎత్తైనకొండపై నక్కినంత నెనిన్ను

శరలేననిచింత జెందబోను

పులిచర్మమునుగట్టి బూచులజేడవై
జడలదాల్చినమార్చి జడియబోను
కైలాసమునువీడి కాటిలోనివసించు

బిచ్చగాడనిన్ను విడువబోను
సన్యాసివగిది వేసముదాల్చినలతనే

వరవిరాళులున్న నిన్వదలబోను
గీ॥ లేసయులముమేము మాకడదాపనేల

యెరుగమే తండ్రి నీదివ్యచరిత్రమెల్ల
దర్శనంబిచ్చి హమ్మేలదగునుగాక
మాచుచేమీసగింపంగ న్యాయమగునె.

సీ॥ అజ్ఞానముననిట్లు లయ్యునీకై నేను
విలపించి విలపించి యలనియుంటి

సుజ్ఞానదృష్టిచే చూడగాచూడగా

నలుపులో సహితమీపమరియుంట

చిత్రింబుగాడోచె చింతలన్నియు బాసె

రాకపోకలటంచు నీకుగలవె

ఇందులేవనజాల నెందుంటివననేల?

సందులేకనునిండి యుందువీపు

గీ॥ నీదుమాయనుచెలియంగ నేర్తుమయ్య

తనయులముగాన నిన్నుప్రత్యక్షముగను

గాంచగోరితిమిక్క నైన కరుణతోడ

వేగదర్శనమియ్యచే వేదవేద్య.

—జబ్బుగానున్నప్పుడు పొసినది—
 కా! శ్రీవిశ్వేశ్వర! సాహాయంతినిక నీచిత్తబునాభాగ్యమో
 దేవా! నామొరనాలకింప కృపరాదే దీనురాలంగదే
 లేవా, భక్తులపాలివాడవయియూ నీలకా బరీక్షింప నీ
 భావంబొప్పెనె తుడిచి పిచ్చుకలపై బ్రహ్మప్రమేషయిదో.

—1918 జ్వలదినములలో జెప్పినది—
 నీ! మృత్యువా! నాతోడ సత్యంబుబల్కుమా

యొకమాటనిన్నడ నూహగలై
 కాటికికాలాచి యేటికీబ్రతుకింక

ప్రాపంచకార్తుల శాపిభోవ
 మరణమా! నీకైన కరుణారాదేయని

నిరతంబునీకునై స్మరణజేయు

వృద్ధులు వెలలచే వేసారులోగులు

పలువురురమ్మని పిలుచుచున్న

వారలదరిలోక వయసువారలెగాక

వసుధలోగొన్నభృ బ్రతుకదలచి

అనుకూలదాంపత్యముసజెలంగెడివారు

తాపురంబులజేయ గడగువారు

దేశోపకారులై లేజరిల్లుచురవసు

లను మనోధనముల ధారవోయు

పుణ్యచారితుల పుడిమినుంచకవేగ

గైకొందువిడిచేటి కర్మమమ్మ

పనివారలైన పాలబక్షిరయేని

ఘాయంబుజేతువు మరలనీక

వృద్ధులదరికేగ వెగటుగాడోచెనే

పిన్ననారలనంగ ప్రియమెనీకు
కాకున్నవార లీలోకంబుననుబుట్టి

చిరకాలవహాటచే మరతుచేమొ
కలికాలమహిమయే గాకున్ననీవిట్లు

రల్లక్రిందుగజేయ దలచుటేల

గీ॥ జగతిబంధనంబులబాపు సఖుడవీవు

వెతలనిమిషంబులోదీర్చు హితుడవీవు

సర్వసమవర్తివందురీ జగతినిన్ను

నీవె న్న్యాయంబువికనాడ నీతియగునె॥

—సమాధునిగూర్చి పంచరత్నములు—

సీ॥ గాంధీర్యమునజూడ కడుభయంకరుడవు

సైన్యర్యమందు నత్యధికుడీవు

ఓర్పులోపరికింప నుత్తమోత్తముడవు

సద్గుణుడవు సర్వసముడవీవు

రమణీయముదలంప రత్నాకరుండవు

శాంతలెబు నెన్న సజ్జనుడవీవు

పరికింప సప్తసాగరములందొకడవై

యవనికావరణమై యమనినాపు

గీ॥ ఇట్టిఘనుడవయ్యును వీడ వీరునాజ్ఞ

నపుడు శిరసావహింతు వొక్కింలేయేని

మేరమీరక నడతువు ఋగులభక్తి

ధరణీగుణంబులు మార్గదర్శకములు

అక్షలపద్మణశేజ యో యభిరాజ॥

1

మ॥ అతిగంభీరభయంకరాకృతులతో నత్యంతభాగ్యధంబుతో
పతితంబయ్యెను నీశునాజ్ఞ లక్షటా పాటినపకున్నారిల
మితిమీరెన్ కలువంబటంచుజగమున్ మింగంగనేలెంచి శ్రీ
పతి శాశంబువహించుచున్న నటులన్ బద్ధుడవెనట్టు నీ
క్షీతినీచర్యలు దెల్పుచుండె నినువీక్షింపంగ నోసాంద్రమా॥

2

శా॥ మానాధుండపు నీవుగావె కరుణా మమ్మలవేయంచునే
హీనంబౌ నదియైన నీదక్షి దానేలెంచ సంప్రీతితో
నేనే యత్యధికుండనంచు మది నొక్కింతేనిగర్వంపక
త్యాసందంబున జేర్చుకొందువుగదా తక్కింపవేలోపము॥

3

ఈ భూమి నాఖలుండు గొనిపోవగ మిక్కిలిభేదముంది శ్రీ
 రాముడులంకకేగి యటరావణుని బరిమార్చునెంచి స
 త్సేమదొరంగి తొల్లినిను భీకరదృష్టినిజూచినంతనో
 స్వామికటాక్షముంచుమని చయ్యనమార్గము నీవెసాంద్రమా॥ 4
 నీ సృష్టిచిహ్నముల శోధింపనెంచిన

యనమానుడవుగావె యవనినీవు

నిఖిలజీవులనెల్ల నిర్జింపహాషింప
 సర్వశక్తుండవీ జగతినివు
 జలదమైదివికేగి జగతిపైవర్పించి
 ధరణికాధారమై దవనినావు
 పంటలపైరుల పోబులంగ జేయుచు
 సాఖ్యంబుగూర్చువు జనులకీవు

ప్రతిఫలంబునుగోర కతులితంబుగనెన్న
యుపకారము లొనర్చుచుండునీవు
భక్తవత్సలుడైనవరమేశుమహిమల

నిరతంబుడెల్పుచు నిల్చినావు
గీ॥ తూరజలమయ్యెనిది క్షీరసాగరంబె
యైనమేలందు కొందరీయవనినిన్ను
నీవులేకున్నలోకంబు నిలువగలదె

అతులగంభీరతేజయో యభిరాజ.

ధృవ॥ ఎరుగనేవిధమైనశాస్త్రములించుకేనియునైననీ
కరయభక్తిని పంచరత్నములర్పణంబును జేసితి
పరమపావనమూర్తివీవు నెపంబు లెన్నగబోకుమా
కరుణ సర్వవతి నమస్కృతి న్నొనంగదె సాంద్రమా॥

మ॥ మరణావేదనబొందనీయకయ కర్మంబున్ దొలంగించిన
 చరణాబ్జంబులనిల్చి నామదిని నాచంద్రాంశమున్ నన్ను నీ
 సరస్వతీనిల్వగజేయుమయ్య పరముల్ చాలింక నేనొల్లనిన్
 పరమానందముతోడ గొల్తునుది నాపద్యాంధవా మాధవా.

—

భక్తిరసామృతము.

౧౪

మ॥ నరజన్మంబు ధరించి భూమిపయి నానాబాధలంజెంది నీ
నరకేరందగు నేన్నులేక భువినిత్యంబంచు భావించి దు
స్థరసంసార మహంధకార జలధిలో లంకించుకొ గాంచకే
మరణంబందగలేను నటకయినక, మన్నించి నన్నేలకే॥

మ॥ అపరాధంబుల సైచినావె జనకా! యశ్యంత సంకల్పమీ
నిపుకేతెంచుట చిత్తమయ్యె నహహ! యెన్నొక్క కెన్నొక్కకు
కృపతోడక దయజేసినావు యికనామోక్షమీకేగుగా
యవనరాది సుఖంబులెల్ల నిడుకూ యానందముక గూర్చుమా॥

మ॥ అమితోత్సాహమొసంగె నాదుమది కత్కానందమునూర్చె నా
తనుముక బాపిన భాసుమూర్తివలె మల్లంతాపమొప్పదీర్చె నే

రమణీనాడు కృతార్థమయ్యే తనవుగా భవ్యత్వము బొందె హ-
విమలంచో భవదీయరూపుకనులన్ ఏక్కింపగా నెంతయున్!

తా! కంటిగంటి మహానుభావ త్రిజగత్కల్యాణమూర్తి వినున్
నింటిన్ దేవ భవత్ప్రభావమును యావిశ్వంబులో, నెంతయున్
మీయగా మేదిని విన్నుచోలగలరే మేల్కేలు రక్షింప ర
మృంటిగా నీదగు మోము గాంచ జవకా! మానందము బొందితిగా॥

తద్యోగ్యలపత్రిక

పేజీ	తెను	తపస్య	విషయం
0	2	1	విషయం
13	3	2	విషయం
14	4	3	విషయం
24	11	4	విషయం
25	12	5	విషయం
26	13	6	విషయం
32	14	7	విషయం
72	15	8	విషయం
91	16	9	విషయం
100	17	10	విషయం
110	18	11	విషయం
116	19	12	విషయం

147	12	ವಿವರಣೆ	ವಿವರಣೆ
151	5	ಅರ್ಥ	ಅರ್ಥ
151	11	ಪ್ರಕೃತಿ	ಪ್ರಕೃತಿ
158	9	ಕವಿ	ಕವಿ
183	11	ಪಾಠ	ಪಾಠ
186	6	ಪ್ರತಿ	ಪ್ರತಿ
"	8	ವಿವರಣೆ	ವಿವರಣೆ
194	5	ಪ್ರಕೃತಿ	ಪ್ರಕೃತಿ

—

ప్రకటన.

బ్రహ్మశ్రీ ఆత్మకారి లక్ష్మీనరసింహ సామయూజాలవారిచే రచియింపబడిన గ్రంథములలో ప్రస్తుతము దొరుకు గ్రంథములు.

1 తెత్తెరియ బ్రాహ్మణము, స్వరసహితము 5-0-0

2 వైశ్యధర్మప్రకాశిక, సతివైశ్యనియంట తప్పక పుండవలసిన గ్రంథము, మూడవకూర్పు, క్యాలికో జైంకుది 3-0-0

3 పురుషసూక్తము. స్వరము. ఆంధ్రోటీకాతాత్పర్యము, పట్టభాష్యములతో 0-8-0

4 స్మార్తకర్మలు, సీమంతము, పుంసవనము, జాతకర్మ, నామకరణము, అన్నప్రసాద, చౌలము- స్వరము, ఆంధ్రోటీకా క్రియభాష్యములతో 0-8-0

- 5 అతిర్వచనమంత్రములు, జట, పడము, కళిమము, ఘన,
స్వరసహితము 0-8-0
- 6 ముగ్ధుడ చిత్రేయ బ్రాహ్మణము 1-0-0
- 7 కాంచాను కళిమనిక 0-6-0
- 8 శ్రీముఖావళి (ఉపన్యాస సహితముగ) 0-4-0
- 9 వైశ్యకాండ్రేయ ఖండనము 0-4-0
- 10 ఉపనయనము స్వరకీయా పద్ధతులు సూత్రముల సహితం 0-4-0
- 11 అద్వికమంత్రము, ఆంధ్రోట్టికా తాత్పర్యముతో 0-4-0
- 11 మంత్రోత్పత్తి, గాయత్రి, ఆంధ్రోట్టికా తాత్పర్యసహితం 0-2-0
- 13 ఆర్యలఘు సంఖ్యావందనము, ఆంధ్రోట్టికా తాత్పర్యము,
భాష్యము, స్వరకీయములతో 0-2-0
- 14 శ్రీనాథుని ఆంధ్రోట్టికా తాత్పర్యము, స్వరము, భాష్యములతో 0-2-0

15. పరాశరస్మృత్యుక్త వైశ్యధర్మ పంగిహము, అంధోల్లేఖా

తాత్పర్య సహితము

0-2-0

16. పుణ్యావాచనము. స్వరార్థియా సహితము

0-2-0

17. విద్విన్నాపనము, స్వరార్థియాసహితము

0-2-0

18. బ్రహ్మశ్రీ అశ్వాది లక్ష్మీపరసింహ సామయాజాలవానికిన్ని

శ్రీ శృంగేరి స్వాములవానికిన్ని జరిగిన ఉత్తర పోత్త్యుత్తర

మాలు

0-2-0

19. బ్రహ్మశాస్త్రము, స్వరార్థియా సహితము

0-2-0

20. వేదవిషయమై యిద్విస ఇంగ్లీషు ఉపన్యాసము

0-2-0

21. విశ్వేశ్వర విష్వక్సేన పూజలు. స్వరార్థిసహితము

0-1-0

22. యజ్ఞోపవీతధారణ, విసర్జనములీములు స్వరార్థియాసహితం

0-1-0

23. పరిశ్రేచన మంలీములు, స్వరార్థియాసహితం

0-1-0

24. ఆమావాశ్యతర్పణము వ్యతిరేకాయానహారము 0-1-0
25. పశువధఖండన (A protest against the torture of animals at religious sacrifices) ఇంగ్లీషున 0-1-0
26. ప్రాణసరిస్వతి పత్రికా ఖండన 0-1-0
27. రెండు అశ్వచన మంత్రములు (స్వరాధ్వనహారము) 0-0-0
28. భగవద్గీత రెండు అధ్యాయములకు గూఢార్థము. ఇటు } 0-4-0
 వంటిఅర్థము ఇదివరకెవ్వరును కనిపెట్టియుండలేదు
 (చమకము, చమకము, సూక్తార్థము, ప్రకాశిక, దశశాంతులు, కృష్ణ
 యజుర్వేద తెలివీయ మంత్రార్థము మొదలగునవి త్వరలో
 ముద్రితమును.)

ఏమిటర్చి బసవయ్య,

పాల్వేటిక, పి.ఎస్.ఆర్. బుక్ షాపు, గుంటూరు.

10355

